

Anarşistlerin Ekonomi Tartışmaları (11)

Dayanışma-Kooperatif Ekonomisi

s 48

Dünya Anarşistlerinden Kobanê Dayanışması

s 22

Hizmet Sektörü Örgütleniyor

s 6

Sır İçinde Sır Olanlar Alevi Kadınlar

s 40

meydan

1 TL

www.meydangazetesi.org

"İnsan ancak kendi kadar özgür insanların arasında özgürdür"

AYLIK
ANARŞİST
GAZETE
SAYI: 22
E K İ M
2 0 1 4

KOBANÊ'DE HALKLAR KAZANACAK

s 2

Kobanê'de Halklar Kazanacak

"Devrimci süreçler, zor koşullarda açığa çıkarlar. Kişilerin isteği ya da tahminlerinin ötesinde, bu zor koşullarda devrim kendini dayatır."

Mikhail Bakunin

IŞİD'in diktiği her bayrakta, attığı her bombada, birileri Kobanê düştü demeye çoktan hazır. Şehrin içlerine kadar girip Kobanê'yi çoktan ele geçirmişlerdi!

Kobanê düşmedi. Hangimizin şüphesi vardı ki? Arınlar, Kendallar direniyordu Kobanê'de. Değil IŞİD'in katil ordusu, küresel kapitalistlerin, katil devletlerin hangisinin gücü yeterdi bu direnişi kırmaya? Kobanê'de direnen herkes, sadece halkı katledilen bir şehri savunmadığını biliyordu. Kobanê'de direnenler, yeni bir yaşamı, Rojava Devrimi'ni savunuyordu.

Kobanê'ye açıktan saldıranlar da, bu saldırıya gizli destek verenler de Rojava Devrimi'ne saldırıyordu. Rojava'yı ikiye bölmek ve Ortadoğu'da hesaplanamayan bu devrimi yok etmeye yönelmişti efendilerin "üretmiş şiddeti".

Çünkü küresel kapitalistlerin, bölgede hesapları olan devletlerin hiç beklemedikleri yerden vurmuştu Rojava Devrimi. Toplumsal hareketlenmelerin "baharlarla" sınırlandırılmaya çalışıldığı Ortadoğu coğrafyasında, "baharların" kontrol altına alındığı bir dönemde patlak vermişti devrim. Tam da dünya, Mursi'li-Sisi'li, Esad'lı-ÖSO'lu kutuplaşmalara boğuluyorken; tam da devrimci

umudu kırılıyorken Ortadoğu'daki ezilenlerin; muhafazakârlık ve cuntacılık arasında yok oluyorken toplumsal devrim fikri durun dedi Rojava'lılar. Durun dediler küresel kapitalizmin cari hesaplarına, durun dediler devletlerin canı hesaplarına.

Rojava'da hesapları, stratejileri alt üst olanlar, Rojava demeye cesaret edemeden, tüm işleyişi bölgedeki taşeronları üstünden gerçekleştirmeyi denerken; Rojava'da toplumsal devrim gerçekleşti. Özgür Toprak'lar yaşam buldu Rojava'da. İki seneyi aşkın bir sürede yaşamı yeniden inşa etmeye girişti Rojava halkı.

Devlet İşlevsizleşti, Toplumsal Devrim Büyüdü

19 Temmuz 2012'den bu yana Rojava'da yaşam, kapitalizme ve devletlere karşı yeniden yapılandırılıyor. Halk öz-örgütlülük temelindeki yapılanmaya giderek, merkezi bir devlet kurmak yerine kantonlar, komünler ve halk meclisleri temelinde bir siyasal yapı oluşturdu. Öz-örgütlenme konumundaki bu siyasal yapılar, farklı etnik kültürlerden, işçilerden, köylülerden ve kadınlardan oluşan komünal yapılanmalardı. Rojava'da üç kanton bu öz-örgütlülükle toplumsal işleyişi sağlarken, kendi yapısını yine bir öz-

örgütlülükle koruyordu.

Yaşamın yeniden yapılandırılması sadece, siyasal bir dönüşüm değildi. Rojava'lılar da bunun farkındalığıyla toplumsal devrimi, yaşamın bütün alanlarına yaydılar. Yaşamın yaratımı, bütüncül temelde bir değişimdi. Eğitim, ekonomi, adalet, savunma devletin merkezi kontrolünden çıkarılmıştı.

Kurulan halk akademilerinde, Kürt halkının yüzlerce yıllık deneyim ve bilgisi; güncel perspektifler de katılarak paylaşıyordu. Bu bilgi paylaşımları, paylaşanlar arasında bir hiyerarşi olmadan gerçekleştiriliyordu. Ekonomik altyapı komünal bir modelde örgütleniyor; topraklar kooperatifler şeklinde halka dağıtılıyordu. Adalet, komünlerden halk meclislerine kolektif bir şekilde oluşturulmuş sulh komiteleri tarafından sağlanıyordu. Meclisler, adli davaların tamamını çözerek merkezi mahkemeleri işlevsiz kılıyordu. Avukat da, savcı da, yargıç da halkın oluşturduğu karar meclisleriydi. Doğrudan demokrasi, toplumsal adaletsizliklerin çözülmesinde en büyük adımdı. Rojava'daki halk bu adımı atmıştı. Male Jîn'lerde (Kadın Evleri) yaratılan güçlü kadın dayanışmasıyla, cinayet, taciz, tecavüz, erken evlendirme gibi şiddet biçimleri ortadan kaldırılıyordu. Toplumsal devrimin cinsiyet ilişkilerindeki dönü-

şümü böylelikle garanti altına alınıyordu.

Rojava Devrimi'yle devlet işlevsizleştirildi. Toplumsal devrimle Rojava'da kökü kazınan ulus-devletti. Bütün bunlar, Suriye'deki karışıklıktan payına düşeceklerin hesabını yapan TC'nin örtük saldırısının olduğu, Batılı devletlerin üretimi IŞİD çetesi kanlı saldırılarının yaşandığı, Esad rejiminin Kürtleri yok sayan politikalarının şiddetlendiği, AKP hükümetinin sarsılmaz ortağı, Rojava'da devrim yok diyen Barzani'nin politikalarının işlediği bir ortamda gerçekleşiyordu.

Direnış Ruhu Sınırları Aşınca

Yaşam her geçen gün Rojava'da yeniden yapılandırılırken, devrimle ortaya konulan değerler her geçen gün önem kazanıyor. Toplumsal hareketlenmelerin küresel ölçekte yaşandığı ancak bir türlü toplumsal devrimlere yol açamadığı gerçeğiyle yüz yüze kaldığımız bir süreçte; Rojava'daki devrim sadece Kürdistan ya da yakın coğrafyalardaki ezilenler için değil, küresel iktidarların mağdur ettiği dünyanın tüm coğrafyalarındaki ezilenler için önem taşıyor. Bu yüzden Kobanê'de ayakta tutulmaya çalışılan sadece IŞİD'e karşı direnmeye çalışan bir şehir değil, çok daha fazlası. Kobanê'de direnen toplumsal devrim umudu, Kobanê'de dire-

nen devrim sürecinde yaratılmış tüm değerler, Kobanê'de direnen yaşanmış tüm toplumsal devrim süreçlerinde ortaya çıkan kolektif ruh...

Toplumsal devrimler hiçbir yerde sınırlara sığmamıştır. Kobanê'de insanların yıktığı sınırlar bunun en belirgin ifadesidir. Sadece devrimci dayanışmayla kapitalizme ve devlette karşı bir vücut olmak için değil, toplumsal devrimin farklı coğrafyalara yayılması adına da önem taşımaktadır bu durum. Devletin ezilenler üzerindeki baskısı her geçen gün artarken, Kobanê direnişi, bu topraklarda yaşayanlar için çok daha önem taşımaktadır.

Yoldaş Bakunin'in söylediği gibi, devrimci süreçleri zor koşulların yaratacağını biliyoruz. Toplumsal devrimin bu topraklarda da yayılmasına şimdi ihtiyacımız var.

Kobanê Kobanê'dir!

Rojava Devrimi'nin 19 Temmuz'daki ilanı güzel bir tesadüf olsa gerek İberya'daki toplumsal devrimle. Franco faşizmine karşı savaşırken yaşamın yeniden yapılandırılması için uğraş verenlerle, toprakların kolektifleştirilip halka dağıtılması, öz-örgütlülüğe dayalı toplum yapısı ya da toplumsal devrim içinde kendi mücadelelerini direniş bariyerlerinde en güzel şekilde gösteren Mu-

jeres Libres'li kadın gerillalar.. Bu örnekler tesadüfün ötesinde toplumsal devrimin gereklilikleri üzerinden benzeşmeler olsa da Kobanê Direnişi'ni bu tarihsel süreçle aynılaştırmak politik bir hata olur.

Ne Barselona, ne Zaragoza ne de başka bir yer.. Kobanê'deki direniş, tabii ki devrim tarihinde önem taşıyan her yer gibi önemlidir. Ve toplumsal devrimlerin yaşandığı yerler üzerinden Kobanê'yi anlamaya çalışmak tabii ki anlamlıdır. Ancak Kobanê'deki direniş, kendi özgün koşullarında değerlendirilmelidir. Bu özgün koşulları yaratan her şeyden önce, yüzyıllardır ezilen bir halkın verdiği mücadeledir.

Bugün bir halkın yaşam mücadelesine bu coğrafyadan ve dünyanın dört bir yanından ekleniyor yeni sesler. Yüreklere yeni bir yaşamdan yana olanlar, omuz omuza direniyorlar ve yıkıyorlar devletlerin sınırlarını. Her slogan, her dayanışma Kobanê Direnişi'ne ses oluyor. Sürgünlerle, savaşlarla, katliamlarla yıllardır yok edilmek istenen bir halkın direnişi, bugün Kobanê oluyor. Kobanê, yılların üzüntüsünü öfkeye dönüştürenlerin adı oluyor.

Kobanê Direnişi, ne dün başlamıştır ne de bugün bitecektir. Bugün Kobanê bir halkın mücadelesinin somutlaştığı yerdir.

Köleliğin Şekil Değiştirmiş Hali

Hizmet Sektörü

Serhat Yaşar

syasar@meydangazetesi.org

Kapitalizmin yüzyıllar önce sanayi ve tarım gibi sektörler üzerinden belirginleştirdiği emek sömürsü, bugün bu sektörleri dahi kapsama iddiası taşıyan hizmet sektöründe daha da gözle görülür bir hal almaya başladı. En temelinde, insanın insana hizmetine dayanan sektör, bu topraklarda 80'lerden sonra daha da belirgin bir sektöre dönüşmüş durumda. Bugün, hizmet sektöründe çalışan işçiler ile bu işçilerin çalışma koşullarına daha yakından bakılacak olursa, emek sömürsünün geldiği boyut, yüzyıllar öncesinin kölelik koşullarından çok da farklı olmadığı görülür.

Günde 8 ila 14 saat arasında değişen bir iş yaşamında garson, komi, tezgahkar, aşçı, bulaşıkçı, çırak ve benzeri sıfatlar ile çalıştırılan hizmet sektörü işçilerinin büyük bir çoğunluğunu genç nüfus oluşturuyor. Bu genç nüfus çalıştığı süre içerisinde şef, sorumlu, patron baskısının ötesinde performans, müşteri memnuniyeti gibi sektörel sorunlar ile de karşı karşıya kalıyor. Öte yandan, günün çok büyük bir kısmını geçirdiği iş yerinde bir fabrikadan, bir atölyeden farklı olarak, gözle görülür herhangi bir üretim de gerçekleştirmiyor. Tam da bu sebepten dolayı, hizmet sektörü işçilerinin sömürülen emeği başlarda yok sayılmış; ardından görünmeyen emek olarak nitelenmeye başlanmıştır. Ancak bu, hizmet sektöründe çalışan işçilerin sömürüldüğü gerçeğini değiştirmemiştir.

Görünmez emek ve somut bir üretimin olmaması, elbette hizmet sektörü patronlarının yararına. Çünkü ne kadar çalışılırsa çalışılırsa patronları memnun etmek imkansızdır. En azami miktarda (8 saat) çalışılan iş yerlerinde dahi "daha ne yaptın ki?", "hadi hadi" gibi zorlamalarla işçinin daha hızlı çalışması istenmektedir. Mesela bir restoranda en iyi garson en hızlı garsondur. Böylesi bir hızlandırma ile beraber 8 saatlik çalışma süresinde yapılan iş ise neredeyse iki katı zamanda yapılacak iş miktarındadır. Yani işçiden 4 saatte yapılacak işin en az 1 veya 2 saat içerisinde yapılması istenmektedir. Böylece 8 saatlik çalışma süresince işçi, neredeyse 15-16 saatlik bir çalışma performansı sergilemek zorunda ve daha kötüsü neredeyse tüm hizmet sektöründe işçilerin bu denli hızlı çalışması ve böylesi bir iş yoğunluğunun olması normalleşmiş durumdadır.

Sektör içerisinde hangi alandan çalışılırsa çalışılırsa bu normalleşme ile karşılaşmamak mümkün değildir; tıpkı yüzyıllar öncesinde tüm yaşamlarının sömürülmesi normalleşmiş olan, alınıp satılması dışında bir değeri olmayan köleler gibi.

İnşaat İşçileri PTT Önünde Direnişte

Sirkeci Büyük PTT ek hizmet binasında çalışan taşeron inşaat işçileri, PTT önünde direnişe başladı.

PTT İstanbul Müdürlüğü'nün, Zamir İnşaat taşeron firmasının yükleniciliğinde restore ettirdiği, Sirkeci'deki ek hizmet binası şantiyesinde çalışan ve 3 aydır ücretlerini alamayan işçiler, İnşaat İş Sendikası ile beraber Büyük Postane önünde oturma eylemine başladılar. Maaşlarının ödenmemesi dışında sigortasız ve güvenliksiz çalışma koşullarında çalıştırılan işçiler, 13 Ekim Pazartesi günü 14.30'da PTT binası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek, buradaki direnişin başladığını duyurdular.

Eyleme Alinteri, Devrimci Anarşist Faaliyet, Mücadele Birliği gibi devrimci kurumlar da katılarak direnişe dayanışma gösterdi.

Direnişin 2. gününde, İstanbul Üniversitesi'ndeki faşist saldırıları protesto eylemine "İnşaat İşçileri Devrimci Öğrencilerin Yanında" pankartıyla ve "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarıyla dayanışma gösteren direnişçiler ardından buradaki gençlik örgütlenmeleri ile beraber direniş alanına geri dönerek bekleyişlerini sürdürdü. Mesai saatlerinin bitimine doğru işçilerle görüşme talep eden PTT patronları, işçilerin tüm alacaklarını ödeyeceklerini ancak gerekli yazışmaların sonlanması gerektiğini belirterek geri adım attı. Ancak taşeron inşaat işçileri gasp edilen ücretleri ödenene kadar her gün mesai saatlerinde PTT önünde oturmayı sürdürecek.

Karabağlar'a Taşeron Giremedi

Eylül ayından bu yana taşeron çalışmaya karşı eylemlerle direnen Karabağlar Belediyesi işçileri, belediye patronlarına geri adım attırdı. Karabağlar Belediyesi'ne bağlı KARBEL A.Ş işçisi 166 işçi, belediye ile sözleşme imzalayan taşeron şirket

RGR İnşaat'a karşı gerçekleştirdiği eylemler neticesinde, şirket gazetelelere eleman ilanı vermişti. Ancak şirket, işi yapacak personel bulamayınca geri adım atarak ihaleyi Konak Belediyesi'nin şirketi MERBEL A.Ş.'ye devretmek zorunda kaldı.

Atakum Belediyesi Taşeron İşçileri Direnişte

Samsun Atakum Belediyesi'nde taşeron işçisi olarak çalışan 25 işçi, sözleşme süresinin dolması üzerine, "verimli olmadıkları ve işi sabote ettikleri" bahanesi ile işten çıkarıldı.

dönmek istediklerini belirten işçiler adına açıklama yapan Fatma Ayyıldız, Atakum İlçe Belediye Başkanı'nın haksızlık yaptığını, verdiği sözleri tutmadığını söyledi.

Ekim ayı başında işten çıkarılan taşeron işçileri, belediye binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. İş

İşçiler basın açıklamasının ardından belediye önünde oturma eylemi ile direnişe başladı.

İZENERJİ İşçileri: Taşerona Geçit Yok

İzmir Büyükşehir Belediyesi bünyesinde çalışan İZENERJİ park, bahçe ve yeşil alan işçileri, geçtiğimiz ay şirketin taşeron firmaya devrine karşı, çeşitli eylemlerle seslerini duyurmaya çalışmışlar, belediyenin önünde geceli gündüzlü nöbet tutmuşlardı. Ancak geçtiğimiz günlerde, ihalenin taşeron firmaya verilmesinin netleşmesinin

ardından işçiler, uyarı için iki saatlik iş bırakma eylemi yaptılar.

İşyeri önünde toplanan işçiler açıklamalarında; "daha önce de yaptığımız gibi, bundan sonra da yapacağımız eylemlerle taşeron şirketini hiçbir koşulda park bahçe ve yeşil alanlara sokmaya çağımızı göstereceğiz" dediler.

İŞÇİLER

EZİLENLERİN SINIFINDA TOPLUMSAL DEVRİMİN SAFINDADIR

Halil Çelik

hcelik@meydangazetesi.org

İşçi sınıfı tarih boyunca gerçekleşen tüm toplumsal devrimlerde yerini almış, sorumluluklarını yerine getirmiştir. Toplumsal devrimlerde çark rolünü üstlenmiştir. Bir yılı aşkın bir süredir Rojava'da da toplumsal devrimin temellerinin atıldığı bir süreçteyiz. Kobanê'de direniş Rojava'da devrim kendini bu kadar belirginleştirirken, tam da bu noktada sormak gerekiyor; Kobanê'deki direniş, Rojava'daki devrim işçi sınıfı için ne önem taşıyor? İşçi sınıfı Rojava Devrimi'ni nasıl değerlendirmelidir?

Rojava'da ve Kobanê'de yaşanan, halkların özgürlük mücadelesinin toplumsal devrime dönüşmesinden başka bir şey değildir. Toplumsal devrim, toplumun siyasi dönüşümü ile beraber ekonomik dönüşümü ve toplumsal yapısının tamamen yeniden yaratılmasını içerir. Yani toplumsal devrim süreçlerinde siyasi, sosyal ve ekonomik dönüşüm beraber gerçekleşir. Bu açıdan değerlendirildiğinde ezilenlerin farklı alanlarda verdiği mücadeleler toplumsal devrime giden yolda, devrimin "toplumsal" niteliği kazanmasında oldukça önemlidir. Tarih bunu defalarca göstermiştir. 1930'ların İspanya'sında Katalanların ve Bask'ların özgürlük mücadelesi, toplumsal devrim sürecinde işçi sınıfı mücadelesinden ayrı verilmemiştir. Bask'taki ve Katalonya'daki özgürlük mücadelelerini veren en güçlü yapıların işçi sendikaları olması bunun en büyük göstergesidir.

Bugün Rojava'da gerçekleşen devrim, toplumsal devrimin ilk adımlarıdır. Bu yüzden işçi sınıfı da bu toplumsallaşmaya başla-

yan devrime gereken değeri vermelidir. Kobanê Direnişi'ni ve Rojava Devrimi'ni kendi dışında bir mücadele olarak görmekten ziyade genel grevler ve işgallerle Rojava'daki devrimin toplumsallaşmasına; tıpkı Kobanê sınırlarını aşarak bu süreci sınırların dışına taşıyanlar gibi, Rojava Devrimi'nin sınırları aşmasına ve farklı coğrafyalarda benzeri süreçlerin gelişmesine ön ayak olmalıdır.

Kobanê Direnişi süresince yapılan serhildan çağrılarının Anadolu şehirlerindeki etkisi istenilen düzeye ulaşmadı. Bu durum Rojava Devrimi'nin işçi sınıfı tarafından yeterince sahiplenilmemesiyle ilgilidir. Ancak bu da tabii ki işçi mücadelesi verdiği ve işçi sınıfının örgütlü olduğu iddiası taşıyan sendika ve konfederasyonların etkisiyle oluşmuştur. Toplumsal devrime giden bu yolda, sendikaların görevi tabii ki genel grev çağrısıyla devrimi büyütme, ancak taban örgütlenmesi iddiası ile hareket eden sendikalar genel grev çağrısı yapmamış/yapamamıştır. Gerekçesi ise işçi sınıfının yeterince örgütlü olmaması olarak değerlendirilmiştir. Ancak bu örgütsüzlüğün de en önemli sebebi bahsi geçen sendikaların öz örgütlülük temelinde örgütlenmesinden kaynaklanmaktadır.

Tüm olumsuzluklara rağmen işçiler, coğrafyalara sığmayan böylesi devrim süreçlerinde yaşananlara, bir parçası olduğu ezilenlerin penceresinden bakabilmeli, ezilenler sınıfının devrim mücadelesi olarak değerlendirebilmelidir. İşte o zaman Rojava'da temelleri atılan toplumsal devrim daha geniş coğrafyalara yayılacak ve yaşayacaktır.

Hizmet Sektörü Örgütleniyor Dora Otel İşçileri Direniyor

Röportaj: Serhat Yaşar

Hizmet sektöründe, yıllar sonra, Dora Otel işçileri bir ilki gerçekleştirdi. Meydan Gazetesi olarak 25 Eylül'de işten atılmaların başladığı, şimdiye dek 11'i sendikalı toplam 13 işçinin işten atıldığı ve bu yüzden direnişte olan Dora Otel işçileriyle; bu işyerinde örgütlü olan Turizm Otel Spor Emekçileri Sendikası (Tüm Emek Sen) ile yaptığımız röportajı sizlerle paylaşıyoruz.

Meydan Gazetesi: Merhaba. Dora Otel'deki işten atılmalar nasıl başladı?

Muhammed: Sendikal faaliyet çalışması yürüttüğümüzün, işveren vekili, yani genel müdür tarafından bilindiğine dair duyum almıştık. 24 Eylül akşamı mesai bitiminde, üçü sendika üyesi, toplam beş arkadaşımız işten çıkarıldı.

Recep: Ben otelin mutfak bölümünde çalışıyordum. Mesai bitiminde bana sorgusuz sualsiz hiçbir neden söylenmeden "Bugün işten kovuldun, yarın buraya gelme" dendi. Sendikadan arkadaşlar gelene kadar da hiçbir açıklama yapılmadı. Otele tekrar

geri döndüğümde personel müdürü polisle birlikte karşıladı beni ve ofisten dosya çaldığım yalanını söyleyerek üzerimde baskı kurmaya çalıştı. Ama ertesi akşam tekrar arayıp "Sen orada beni sinirlendirdiğin için ben öyle söyledim" dedi. Bu konuyla alakalı dava açacağım. Daha sonra asıl gerekçe olarak "telefonla çok oynadığım" şeklinde sudan bir bahane söyledi ama bunun işle alakalı hiçbir gerçekliği yok.

Salih: Ben otelde 15:00-23:00 arası çalışıyorum. Mesai bitiminde gece müdürü beni çağırıyor ve işime son verildiğini söylüyor. Gerekçesini sorduğumda bana bir işten çıkarma tebligatı verildi. Tebligatta "24 Eylül günü iş yavaşlatma eylemine katılıp basına haber verdiğimiz ve böylece otelin prestijini sarstığımız" yazıyordu. Ayrıca amirlerimize haber vermeden görev yerlerimizi terk ettiğimiz söylendi, ama aslında beni zaten departman amirim dışarı çıkartmıştı ve olaya tanık çalışanlar da var.

Turizm sektöründeki işçilerin sorunları ve çalışma koşulları; taşeronlaşma sek-

törde ne kadar kendini hissettiriyor?

Muhammed: Ben meslek hayatım boyunca taşeron firma çalıştırmayan herhangi bir otel görmedim. Küçük işletmelerde sigortasız ve uzun saatler çalıştırmak çok yaygındır. Büyük işletmelerde ise taşeron firmalar otellerin her çalışma alanında yüksek oranda vardır. Servisinden mutfağına, kat görevlilerinden güvenliğine, teknik servis vs. hep taşeron firmadır. Taşeron firma içerisinde çalışan insan şunu çok iyi biliyor: "Ben buraya gelip işimi yapıyorum ama yarın emeğimin karşılığını alıp alamayacağım ya da kapının önüne konup konmayacağım belli değil."

Dora Otel'de direnişin şu anda geldiği nokta nedir? Sürecin geleceği için nasıl bir öngöründe bulunuyorsunuz? Bundan sonraki sürece dair neler düşünüyorsunuz?

Zafer: Şu ana dek 11'i sendikalı olmak üzere, toplam 13 arkadaşımız işten atıldı. Benim de bu süreçle alakalı şöyle özel bir durumum var: İşveren beni

işten çıkarmadı ama mevcut direnişe destek vermemem ve içeriden bilgi sızdırmamam için beni rızam olmadan izne çıkardılar. Ama öncesinde, Muhammed'in ilk iş yavaşlatma eylemi başlattığı gün, genel müdür yardımcısı tek tek isim vererek hangi bölümden kaç kişinin "kafasının kopacağını" söyledi. Genelde işten çıkarılma gerekçeleri iş disiplinine uymamak ve bir kişi için de "tacizde bulunmak" olarak belirtildi. Ama ne ilginçtir ki bu arkadaşımız hakkındaki "taciz" iddiası ispatlanamadığı gibi, işverenin bu iddiasını çürütecek şekilde kendisine işten çıkarılırken tazminatı verildi! İşten çıkarılanlar hakkında böyle sudan bahanelerle gerekçeler üretilirken, benim hakkımda da genel müdür, genel müdür yardımcısına müşterilere kaba davrandığım şeklinde bir gerekçe üretilmesi telkininde bulunmuş. Bu telkin karşısında ise bizi işverene muhbirleyen genel müdür yardımcısı ise "o kadar uzun boylu değil!" diyerek böyle bir gerekçe üretemeyeceğini söylemiş.

Aslında işin özü, işveren kendini her ne kadar Aydınlık okuru

bir muhalif(!) olarak tanımlayıp sendikalaşmanın işçiler için bir hak olduğunu söylese de, onun asıl sıkıntısının işçilerin sendika üzerinden örgütlenmesi olduğunu çok iyi biliyoruz. Keza eylemin yapıldığı 6 Ekim sabahı çevik kuvvet amirlerine kahvaltı verirken o sırada orada bulunan bir işçi arkadaşımız, Gezi Parkı direnişi sürecinde "Buraya polisleri almayın diyen siz değil miydiniz" diyerek kendisinin nasıl bir muhalif olduğunu ortaya koymuştur.

Uzun zaman sonra turizm sektöründe yaşanan ilk örgütlü direniş olan Dora Otel sürecine Tüm Emek Sen nasıl dâhil oldu?

İbrahim Akseloğlu (Tüm Emek Sen Genel Sekreteri): Sendikamız Dora Otel'de yaklaşık 1 yıldır sendikal örgütlenme faaliyeti yürütmekteydi. Yaklaşık 54 kişinin çalıştığı ve 13 kişinin işten atılarak bir işçi kıyımının yaşandığı bu işyerinde halen üyelerimiz var. Bu anlamda sendikamızın işyerindeki örgütlülüğü olarak var olan direnişi sürdürme ve hatta ileriye taşıma potansiyeline sahibiz. Ayrıca biz sendika olarak sürecin hukuksal takibini sürdürmekteyiz.

Dora Otel'de 25 Eylül'de başlayan iş durdurma eylemiyle, otelin sektörde çok önem verilen prestijini de sarsma potansiyeli taşıdığımızı gördük. Şimdi bundan sonraki süreçte içerideki örgütlülüğümüzle bunu daha ileriye taşıyabileceğimizi biliyoruz. Çok küçük bir örnek; resepsiyonist bir arkadaşımız müşterilere otelde aksayan hizmetlerin işverenin mevcut işten çıkarma, mobbing vb. uygulamalarından kaynak-

landığını söyleyerek ilgili internet sitelerine otel aleyhine bu yönde yorumlar yapmalarını istiyor. Bu da işverenin sektörde çok önem verdiği prestijini önemli ölçüde etkiliyor.

Dora Otel direnişinde bundan sonraki süreçte de daha önce de olduğu gibi gerek halen işyerinde çalışan ve faaliyet yürüten arkadaşlarımızla, gerekse de işten atılan arkadaşlarımızla öz örgütlülük ilkeleri dâhilinde ortak karar mekanizması işleteceğiz. Biz sendika olarak işçi arkadaşlarımıza "öncü sendikacılık" değil, dayanışma ve deneyim aktarımında bulunuyoruz.

Uzun yıllar sonra turizm sektöründe yaşanan bu direniş, işçilerin öz örgütlülüğüyle daha önce neredeyse bir direniş yaşanmamış bir alanda süreç başlatılabileceğini ve bu sürecin kazanıma doğru evriltilebileceğini gösterdi. Ayrıca sendika olarak kurduğumuz iletişim sonucunda Dünya Sendikalar Birliği (DSF-WFTU) işten atılan Dora Otel işçilerine destek ve dayanışma mesajı yolladı.

Tüm Emek Sen nedir, nasıl ortaya çıktı, hangi ihtiyaçtan doğdu?

İbrahim: Sermaye sınıfının yaşadığı dönemsel krize çare bulmak amacıyla hayata geçirilen 24 Ocak 1980 Kararları sonrası turizm sektörü sermayedarlar için yatırım yapılacak oldukça kârlı bir alan olarak ortaya çıktı. Sermaye sahipleri bu muazzam kârın kesintiye uğramaması doğrultusunda yıllardır bu alanda her türlü örgütlenme çabasını engellemek istiyor. Bu sektörde uzun

yıllardır on binlerce işçi güvencesiz, sigortasız, sendikasız olarak zor şartlarda çalıştırılıyor. Mesai saatleri oldukça belirsiz, örneğin mesaisi biten bir arkadaşına emrivaki olarak fazla mesaiye bırakabiliyor ve bu sektörde oldukça yaygın. İki ya da üç kişinin yapabileceği işler bir kişinin üzerine yıkılıyor ve herhangi bir ücret farklılığı ödenmiyor. Turizm sektörüne baktığımızda, diğer sektörlerle nazaran iş yoğunluğunun oldukça yüksek olduğunu görüyoruz.

2009 yılı sonunda spor sektöründe örgütlenmek amacıyla Spor Emekçileri Sendikası (Spor Sen) adıyla ilk kuruluş başvurmuzu gerçekleştirdik. Kuruluşumuzun başından beri savunduğumuz, barajsız, işkol-ları sınırlaması olmadan her işçiemekçinin istediği sendikaya üye olabileceği "Özgür Sendikacılık" ile İş Yasası, Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Yasası, İş Kolları Yönetmeliği gibi sermaye yanlısı yasalara karşı adım atılmasının daha bugünden koşullarını yaratmak için şimdilik ve zorunlu olarak işkolu alanında bulunan tüm sektörleri kapsayan bir örgütlenme içerisine girdik.

2013 yazında aldığımız karar sonrası aynı yılın Ekim ayında sendikal örgütlenme faaliyeti-mize Turizm Otel Spor Emekçileri Sendikası (Tüm Emek Sen) olarak devam kararı aldık. Tüm Emek Sen olarak hizmet sektörünün bütün alanlarında örgütlenme hedefimiz var. Sendika olarak İstanbul dışında somut çalışma anlamında Ankara ve İzmir'de örgütleniyoruz. Bu iller dışında, Antalya'da da ilişkilerimiz bulunmaktadır. Dora Otel direnişiyle

birlikte sendika olarak hizmet sektöründe çok fazla olumlu geri dönüşler aldık ve almaya devam ediyoruz.

Sendikanın örgütlenme tarzı ve işleyişi nasıldır?

İbrahim: Bizim sendika olarak bu sektöre dair iki tip örgütlenme anlayışımız var. Birincisi yatay örgütlenme diye tabir ettiğimiz "alan örgütlenmesi". Bu örgütlenme tarzına göre genellikle oteller, eğlence yerleri vb. işyerleri şehirlerin belli yerlerinde toplandığı için bu bölgelerde yatay alan örgütlenmesini baz alıyoruz. Bar, lokanta vb. işyerlerinde çok yüksek miktarda işçi çalışmadığı için, bu işyerlerinin bulunduğu (örneğin bir caddedeki kafe, bar, lokantalar) alanları örgütleyerek oranın sermayedarlarına karşı daha güçlü bir duruş sergilemek mümkün oluyor. İkinci tip örgütlenme modeline gelirsek, buna da işyeri örgütlenmesini örnek verebiliriz. Kafe, bar vb. işyerlerine nazaran tatil yörelerinde (Akdeniz, Ege gibi bölgeler) bulunan otellerde çalışan işçi sayısı çok daha fazla. Doğal olarak bu bölgelerde bulunan işyerlerinde işyeri örgütlenmesi modeli oldukça etkili oluyor.

Meydan Gazetesi olarak Dora işçilerinin direnişini dayanışma ile selamlıyor, Tüm Emek Sen'e de sınıf mücadelesindeki sendikal örgütlenme faaliyetinde başarılar diliyoruz.

Dora Otel İşçileri ve Tüm Emek Sen: Biz de Meydan Gazetesi'ne göstermiş olduğu ilgiden ve dayanışmadan ötürü teşekkür ederiz.

Alibaba Haramilere Katıldı

“ *Finans sektöründe uzun süren durgunluğun ardından kapitalizm, eylül ayında, tarihinin en büyük "halka" arzını gerçekleştirdi. Çin kapitalizminin eski ve dev şirketlerinden Alibaba, "açıl susam açıl" dedi ve hisselerinin yüzde 13'ünü New York borsasında satışa çıkardı. "BABA" etiketli hisseler bir gün içinde peynir ekmek gibi kapaşılırken, satışın toplam değeri 25 milyar doları buldu.*

»»

Melih Gökçek'e Müjde Uzayda Su Var Satsana

Bilim insanları, uzayın derinliklerinde Neptün büyüklüğündeki bir gezegende su olduğunu keşfetti. Dünyadan 124 ışık yılı (yaklaşık 1 katrilyon kilometre) uzaklıktaki Kuğu Takımyıldızı'nda yer alan bir yıldızın yörüngesinde bulunan ve HAT P-11b adı verilen gezegenin atmosferinde su buharına rastlandı.

İstanbul'un göbeği Kadıköy başta olmak üzere

birçok ilçede ise, Eylül ayı sonu ve Ekim ayı başında su yoktu. Oysa su kesintilerinin yaşandığı sıralarda İstanbul'u seller aldı.

Uzun bir süredir musluktan akan şebeke suyunun kötü rengine ve kokusuna rağmen susuzluk halka yeter dedirtti. Ancak susuz günler bazıları için geride kalmış gözüküyor. Çünkü Gökçek gibiler şimdi de uzaydaki suyun peşine düşerler.

Alibaba web sitesi üzerinden, Çinli üreticileri birbirlerine ve dünyaya bağlayarak uluslararası tedarik zincirlerinin en önemli parçası gelmiş durumda. Çin, 30 yıldır sürekli artan dış ticaretiyle küresel kapitalizmin sürekli genişleme ihtiyacını karşılıyor. Batı merkezli küresel kapitalizm Çin'e genişlerken, uzak mesafe, zaman dilimi farklılığı, dil engeli ve baskıcı siyasi rejim yüzünden zorlanıyor. Alibaba bu sorunları çözdüğü için, üstelik merkezi ve mekanik yapısı ile kapitalizmin tam istediği gibi çözdüğü için bu kadar destekleniyor.

Alibaba, Çin Komünist Partisi yönetimindeki Çin'in kapitalizme entegrasyon süreci içinde değerlendirildiğinde, kapalı Çin ekonomisinin dünya ile kurduğu bağlantılar açısından merkezi bir konuma oturuyor. New York borsasında gerçekleşen satış işlemi, firmaya ve ortaklarına muazzam bir finans kaynağı sağlamanın yanı sıra firmanın yönetimini ve bütçesini küresel kapitalizm için daha şeffaf hale getiriyor. Bu şeffaflık, Alibaba şirketinin Çin dış ticaretindeki merkezi konumunu ve gücünü artıracak.

Ayrıca, Çin'deki e-ticaretin yüzde 80'i Alibaba'nın Taobao, TMall siteleri üzerinden yürüyor. Bu sitelerin kullanıcıları kendi sayfalarını özelleştirip satış yapıyorlar. Küçük atölyeler, hatta işyerinden ayrılarak kendi çapında yaptığı tekstil ürünlerini, vb. satan bireyler, Alibaba üzerinden satış yaparak nispeten biraz daha fazla gelir elde ediyorlar. Üretim alanları küçük parçalara ayrılırken Alibaba üreticiler arasındaki tedarik zincirlerinin kontrol merkezi haline geliyor. Fakat bunun sonucunda, üretim gittikçe daha küçük parçalara ayrılıyor ve zaten totaliter baskı altında olan işçi örgütlülüğü yok oluyor.

Çin Toplumunun Kapitalizme Entegrasyonu

Alibaba modeli, Çin devlet kapitalizminin parçaladığı, çürümüş bürokrasi ve rekabet altında ezi-

len işçilere bir umut sunarken onları adeta köle pazarına gönüllü kaydediyor. Alibaba, Çin'deki küçük büyük tüm üreticiler için güvenilirlik değerlendirmesi yaparak Çin dışındaki kullanıcılarının risk maliyetini azaltıyor. Bu tip değerlendirmeleri klasik kapitalizmde bankalar yapar. Ama zaten şirketin %32'si Japon SofBank'ın. Şirket Çin borsasında değil, New York Borsası'ndaki kapitalistlere arz ediliyor çünkü Çin kapitalizmi hala yeterince "güvenilir" değil. Bu satışın sorunsuz gerçekleşmiş olması, Alibaba'nın "güvenilirliğini" artırıyor. Böylelikle işçilik maliyeti neredeyse sıfır olan dev üretim merkezi Çin, tek tıkla, uluslararası kapitalizmin hizmetine sunuluyor.

Alibaba'nın satışı öncesi yapılan reklamlar, Çin orta sınıfına da değindi. Çin toplumunda zenginleşen kesimin daha çok tükettiği ve internet üzerinden alışverişin giderek arttığı anlatıldı. Bu da yalnızca Çin dış ticaretinin değil, toplumunun da gittikçe kapitalizme entegre olduğunu gösteriyor.

Başkan Xi Jinping'in "Çin Rüyası" ile özetlenen devlet propagandası, bireysel "kişisel gelişimi" vurgularken aslında kapitalist bireye dönüşümü anlatıyor. Ekolojik katliamlarını da batı kapitalizmine benzer taktiklerle savunuyor: "sürdürülebilir kalkınma" politikası ve STK'lar.

Malların bu kadar kolay girip çıktığı Çin sınırları, özgürlükleri bu kadar kolay geçirmiyor. İnsanların ülke sınırları dışına çıkması zor, dünya ile iletişim de "Büyük Çin Duvarı" ile sansürlüyor. Kapitalizm büyük bir iştahla Çin emeğini sömürürken arada bir, batı liberalizminin ikiyüzlü vicdanını yaralayacak kadar zalim çalışma koşulları yüzünden yüzünü ekşitiyor. Fakat medyada en çok bahsedilen şikâyet, karlarını azaltan telif hakları ihlalleri ve bürokratik engeller.

Çin'in En Zengin İnsanı Olan Jack Ma

Şimdi Çin'in en zengin insanı olan Jack Ma, Alibaba'yı 15 yıl önce Amerika'daki akrabalarını

ziyaret ettiği sırada tasarlamış. Şirketinde dayattığı kültürü, 15 yıl önce, bir apartman dairesinde yaptığı hırslı konuşmadan görebiliyoruz. Jack Ma, konuşmasında 8-5 çalışmanın yetmeyeceğini ve en az beş yıl boyunca gece gündüz çalışmaları gerektiğini anlatıyor.

Bir Çinlinin Silikon Vadisi'ndekilerden on kat zeki olduğunu ve bu yüzden başaracaklarını söylüyor. Kapitalist değerlerin Çin kültürüne entegrasyonu Jack Ma gibi yaşamları makineye adayan ve sistemde tutunamayanları aşağılayan insanları üretiyor.

Emek sömürsünün en uçlarda yaşandığı Çin'de, Alibaba, bu sömürüyü derinleştirecek bir makine, 15 yıldan beri aynı sömürü içerisinde üretiyor.

Bugün kumandası küresel kapitalizme teslim edilen bu makine, Çin'deki milyonlarca insanın hayatını küresel kapitalizmin makinesinde öğütüyor.

Doğalgaza %60 Elektriğe %40 ZAM

Devlet, artan harcamalar nedeniyle bozulan bütçe dengesini düzeltmeye yönelik yaptırımlarını, halkın iliğini sömürerek sürdürüyor.

Akaryakıt, alkollü içkiler, motorlu taşıt vergisi ve tapu harçlarının ardından, 1 Ekim itibarıyla doğalgaz ve elektriğe de yüzde 9'luk bir zam geldi. Enerji Bakanı Taner Yıldız, "kötüye Allah'tan, iyiyse bizden" mantalitesiyle, zamları döviz kurundaki artış ve kuraklığa bağladı.

Son gelen zamlarla birlikte, son üç yılda doğalgaza yapılan zam oranı yüzde 57,9'a, elektriğe ise yüzde 39'a çıkmış oldu.

KOBANÊ ÖZGÜRLÜK ROJAVA ÖZGÜRLÜK

DİLİNDEKİ ZILGİT, GÖZÜNDEKİ IŞIK
YÜREĞİNDEKİ CESARET
SEN ÖZGÜRLÜKSÜN

Mahsun Çoban, Uğur Özbay, Süleyman Kale, Baver Şahanoğulları, Mahmud Enes, Turan Yavaş, Hüseyin Ahmet Dakak, Hasan Gökyöz, Riyad Güneş, Yasin Börü, Murat Dağ, Cumali Güneş, Mesut Menekşe, Hakan Baksur, Sinan Toprak, Bilal Gezer, Abdulkerim Seyhan, Ferhad İbrahim Elduveiç, Abdullah Muhammed Latif, Kerem Karaaslan, Beşir Remezan Arif, Emrah Demir, Ahmet Albay, Mert Değirmenci, Hamdi Caner, Yunus Aktaş, Musa Bayram, Süleyman Balcı, Sevgi Alıcı, Ömer Uçuker, Şahin Dağhan, Davut Nas, Kamil Taş, Yusuf Çelik, Mehdi Erdoğan, Necmettin Çelik, Ali Bozan, Emre Ekinci, Ramazan Özmaskan, Ömer Topal, Kadri Bağdu, Erhan Şenyuva, Şehabettin Naşa, Aynur Kudin, Ekrem Kaçaroğlu

19 Eylül - Kobanê'de IŞİD çetelerinin saldırılarına karşı büyük bir direniş içinde olduklarını belirten PYD Eş Başkanı Salih Müslüm, "Kobanê için kim ne yapacaksa şimdi yapmalı" diyerek özellikle Urfa, Suruç ve Ceylanpınar'daki aşiretleri, bölgedeki ve şehirlerdeki herkesi seferberliğe çağırdı.

19 Eylül - IŞİD'in saldırılarından dolayı köylerini terk eden 3 bine yakın Kobanêli ailenin sınırdan geçişi T.C. askerleri tarafından biber gazı ve TOMA saldırılarıyla engellendi. Saldırı sırasında 50 yaşlarında bir kadın mayına basarak ağır yaralandı.

21 Eylül - T.C.'nin desteğiyle Rojava Devrimi'ni boğmak isteyen IŞİD çetelerinin saldırısı altındaki Kobanê halkı ile dayanışmak ve çete saldırılarına karşı tepkilerini ortaya koymak üzere Amed'de binlerce kişi DBP İl Örgütü önünde toplandı.

21 Eylül - Kobanê'de, IŞİD çetesinden kaçmaya çalışan halka askerler saldırdı. Askerlerin saldırısı sonucunda 13 yaşındaki Bilal Şexo, mayının üzerine basarak ağır yaralandı; 13 yaşındaki Fatme İzzettin Hesen ise askerler tarafından silahla vurularak ağır yaralandı.

22 Eylül - Kürdistan'ın birçok yerinde Hakkari (Şemdinli, Yüksekova), Şırnak (Cizre), Iğdır, Van, Mardin ve Dersim'de IŞİD çetelerinin Rojava'nın Kobanê kantonuna yönelik saldırılarını protesto etmek için halk sokaklara döküldü. Yer yer polisle halk arasında çatışmalar yaşandı.

25 Eylül - HDP ve Türkiye'deki sosyalist, komünist ve anarşist örgütlerden oluşan kalabalık bir grup, sınırda günlerdir süren direniş nöbetindeki halkı ziyaret etti. Devrimci Anarşist Faaliyet'in de aralarında bulunduğu grup, Kobanê Direniş'i'nin halkların ve kendilerinin direniş olduğunu söyledi.

26 Eylül - Farklı şehirlerden Kobanê sınırına giden kalabalık grup, çatışmaların en yoğun şekilde yaşandığı Mürşitpınar'daki sınırdan geçerek Kobanê'ye girdi. Kobanê içerisindeki yürüyüşün ardından T.C. tarafına geçmeye çalışanlara, mayınlı bölgenin yakınlarında jandarma saldırdı.

26 Eylül - Urfa'nın Suruç ilçesinin doğusunda bulunan Elizêr Köyü'nde geceyi sınırda geçiren binlerce kişi yaklaşık 3 kilometre sınır boyunca insan zinciri oluşturdu.

26 Eylül - Kobanê'nin 2 km batısındaki Tilşehir Köyü'ndeki sınır noktasından Suruç'a geçmek isteyen 3 Kobanêli, Türk askerleri tarafından akrep tipi araçtan tarandı. Saldırı sonucunda 35 yaşındaki Ahmet Seyid Ahmet yaşamını yitirdi, kardeşi Kemal Seyit Ahmet ve Bozan Berkel isimli bir Kobanêli ise yaralandı.

28 Eylül - İstanbul Gazi Mahallesi'nde Kobanê ile dayanışma eylemine polis saldırdı. Gazi halkı polise karşı saatlerce direndi.

28 Eylül - Kadıköy Beşiktaş İskelesi'nde toplanan, aralarında Anarşist Kadınlar'ın da bulunduğu birçok kadın örgütü Kobanê'ye destek yürüyüşü gerçekleştirdi. Yürüyüş sırasında Bahariye Caddesi'nde bulunan bir binadan pankart sallandıran kadınlar, buradan AKP binasına doğru yürürken polis tarafından engellenmeye ve taciz edilmeye çalışıldı.

29 Eylül - İstanbul Üniversitesi Öğrencileri, Hergele Meydanı'na "Katil IŞİD Kürdistan'dan Defol, KOBANÊ NE BEXWE-DIYE" pankartı astı. Üniversiteye gelen IŞİD yanlıları devrimcilere saldırdı.

29 Eylül - Mardin'in Kızıltepe ilçesine Şenyurt Mahallesi'nde sınırı geçmek isterken askerlerce yakalanan 3 Rojavalı'dan Civan Behcet askerlerce dövülerek katledildi ve cesedi sınır tellerinden Rojava'ya atıldı.

30 Eylül - Devrimci Anarşistler, Kobanê ile dayanışmak için İstanbul'un farklı semtlerinde "Em Hemu Kawane Lı Diji Dehaqan" yazılı afişlemeler yaptı.

30 Eylül - DAF'ın da dâhil olduğu birçok devrimci örgütün katıldığı Suruç-Kobanê yolculuğu için "Biji Berxwedana Kobanê" sloganlarıyla otobüs kalkış noktasına yüründü. Suruç'a gidecek olan otobüsün kalkmasının ardından Kadıköy Boğa'da Kobanê ile dayanışma eylemine geçildi. Polis yürüyüşe katılanlara gaz bombası ve plastik mermiyle saldırdı.

01 Ekim - AKP hükümetinin meclisten çıkarttığı savaş tezkeresine karşı binler Taksim'de sokağa döküldü.

01 Ekim - Batman'da IŞİD'in Kobanê'ye yönelik saldırılarını protesto etmek isteyen isteyenlere polis saldırdı. Polisin gaz bombası ve tazyikli suyla yaptığı saldırıda yoldan geçen bir genç gaz bombası kapsülünün başına isabet etmesi sonucu yaralanırken onlarca kişi gözaltına alındı.

02 Ekim - Kobanê'ye yönelik saldırılara karşı "hayatı durdurma" çağrısının yapıldığı Amed'de merkez ilçeler Bağlar, Kayapınar, Sur ve Yenişehir'de Kobanê için esnaf kepenk kapattı dolmuşlar kontağı çalıştırmadı. Öte yandan dış ilçeler olan Lice, Çınar, Ergani, Hazro, Bismil ve Silvan'da da esnaf iş yerlerini açmadı, öğrenciler okulları boykot etti.

02 Ekim - Barış Anneleri, IŞİD'in Kobanê'ye dönük saldırılarını ve Türkiye'nin IŞİD'e desteğini protesto etmek amacıyla AKP Bağcılar ilçe binasını işgal etti.

03 Ekim - Vicdani Ret Derneği "Ne Askere Ne Tezkere" çağrısıyla, meclisten çıkan tezkere yasası ile ilgili yazılı açıklama yaptı.

05 Ekim - Mürşitpınar Sınır Kapısı'nın yanında bulunan Etmankê Köyü'ne havan topu bir eve isabet etti. Üç kişi ağır yaralandı. Jandarma TOMA ve akrepler eşliğinde Etmankê Köyü'nü, köylülere saldırarak boşalttı.

05 Ekim - Farklı şehirlerden Suruç-Kobanê sınırına giden aralarında Anarşist Kadınlar'ın da olduğu kadın örgütleri sınır köyü Bethê'de günlerce canlı kalkan nöbeti tutarak direnişi büyüttü.

06 Ekim - Kadın örgütleri sınırda açıklama gerçekleştirdi. Anarşist Kadınlar adına konuşan Nergis Şen; "Sınırları yıkmak, özgürlüğü yaratmak için bütün kadınları, buldukları her yerde, Kobanê'yi savunmaya çağırıyoruz" dedi.

06 Ekim - Kadıköy'de düzenlenen Kobanê ile dayanışma eylemine polis saldırdı.

07 Ekim - Van Başkale'de Kobanê için yapılan dayanışma eylemlerine polisin sert saldırıları sonrası, ilçede barikatlar kuruldu, polisin askeri kışlalara çekildiği bilgisi geldi.

07 Ekim - Polisin silahlı saldırısıyla Muş Varto'daki 25 yaşındaki Hakan Buksur yaşamını yitirdi. Umut Bozkurt ise ağır yaralandı.

07 Ekim - Şırnak Cizre sınırında yüzlerce kişi sınırı aşarak Cizre Kantonu'na geçti.

07 Ekim - Van'da ve Mardin'de sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

07 Ekim - Amed'de, Kobanê'ye yönelik dayanışma eylemlerinde bulunan halkın üzerine Hizbullahçı bir grup tarafından farklı noktalarda açılan ateş sonucu, 1 kişi yaşamını yitirdi, aralarında bir gazetecinin de bulunduğu 10'un üzerinde kişi yaralandı.

7 Ekim - Kobanê ile dayanışma için İstanbul Esenyurt'ta sokağa çıkanlara 7 Ekim Salı günü önce polisin ardından ırkçı-faşist grupların saldırısında 2 kişi ağır yaralandı. Saldırı öncesinde ırkçı gruplar tarafından "Kürtler mahallelerimizi yakacak" şeklinde söylentiler yayılarak HDP Esenyurt Temsilciliği ve çok sayıda işyeri de yakıldı. ırkçı grupların saldırısında yaralanan ve silahla vurulduktan sonra beyin ölümü gerçekleşen Mert Değirmenci, Çapa İstanbul Tıp Fakültesi Yoğun Bakım Ünitesi'nde kurtarılamayarak yaşamını yitirdi.

08 Ekim - Ankara'da düzenlenen Kobanê ile dayanışma eylemlerine katılan halka, polisler işaret parmakları havada, tekbir getirerek saldırdı.

08 Ekim - Yalova'da Kobanê için sokağa çıkanlara, faşist gruplar ve polis saldırdı. Halk saldırıya karşı Bağlarbaşı'nda direnişe geçti.

08 Ekim - Kobanê'ye yönelik saldırılara karşı Kobanê ile dayanışma eylemleri sürerken Amed'de birçok eve operasyon düzenleyen polis DBP PM üyelerinin ve belediye meclis üyelerinin de aralarında bulunduğu çok sayıda insanı gözaltına aldı.

09 Ekim - ODTÜ'de Kobanê için dayanışma eylemi gerçekleştiren devrimci öğrenciler polis gaz bombaları ile saldırdı.

09 Ekim - Antep'te polis destekli IŞİD yanlıları ve faşistlerin, Kobanê saldırısını protesto eden Kürtlere saldırısı sırasında yaşanan çatışmalarda 4 kişi hayatını kaybetti, 20'den fazla kişi de yaralandı. Şahinbey ve Şehitkamil DBP ilçe binaları ateşe verildi.

09 Ekim - Siirt Kurtalan'da Kobanê için yapılan eylemlere AKP'li belediye başkanının yakınları olan korucular ve AKP'li İl Genel Meclis üyelerinin silahlı saldırısı sonucu yaralanan Necmettin Çelik yaşamını yitirdi.

09 Ekim - İstanbul Üniversitesi'nde IŞİD yanlıları ve polis öğrencilere saldırdı. 3'ü Anarşist Gençlik'ten olmak üzere, yirmiyeye yakın devrimci öğrenci gözaltına alındı. Birçok kişi ise yaralandı.

09 Ekim - Ankara ve İstanbul'da askerlik yapan 26 Kürt genci, buldukları birliklerden firar ederek Kobanê için yapılan eylemlere katıldı.

09 Ekim - İstanbul Atatürk Havalimanı'nda Anarşist Kadınlar'ın da bulunduğu Savaşa Karşı Kadın İniyatifi, havaalanının dış hatlar terminalini işgal etti. Polis ve özel güvenlik kadınlara saldırarak, eylemi gerçekleştiren 46 kadını yaka paça gözaltına aldı.

10 Ekim - Dersim'de, Kobanê Direnişi gençleri sokaklara döküldü. Polisle çıkan çatışmalarda, Gazik Mahallesi'nde 2 TOMA ve akrep tipi 2 araç yakıldı.

11 Ekim - Van'da Kobanê'ye destek eylemleri sırasında polisin açtığı ateş sonucu gerçek mermiyle vurularak ağır yaralanan Yunus Aktaş yaşamını yitirdi.

11 Ekim - Kadıköy'de Kobanê ile dayanışma için toplanan grup direnişte yaşamını yitirenleri anarak bir yürüyüş gerçekleştirdi.

12 Ekim - HDP'nin çağrısıyla Kobanê ile dayanışmak amacıyla yapılacak yürüyüş sosyal medya üzerinden örgütlenen ırkçı gruplar nedeniyle iptal edildi. HDP ve diğer devrimci örgütler Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde girişinde basın açıklaması yaparak, provokasyonlara izin vermeyeceklerini duyurdu.

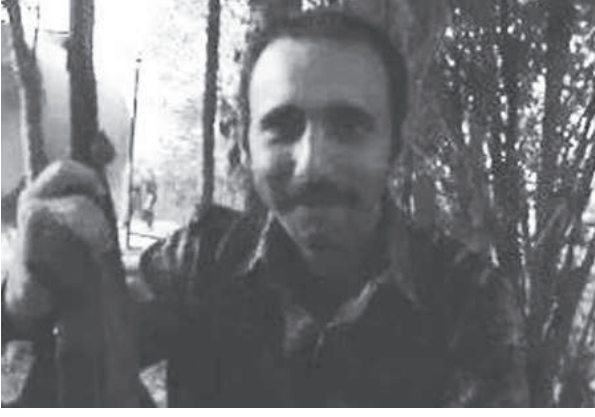

12 Ekim - Şırnak'ın İdil ilçesinde Kobanê ile dayanışma için halk sokaklara döküldü. Mersin'de ise kadın örgütleri IŞİD'in Kobanê'ye saldırılarını protesto etti.

12 Ekim - İstanbul Sarıgazi'de Kobanê Dayanışması'nın düzenlediği eyleme polis TOMA ve gaz bombalarıyla saldırdı.

13 Ekim - Ağrı ve Bitlis'te Kobanê Direnişi ile dayanışma eylemleri polisin yoğun saldırısına rağmen sürdü. Ağrı'nın Doğubayazıt ilçesinde ise esnaf kepenk açmadı.

13 Ekim - Rojava Devrimi için YPG'ye katılan komünist devrimci Paramaz Kızılbaz kod adlı Suphi Nejat Ağırnaslı, IŞİD ile girilen çatışmada yaşamını yitirdi.

14 Ekim - Adana'da gazete dağıtım yaptığı sırada silahlı saldırıya uğrayan Azadiya Welat ve Özgür Gündem dağıtımcısı Kadri Bağdu, kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. Kadri Bağdu'yu vuran kişinin kimliğinin belirlenememesi üzerine Beyoğlu'nda bulunan Özgür Gündem Gazetesi'nin önünde, aralarında Meydan Gazetesi'nin de bulunduğu yaklaşık 100 kişi bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

14 Ekim - 'Terör Operasyonu' adı altında birçok ilde eş zamanlı yapılan ev baskınlarında 348 kişi gözaltına alındı, birçok kişi tutuklandı.

15 Ekim - Tekirdağ 1 ve 2 No'lu F Tipi Cezaevi'nde KCK ve PKK davalarından tutuklu olan 24 kişi, Kobanê Direnişi'ne destek için süresiz-dönüşsüz açlık grevine başladı.

18 Ekim - Aralarında Lise Anarşist Faaliyet'in de bulunduğu Kadıköy Liseli Platformu, Kadıköy'de Kobanê ile dayanışma eylemi gerçekleştirdi. Direnen Kobanê halkıyla dayanışma sloganlarının atıldığı yürüyüş sırasında, Rojava Marşı söylendi. Kürtçe "Şerê Kobanê, Şerê Me Ye"(Kobanê'nin Savaşı Savaşımızdır),"Şoresa Rojava Şoresa Me Ye"(Rojava Devrimi Devrimimizdir) yazılı dövizlerin taşındığı eylem, basın açıklaması ile sonlandırıldı.

Katalonya - 10 Ekim'de, Granollers'te, anarşist Granollers Kürdistan Dayanışma Komitesi Kobanê ile dayanışma eylemi gerçekleştirdi.

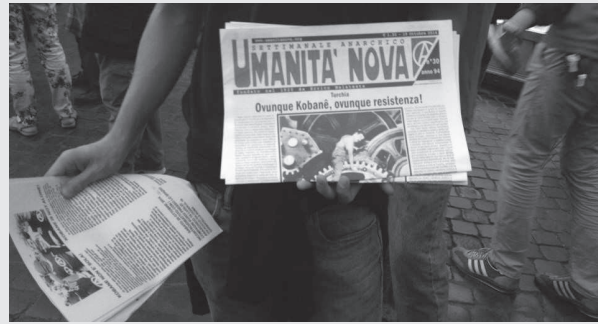
İsviçre - 18 Ekim'de İsviçre Bern'de demokratik kitle örgütlerinin çağrısıyla Kobanê ile dayanışma eylemi gerçekleşti. Eyleme Bern'deki anarşist yoldaşlar da katıldı.

Çek Cumhuriyeti - 15 Ekim'de Prag'da Çekoslovakya Anarşist Federasyonu'nun çağrısıyla Türkiye Konsolosluğu önünde Kobanê ile dayanışma eylemi gerçekleştirildi. Eylemde "Prag'dan Rojava'ya, Geçit Yok" pankartı açıldı.

Arjantin - 10 Ekim'de Plazo de Mayo anelleri, bu haftaki eylemlerini Kobanê'deki direnişe adadı.

İtalya - 16 Ekim'de İtalya Anarşist Federasyonu (FAI)'nın çağrıcılığıyla Kobanê ile dayanışma eylemi gerçekleşti. Eylem de DAF'ın İtalyanca'ya çevrilen bildirisi ve Umanita Nova gazetesi dağıtıldı.

İrlanda - 9 Ekim'de Workers Solidarity Movement'ın (WSM) çağrısıyla Dublin'de parlamento önünde "Em Hemu Kawane, Li Dijî Dehaqan" pankartlarıyla basın açıklaması gerçekleştirildi.

ABD - 11 Ekim'de San Francisco şehrinde, Black Cross'tan anarşistlerin çağrısıyla "IŞİD'i, müttefiki TC devletini ve Rojava Devrimini sıkıştıran sınırları yok et!" şiarıyla uluslararası dayanışma eylemi gerçekleştirildi.

Fransa - 11 Ekim'de, Anarşist Federasyon'un çağrısı ve Devrimci Anarşist Gençlik'in de dahil olduğu Anarşist Dayanışma Grubu, Paris'te dayanışma eylemi düzenledi.

Tezkere'nin Hedefi Rojava Devrimi

Fuat Çakır

fuat@meydangazetesi.org

Savaş çıırtkanlıkları, hamasi nutuklar, kana susamış çeteler, kâra susamış kapitalistler, onların paralelinde devletler...

Patlayan isyanlar, sönümlendirilemeyen direnişler...

"Ortadoğu kaynaklı kazan" diyenler, fazla dışarıdan baktıkları için göremeseler de, kazanı kaynatanların sadece dışarıdan (batıdan) olmadığı geçtiğimiz günlerde meclisin TSK'ya sınır ötesi operasyon yetkisi veren tezkereyi geçirmesiyle iyice ortaya çıktı.

AKP ve MHP'nin "evet", CHP ve HDP'nin "hayır" oylarıyla 98 redde karşın 298 milletvekilinin kabul oyuyla meclisten geçen tezkereye göre; Irak ve Suriye'deki "terörist örgütler"den gelebilecek saldırıları bertaraf etmek amacıyla TSK sınır ötesi hareket için gönderilebilecek, diğer devletlerin silahlı kuvvetleri de aynı amaçlarla TC'de bulunabilecek.

Güvenli bölge kimin için güvenli?

Suriye'deki iç savaş başladığından bugüne dek, Kobanê'ye yönelen IŞİD saldırıları sonrası angajman kurallarını değiştiren, bölgeye NATO'nun "füze kalkanı" projesi dahilinde patriotlar yerleştiren, sınırını geçtiği bahanesiyle Suriye uçağını düşüren -böylece fiili anlamda uçuş yasası koyan- ve son olarak fiziki bir işgalle tampon bölge oluşturmayı gündem eden TC oldu. Geçtiğimiz günlerde de güvenli bölge -tampon bölge- haritasının detayları belli oldu, yani TC uzun zamandır dilinden düşürmediği Esat yönetiminin nasıl devrileceğine dair "baklayı ağızından çıkardı". Haritada görülen ana hedef; Rojava Devrimi fiilen sona erdirilmesi. TC'nin "güvenli bölgesi", Esat muhaliflerinin güçlü olduğu Halep,

Lazkiye ve İdlib'in yanı sıra tüm Rojava kantonlarını içeriyor. TC'nin yaklaşık bir aydır abluka altındaki Kobanê'yi "IŞİD belasından" kurtarıyor gibi görünerek sınırı aşmak istediği, böylece sadece Kobanê'yi değil, 2012 yılından bu yana kantonlarında kendi özyönetim-özörgütlülük deneyimini hayata geçiren ve Kürt özgürlük hareketini güçlendirerek TC'yi fazlasıyla rahatsız eden Rojava Devrimi'ni boğmak istediği ve tezkerenin bu niyeti taşıdığı çok açık. Keza 2012 temmuzunda başlayan Rojava Devrimi süreci sonrası TC devleti yetkilileri, Rojava'da gelişen süreçten rahatsız olduklarını gizlememişlerdi.

"Güvenli bölge" projesi dahilindeki diğer Suriye kentleri ise TC'nin Suriye'de gelişen sürece dair tasarruf ve tahayyüllerini ortaya koyuyor. Bu bölgelerden Sünni nüfus ağırlıklı İdlib, Antakya ile sınır komşusu ve Selefi İslamcı grupların en etkili olduğu bölge. Yani diğer bir deyişle TC'nin, ABD öncülüğünde kurulan çekirdek koalisyona katılma şartlarından biri olarak gündeme getirdiği "eğit-donat" projesi için TC-ABD ortaklığında "eğitilecek ve donatılacak" selefi-islamcılarının merkezi. IŞİD dışındaki "ılımlı muhaliflerin", TC tarafından ve kendi topraklarında "eğit-donat" projesi kapsamında bu bölgeden bol miktarda Selefi'nin bu topraklarda ve "eğitip-donatıldıktan" sonra, Suriye'de yeni katliamlar gerçekleştireceklerini tahmin etmek için kahin olmaya gerek yok.

TC'nin güvenli bölge ısrarındaki bir diğer Suriye kenti ise Halep. Halep, bu "güvenli-tampon bölge" projesinde kilit önemde. Suriye'de iç savaşın başladığı 2011'den 2012'ye kadar isyan belirtileri göstermeyen Halep, 2012 yazında kentin kırsalından

başlayarak isyancıların kontrolüne geçti. Suriye'nin ticari başkenti olarak sayılan kent, zamanla isyancıların "fiili başkenti" halini aldı. Ancak son dönemde Suriye ordusu gerçekleştirdiği saldırılarla kentin yarısında kontrolü tekrar ele geçirdi. Kentin diğer yarısı ise, içindeki birçok Selefi grubun TC ile iyi ilişkileri olan çatı örgüt İslami Cephe ve bazı ÖSO unsurlarının kontrolünde. Ancak hali hazırda Halep'in kırsal bölgelerinden, kenti kontrol eden Esat güçlerine ve diğer isyancı gruplara yönelik ciddi bir IŞİD tehdidi söz konusu. Bu gerçeklikler çerçevesinde, TC'nin hem "güvenli-tampon bölge", hem de "eğit-donat" projesiyle, bölgede çıkarları doğrultusunda katliamları körüklediği çok açık. Nihayetinde TC'nin "tampon bölge" haritası üç buçuk yıldır keşmekeşin en derin yaşandığı yerleri kapsarken, hayata geçirilirse Suriye'nin fiili olarak işgali anlamına geliyor.

Koalisyon güçleri kimle koalisyona?

Çekirdek koalisyona, dolayısıyla ABD'ye dönersek; Irak ordusuna, Güney Kürdistan Bölgesel Yönetimi peşmergelerine, ÖSO'ya ve işlerine yarayabilecek diğer silahlı unsurlara askeri desteğini sürdürüyor. Almanya'nın peşmergelere askeri eğitim verdiği görüntüler yayınlanıyor basında. İtalya, 280 askeri personelini peşmergelere eğitim verme için yolluyor, 2 insansız hava aracıyla birlikte. Bu doğrultuda, Kobanê'yi "pek düşünen" IŞİD'e komşu tek NATO ülkesi TC ise, PYD Eşbaşkanı Salih Müslim'e YPG'nin ÖSO'ya katılması, böylece koalisyona askeri yardımlarından yararlanabilmesi teklifini şartını sunabiliyor. NATO'nun 2. büyük ordusuna sahip olmasıyla övünmeyi sürdürürken, çözüm sürecini noktalamaya pahasına, sa-

dece kendi sınırına tank ve zırhlı araçlar diziyor. Elbette teklifin ek paketinde, Rojava'nın sıfırlanması da var. Böylece TC, aslında iki yılı aşkın süredir yanı başında yükselen devrimden rahatsızlığını dile getirmiş oluyor. "Suriye'deki iç karışıklıktan yararlanılarak ilan edilen özerklikten vazgeçilmesini" salık veriyor, yıllardır ilmek ilmek dokunan halkın öz örgütlülüğünü -Kobanê'yi kurtarma bahanesiyle- öz yönetimli Rojava'nın üç kantonunu birden boğmaya çalışıyor. Bu teklif, hem Kürdistan'ın diğer parçaları için, hem de bölgedeki diğer ezilen halklar için özgürlüğün adı olan Rojava'nın, devletler açısından halklara "kötü örnek" teşkil etmekten çıkartılmasına yöneliktir.

Erdoğan "Bizim için IŞİD ile PKK aynı şeydir" açıklamaları yapıyor. Davutoğlu, Kobanê'ye karadan müdahalenin, Şam'a ilerlediklerinde kimse karışmayacaksa olabileceğini belirtiyor. Anlaşılan TC devletince Şam'ın "düşmesine tarihler verildiği" ve yine Şam Emeviye Camii'nde kılınacak şükür namazının hülyalarını süslediği günlerdeki neo-osmanlıcı/işgalci iştah, gizlenme gereği bile duyulmayacak kadar kabarmış.

Roller değişiyor, kazan hala kaynıyor, arada bir karıştırılıyor; ama ezilenler üzerindeki abluka, şiddetle devam ediyor. ABD'nin, Fransa'nın bombardımanının, devrimle dayanışma değil; tersine boğma ve muhtaçlaştırma çabası olduğu çok açık.

Bütün bunların ötesinde, çok daha açık olan bir gerçek var. Rojhilat'ın Sine'sinden Almanya'nın Düsseldorf'una, İstanbul'dan Amed'e Cizre'ye ezilen halkların öz-örgütlü mücadelesi sürüyor ve sürecek.

Direniş; sürüyor ve sürecek.

KASABANIN ŞERİFİNDEN FEDERASYON AÇILIMI

Mercan Doğan

mdogan@meydangazetesi.org

Türkiye'nin ilk federasyon hamlesi, Trabzon Beşikdüzü'nün AKP'li Belediye Başkanı Orhan Bıçakçoğlu'ndan geldi. Başkanlık sistemi ve federasyon tartışmalarının gündemden düştüğünü söyleyebileceğimiz şu günlerde, Bıçakçoğlu geçtiğimiz kurban bayramında Beşikdüzü'nün farklı noktalarındaki billboardlara "Kasabanın Şerifi" imzasıyla astırdığı afişlerle hem halkın bayramını kutladı hem de unutturulan tartışmalara yeni bir zemin hazırladı.

2014 yapımı "Bir Zamanlar Karadeniz'de" adlı kovboy filminde değil, gerçekten Beşikdüzü sokaklarında kullanılan kasabanın şerifi imzalı "Kurban olurum size, çöpler poşette... Saatinde", "Kurban olurum size, hayvanlar köye", "Kurban olurum size, kaldırımlar hepimizin" afişlerine tepki de gösterildi, destek de verildi. Başkanın yaptığı ve yapacağı her şeyin güzel olduğunu söyleyenler de oldu, "hayvanlar köye" derken kimi ya da neyi kastettiğini anlamayanlar da, "Türkiye eyalet sistemine mi döndü ki, kendisi şerif olarak atandı?", "Beşikdüzü il olacak!" vaatleriyle seçilen başkanın ilçeyi kasabaya çevirmesine sinirlenip "Kasabanın şerifi ne demek? Burası Teksas mı?" diyenler de.

Bahsi geçen Belediye Başkanı Bıçakçoğlu ise, dikkat çekmek amacıyla esprili bir dil kullanarak vatandaşların çevre duyarlılığını arttırmaya çalıştığını söyledi ve ekledi "Benim gözümde Beşik-

düzü bir kasaba ve kasabayı da şerif yönetir. İnsanlar köy hayatını burada yaşamaya çalışıyor. Bu şekilde yaşamak isteyenler köyelerine dönsün, kalacaklarsa kurallara uysunlar istiyorum".

"Kasabanın Şerifi"

ABD'de bazı kasabalarda kanunların uygulanmasından sorumlu, polis müdürü ya da jandarma komutanı benzeri olsa da çoğu bölgede seçimle iş başına gelen en yüksek resmi görevliye "şerif" denir. Bu, ABD'ye has bir uygulamadır.

İkinci Hamle Yiğit Bulut'tan!

Cumhurbaşkanı Başdanışmanı ve Başyalakası Yiğit Bulut, gündemden düşen başkanlık sistemi ve federasyon tartışmalarını yükseltmeye dair ikinci hamleyi yaptı. İlk hamle az da olsa komik bir haber ya da memleketimden

insan manzaraları olarak tanımlanabilecekken, ikincisi ilki kadar komik ya da trajikomik değil.

10 Ekim 2014'te Star Gazetesi'nde "Yeni Denklem Başkanlık Gerektiriyor" başlığıyla yayımlanan yazısında Yiğit Bulut, içinde olduğumuz sürecin çözümünün başkanlık sistemi olduğunu dile getiriyor. Erdoğan'ın girdiği seçimlerde aldığı oy oranı ve güçlü karakteri ile sistemin eksiklerini kapattığını, yerleşik düzene karşı "dik" durabildiğini, böylece devlete ve halka zaman kazandırdığını söylüyor. Kişisel çaba ile kapatılan açıkların, artık sistemsel olarak kapatılması gerektiğini ve Türkiye'nin 100 yıllık sentezinin "başkanlık" ile ortaya konulmasını salık veriyor.

Kobanê başta olmak üzere bütün Ortadoğu'nun üzerine kara bulut gibi çöken katil IŞİD'i ve destekçilerini, coğrafyanın denklemlerindeki başka birçok sıkıntı-

yı görmezden gelen Yiğit Bulut'un Yeni Türkiye Vizyonu'yla; direnen Kobanê'yi, bu topraklarda özgürlük mücadelesi verenleri, IŞİD'e karşı Kobanê'yle dayanışmak için yapılan eylemlerde katledilen -bu satırlar yazılırkenki haberlere göre- 42 kardeşimizi görmesi zaten beklenemezdi. Yine dünya yıkılsa da, yatıp kalkıp kendi stratejilerimizi gündemleştiririz dedi, devletin ve başkanı Erdoğan'ın "başyalakalığı" görevini layıkıyla yerine getirmeyi sürdürdü.

Anlaşılan şu ki Erdoğan'ın başkanlık hayalleri paralelinde, Yiğit Bulut başkan danışmanlığına, belki de eyalet başkanlığına, Trabzon Beşikdüzü Belediye Başkanı Orhan Bıçakçoğlu ise kasabanın şerifliğine oynuyor. Var olan sistemin köşe başlarını tutanlar, yeni sistemde yeni köşe başlarını şimdiden kaptılar. Ancak unutulmayan bir replik vardır kovboy filmlerinde; "Bu kasaba ikimize dar"!

Devletlerin Sınırları Değişirken

Emrah Tekin

emrahtekin@meydangazetesi.org

Okul dönemlerimizden bildiğimiz, renkli "orta öğretim atlaslarımızın" siyasi haritalarında her ülke için renk renk ayrılan bölgeler, aralara çizilmiş bir takım çizgilerle birbirinden ayrılırdı. Dünya siyasi haritasını önümüze açtığımızda bazı bölgelerde yarattığı girinti-çıkıntılarla, insanda belki de çok kanlı savaşlar sonucu belirlendiği izlenimi veren sınırlar, dünyanın bazı bölgelerinde ise, devlet ve sermaye sahiplerinin çıkarları doğrultusunda neredeyse düz bir çizgiyle "paylaşılan" toprakları, dolayısıyla çalınan yaşamları çağırıyordu.

Sınırlar, sadece ülkeler arasında çeşitli antlaşmalar, müzakereler ya da savaşlar sonrası oluşturulmuş dikenli tellerden, mayınlı arazilerden vb. bölümlerden meydana gelen bir gerçeklik değildir. Söz konusu coğrafyalarda, devletlerin ve o bölgelerin sermaye sahiplerinin çıkarları, tasarrufları doğrultusunda, sınırların nasıl ve neden ortaya çıktığını ya da egemenlerin hangi çıkarları doğrultusunda dönem dönem değiştirildiğini de incelemek gerekir.

Yakın coğrafyamızda, yaklaşık 4 yıldır süren iç savaş sonrası fiilen değişmiş olan Suriye sınırından sonra, geçtiğimiz yaz başlarında, IŞİD'in Irak'ın büyük kentlerinden Musul'u ele geçirmesiyle, bu devletle olan sınır da değişmiş oldu. Bundan yaklaşık 100 yıl önce 1916'da Birinci Dünya Savaşı henüz sürmekteyken, aralarında gizli görüşmeler yürüten İngiltere, Fransa ve Çarlık Rusyası devletlerince imzalanan Sykes-Picot Antlaşmasıyla belirlenen, adeta cetvelle çizildiği besbelli olan, bu yanı sıra da devletlerarası bir paylaşım denkleminin sonucunda "çizilen" sınırlar artık yok denilebilir. Dönemin devletlerinin ve sermaye sahiplerinin, kapitalizmin 20.yy başlarındaki gelişim dönemine uygun olarak yaratmak istedikleri ulus-devletler yönünde çizilen Ortadoğu sınırları, bugün yine devletlerin ve kapitalistlerin

farklılaşan çıkarları doğrultusunda değiştiriliyor.

Yine yakın denilebilecek bir coğrafyada, Ukrayna'da 2013 yılı sonlarında, AB yanlıları ve karşıtları arasında başlayan iç çatışmalar sonrası, Özerk Kırım Cumhuriyeti önce bağımsızlığını ilan etti, daha sonra Rusya Federasyonu'na bağlandı. Ukrayna'da yaşanan bu isyan süreci sonrası, bir başka deyişle Kırım Rusya'ya, AB yanlısı-Rusya karşıtı Ukrayna ise AB'ye "bağlandı". Bu coğrafyadaki sınırlar da, 1990'ların başlarında, o dönem, dünyanın iki süper gücünden biri olan Sovyetler Birliği'nin dağılışıyla belirlenmiş, söz konusu bu gelişmeyle Doğu Avrupa coğrafyasında 15 yeni ülke ortaya çıkmıştı. Küresel sermaye çevrelerinin o dönem "Yeni Dünya Düzeni" olarak adlandırdığı ve sahiplendiği doktrin çerçevesinde oluşturulan bu yeni sınırlar, aynı dönemlerde Orta Avrupa (Çek Cumhuriyeti ve Slovakya) ve Balkanlar'da Yugoslavya'nın kanlı bir şekilde dağılmasına, daha fazla devletin ve yeni sınırların ortaya çıkmasına neden oldu.

Geçtiğimiz yüzyıl başlarında devletlerin, kapitalistlerin yani ezenlerin ikbali doğrultusunda belirlenen sınırlar, aynı yüzyılın sonlarında ve onu izleyen 21. yüzyıl başlarında yine onların değişen çıkarları çerçevesinde değiştirilerek yeniden dizayn edildi, ediliyor.

İçinden geçtiğimiz şu süreçte ise, ezenlerin belirleyeceği sınırlara inat, coğrafyamızda başka bir deneyim yaşanıyor. Devletlerin desteğinde palazlanıp, Ortadoğu halklarına terör estiren IŞİD'e karşı Kobanêli Kürtler, bir aya yakın zamandır yavaşlamaları için direniyor. Onların direnişine direniş katmak için TC sınırlarını kaldırarak, ezenlere karşı mücadelede "sınır olmadığını" gösterenler, bir anlamda, tahayyüllerimizdeki sınırsız dünyaya dair de ipuçları veriyor.

ALİ İSMAİL'İN DAVASINDA DEĞİŞEN BİR ŞEY YOK

Geçtiğimiz yıl Taksim Gezi İsyanı sırasında Eskişehir'de polis-sivil faşist işbirliğinde dövülerek katledilen Ali İsmail Korkmaz'ın mahkemesinin dördüncü duruşması gerçekleştirildi. "Güvenlik" nedeniyle daha önce Kayseri'ye alınan duruşmaya çevre illerden ve İstanbul'dan, aralarında Devrimci Anarşist Faaliyet'in de bulunduğu çeşitli devrimci kurumlar katılım gösterdi.

4'ü polis 8 kişinin yargılandığı duruşma, polisin adliye binası önünde yarattığı provokasyon nedeniyle gergin başladı. Polis, üst araması yapma bahanesiyle, 5 kişiyi gözaltına aldı. Ardından, polisin bulunduğu noktaya gelen ve aralarında Devrimci Anarşist Faaliyetlilerin de bulunduğu devrimciler, gözaltına alınanların serbest bırakılması sonrası toplu bir şekilde, üzerlerini aratmadan,

sloganlarla arama noktalarından geçti.

Bu arada, ellerinde Ali İsmail'in fotoğraflarıyla, bariyerler arasından geçerek duruşma salonuna gelen baba Şahap ile anne Emel Korkmaz'a polisler, "Çantalarınızı ve elinizdeki çerçeveli fotoğrafları cihazdan geçirin. Bu sizin güvenliğiniz içindir" uyarısında bulundu. X-Ray cihazına Ali İsmail'in fotoğrafını koyan baba Şahap Korkmaz, polisin bu uygulamasına tepki gösterdikten sonra salona geçti.

Duruşmada sanıkların tutukluluk halinin devamına, Yalçın Akbulut'un tutukluluk talebininse reddine karar verildi. Böylece, Ali İsmail'in katillerinin yargılandığı dava dördüncü kez ertelenmiş oldu. Bir sonraki duruşma 26 Kasım'da gerçekleşecek.

SARISÜLÜK AİLESİNE DAVA AÇILDI

Taksim Gezi İsyanı'nda katledilen Ethem Sarısülük'ün ailesi hakkında, katil polis Ahmet Şahbaz'ın şikâyeti üzerine dava açıldı. Katil polis Şahbaz'ın salona göznlük ve peruk ile getirildiği 23 Eylül 2013 tarihli duruşmada, aile bu gizlenmeye

tepki göstermişti. Katil polis Ahmet Şahbaz'ın şikâyeti üzerine savcılık soruşturma başlatarak Ethem'in annesi Sayfi Sarısülük, kardeşleri Cem Sarısülük ve İkrar Sarısülük hakkında "kasten yaralama ve hakaret" suçundan dava açtı.

HASAN FERİT GEDİK DAVASI YİNE GÖRÜLEMEDİ

Geçtiğimiz yıl Gülsuyu Mahallesi'nde, devlet destekli uyuşturucu çetelerinin öldürdüğü Hasan Ferit Gedik'in katillerinin yargılandığı dava, 14 Ağustos'taki ve 4 Eylül'deki iki ertelemenin ardından, 15 Eylül'de "mahkeme salonunun fiziki koşullarının hazır olmadığı" gerekçesiyle 19 Kasım'a ertelendi.

"Dünyanın en büyük adliyesi" olduğu söylenen Anadolu Adalet Sarayı'nda görülmesi gereken duruşmaya Hasan Ferit Gedik'in annesi Nuray Gedik ve tarafların avukatları katıldı. Tutuklu sanıklarsa salona alınmadı.

Yapılan kimlik tespitinin ardından, mahkeme başkanı, salonun fiziki şartlarının duruşma için yetersiz olduğu yönündeki düşünceleri tutanağa geçirerek, mahkemeyi erteledi. Gedik'in avukatları ile ailenin itirazları sonucu ise mahkeme başkanı, Başsavcılığa daha büyük bir salon tahsisi için yazı yazdığını ancak Başsavcılık'tan daha büyük bir salon olmadığı yönünde bir cevap geldiğini söyledi.

Mahkeme "gerekli fiziksel koşulların sağlanması halinde" 19 Kasım tarihinde görülecek.

Yapılamayan duruşma sonrası ise adliyenin önünden, aralarında Hasan Ferit Gedik'in annesi Nuray Gedik'in de bulunduğu grup, polislerle yaşanan kısa süreli gerginliğin ardından sloganlarla Kartal Meydanı'na yürüdü ve 19 Kasım tarihine dek burada sürdürecekleri oturma eylemine başladı.

Mahkeme Bu Kez de Abdocan'ın Katilini Koruyor

Taksim Gezi İsyanı sırasında Abdullah Cömert'i, hedef alarak başından vurduğu bir gazı kapsülüyle öldüren polisin yargılanacağı dava valilik, emniyet müdürlüğü ve hatta Adalet Bakanlığı'nın devreye girmesi yüzünden bir türlü başlayamadı.

Daha önce 4 Temmuz'da başlayacağı açıklanan, ancak "güvenlik" gerekçesiyle başka bir kente taşınma talebi yüzünden yapılamayan ve ertelenen duruşmanın, Hatay'dan Balıkesir'e kaçırılmasından sonra 15 Eylül'de görülmesi bekleniyordu. Ancak duruşma bu kez de yapılamadı. Bu duruma itiraz eden Cömert ailesinin avukatı Hatice Can'ın başvurduğu Anayasa Mahkemesi'nden bir cevap gelmezken, Abdullah Cömert'in katili Ahmet Kuş'un yargılanacağı duruşmanın bu kez de 4 Kasım'da Balıkesir'de görüleceği açıklandı. Aslında 25 yıl istenmesine rağmen katil polisin tutuksuz olarak yargılanması ve aylardır başlatılmayan duruşmalar da, Abdullah Cömert'in katilinin korunduğunu açıkça gösteriyor.

Devletin Şiddet Sarmalı

Hüseyin Civan

hcivan@meydangazetesi.org

Kasım 1967'de devletin siyasal şiddetinin tartışıldığı ve panelistlerin arasında Hannah Arendt ve Susan Sontag'ın da bulunduğu bir panelde, Noam Chomsky, rasyonel bir devletin, şiddet eyleminin sonunda daha kötü olan yok edilmediği sürece, şiddetin meşru olmadığını savunacağını söyler.

Burada Chomsky'nin vurguladığı, eylemin meşru olmayacağı koşullardan ziyade, bu meşruluk için kötünün yaratılmasıdır. "Meşru" şiddet tekeli konumundaki devletin siyasal şiddeti kullanmasındaki en önemli neden de budur; kötü olarak adlandırdığını yok etmek.

TC devleti, "meşru" iktidarının şüpheye düştüğü zamandan bu yana, meşruluğunun kaynaklarını arttırma niyetiyle "dâhili ve harici bedhahlar" yaratmaya başlamıştır.

Doğrudan Şiddet

Devletin üst düzey kademelerinde yer alanların açıklamalarındaki şiddetle sokakta yaşanan arasında o kadar büyük bir uyum var ki. Devlet, "ürettiği şiddeti" sadece Kobanê sınırındaki sınır köylerinde, sınır dışında kullanmak üzere yaptığı provolarla hissettirmiyor. Bu şiddetin benzer biçimleri TC sınırları dâhilinde kendini belli etmekte.

Kobanê'yle dayanışma eylemlerinde 30'un üzerinde insan katledildi. Gaz bombası ve polis kurşunuyla katledilenler; özellikle Taksim-Gezi İsyanı sonrasındaki sürecin "devletin normaline" dönüşü için kullanılan en belirgin yöntemdi. Kobanê dayanışma eylemlerinde ortaya çıkan şiddet bunun birkaç katıydı. Özellikle TC sınırından içeriye girmek zorunda bırakılanların uğradığı şiddete, jandarmasının katlettikleri eklenince, devletin öldürmek için/ siyasal şiddetini dayatmak için neden bulmada çok da sıkıntı çekmediği ortaya bir kez daha çıktı.

Katledilen 30 kişi, sadece devletin polisi, jandarması, askeri ya da Siirt'te katledilenler gibi korucular tarafından vurulmadı. Özellikle Antep'te IŞİD yanlıları ve Hizbulkontra devredeydi. Açığa çıkarılan şiddetten nemalanmaya çalışan iktidar odakları, Kobanê'de niyetlendiği şeylere, farklı şehirlerde girişmeye başlamıştı. Üniversitelerdeki saldırılarla, şiddet politikalarını yayanları; ırkçı saldırılarla özellikle İstanbul'da ve Antep'te belirginleşen kesimler takip etti. Okyanustaki köpekbalıkları gibi kan kokusunu alan, iştahla kana doğru yüzüyordu.

Şiddet Ortamının Hazırlanması

Tayyip Erdoğan'ın "Artık polisin kal-kanıyla yaşanan durumun önüne geçilemeyecek, bedeli ne olursa olsun, devlet olarak herkesin anladığı dilden konuşacağız" sözleri, devlet şiddetinin nedeni değil bir parçasıdır. Tabi ki bu, devletin cumhurbaşkanıyla, başbakanıyla, iç işleri bakanıyla, valisiyle buna benzer bir ağız

yaptığı açıklamaların devlet eliyle yönlendirilen şiddette etkisi olmadığı anlamına gelmez.

Şiddet, özellikle son dönemde toplumsal iletişim araçlarıyla oldukça yükseltilerek toplumsal kesimlerin bu şiddet sarmalının içerisine girmesi istendi. Bu durum tabi ki sadece TC devletinin psikolojik politikası değildi. Küresel iletişim ağlarındaki yaygın şiddet görüntüleri, şiddetin normal kılınmasında önemli rol oynadı. Özellikle sosyal ağların hızlı ve yaygın kullanımı düşünüldüğünde, şiddetin bu ağlar üzerinden salıverilmesinin toplum-devlet ilişkisinde etkisinin ne olacağını anlayabilmek için toplum mühendisi olmaya gerek yok.

Devlet bir yandan kolluk kuvvetleriyle "meşru şiddet" tekeli kullanarak adaletsizliklere karşı tepki verilmesinin önüne geçmeye çalışırken, toplumda bir kendiliğinden devlet kontrolü gerçekleştirebilmek için, şiddet sarmalının içerisine soktuğu (ya da içine girmeye meyilli) kesimlerin yarattığı şiddeti yönlendirmeye çalışıyor. Devletin boşluk bıraktığı alanlarda, bu yönlendirilmiş şiddetin toplumsal adaletsizliklere yönelecek tepkiyi kırmamasını bekliyor. Kobanê sürecinden önce de, Suriyeli mültecilere yönelik şiddet; bu durumun ön aşaması konumunda bulunuyor. Kobanê dayanışma eylemlerine yönelik şiddetin yoğunlaştığı şehrin, Suriyelilere yönelik şiddetin yoğunlaştığı şehirle aynı olması rastlantı değil.

Kendini AKP muhalifi diye adlandıran kesimlerin, bu süreçte /faşist söylemleri AKP'ye muhalefet etmek bir kenara; devlet şiddetini besliyor. Bu nedenle artan faşist şiddetin sadece hükümetle ilişkilendirilmesinin bir mantığı yok.

İrkçı/faşist şiddetin toplumun geneline yayılıyor olma durumu, tabi ki bu şiddeti yönlendireceklerin işine yarayacak. Bu toplumsal zıtlama üzerinden TC sınırlarının içinde ve dışında kendi politikalarını sorgusuz sualsiz işletebileceği bir zemin bulacak siyasal iktidarın da, genel anlamıyla bölgede bu tarz bir şiddet sarmalını yaratmak isteyen küresel iktidarların da bu durumdan yararlanacağı açık.

Toplumsal Devrim Kobanê'den Yayılacak

Kobanê yaklaşık bir aydır direniyor. Direnen Kobanê meşruluğunu, bir varoluş mücadelesinden alıyor; Rojava Devrimi'nin kaçınılmaz toplumsal gerçekliğinden alıyor. Üretilmiş şiddetin ayırımıyken destek alacağımız ancak böyle bir gerçekliktir.

Kobanê'deki direnişten; Rojava Devrimi'nden korkanlar bu şiddetin üreticileridir. Kobanê ve Rojava Devrimi için dayanışmanın sınırları eritiyor oluşu, devrimin yayılacak olma korkusuyla devlet şiddete sarılmıştır. İspanya'dan Ukrayna'ya tüm toplumsal devrimlerde olduğu gibi...

Avrupa Vicdani Ret Raporu Açıklandı

Avrupa Vicdani Ret Bürosu (EBCO), her yıl hazırladığı Avrupa Vicdani Ret Raporu'nu bu yıl Vicdani Ret Derneği (VR-DER)'nin ev sahipliğinde, 10 Ekim'de, İstanbul'da, Cezayir Toplantı Salonu'nda açıkladı.

Vicdani Ret Derneği Eş başkanı Merve Arkun'un yaptığı açılış konuşmasından sonra EBCO Başkanı Friedhelm Schneider da gerçekleştirilen toplantının öneminden bahsetti. Sonrasında EBCO'dan Derek Brett'in sunduğu 2014 Avrupa Vicdani Ret Raporu ile Türkiye'nin vicdani retle ilgili hiçbir somut adım atmadığını bir kez daha gözler önüne serildi.

Raporun açıklanmasından sonra söz alan VR-DER avukatlarından Davut Erkan, İnsan Hakları Derneği İstanbul Şube Başkanı Abdülbaki Boğa, HDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, gazeteciler Pınar Ögünç ile İsmail Saymaz, vicdani retçiler Vedat Zencir ve Mehmet Tarhan'ın da yaptığı konuşmalarda vicdani reddin bugünkü konumundan ve vicdani retçilerin yaşadıklarından bahsetti.

Vicdani Ret Derneği, basın toplantısının ardından "Kobanê Yaşamdır, Yaşam İçin Reddediyoruz" şiarıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Galatasaray Meydanı'nda gerçekleştirilen açıklamada dernek eş başkanı Merve Arkun, IŞİD'e yapılan yardımlara, sınırdaki mühimmat

sevkiyatlarına, savaşa karşı direnenlere yapılan polis-asker saldırılarına, kadınların esir pazarlarında köleleştirilmesine, meclisten geçen tezkereye karşı vicdani ret çağrısı yaptı.

Basın açıklamasının ardından bu topraklardaki ilk vicdani retçilerden Vedat Zencir söz alarak, Kobanê'yi barış umudu olarak değerlendirdi. Zencir'in ardından söz alan vicdani retçi Ercan Aktaş ise, yıllar önce gerçekleştirdiği vicdani ret açıklamasını, direnen Kobanê halkı için yineledi.

Yapılan konuşmaların ardından Vedat Zencir ve Ercan Aktaş, maruz kaldıkları GBT'lerde polislin "asker kaçağı" oldukları iddiasıyla kendilerine verdikleri tutanakları ateşe vererek, askerliği reddettiklerini bir kez daha belirttiler.

Eylemde Zeynep Coşkun ve Uğur Bolat ise vicdani reddini açıkladı. Uğur Bolat "Katledilen, ezilen halklar için reddediyorum. Roboskî içi reddediyorum. Rojava için reddediyorum. Vicdanım reddediyor." sözleriyle zorunlu askerlik hizmetini reddederken; Coşkun ise "Kadınların vicdani militarist sistemi reddediyor. Devrimci anarşist bir kadın olarak vicdani reddimi açıklıyorum" diyerek vicdani reddini açıkladı. Zeynep Coşkun vicdani reddini, Kobanê'de direnen kadınlarla ithaf ettiğini belirtti.

Eylemde Zeynep Coşkun ve Uğur Bolat ise vicdani reddini açıkladı. Uğur Bolat "Katledilen, ezilen halklar için reddediyorum. Roboskî içi reddediyorum. Rojava için reddediyorum. Vicdanım reddediyor." sözleriyle zorunlu askerlik hizmetini reddederken; Coşkun ise "Kadınların vicdani militarist sistemi reddediyor. Devrimci anarşist bir kadın olarak vicdani reddimi açıklıyorum" diyerek vicdani reddini açıkladı. Zeynep Coşkun vicdani reddini, Kobanê'de direnen kadınlarla ithaf ettiğini belirtti.

26 Asker Kobanê Direnişi İçin "Firar" Etti

Ankara ve İstanbul'da askerlik yapan 26 Kürt genci, buldukları birliklerden firar ederek Kobanê için yapılan eylemlere katıldı.

Kobanê halkına destek vermek için yapılan eylemlerde yerini alan askerlerden 7'si İstanbul Maltepe Nurettin Başalsel 2. Zırhlı Tugayı'ndan, 13'ü Ankara Mamak Eşref Akıncı Kışlası'ndan, 6'sı ise Ankara Polatlı 58. Topçu Tugay Komutanlığı'ndan firar etti. Firar ederek Kobanê eylemlerine katılan askerlerden biri, Kobanê halkının yanında olmak ve onlara destek olmak için "firar" ettiğini ve eylemlerde olduğunu söyleyerek, askerde bulunan tüm Kürt gençlerinin bir an önce kışlaları ve buldukları birlikleri terk ederek, Kobanê halkına destek olmaları gerektiğini söyledi.

Birliğine Gitmek İstemeyen Asker İntihar Etti

Ankara'ya ailesinin yanına izne giden asker Müslüm Kırız, izin dönüşü ağabeyi ile birlikte otogara giderek Afyon'a dönüş bileti aldı. Ancak Kırız, ağabeyinin yanından ayrıldıktan sonra Afyon otobüsüne binmedi.

Otogardan ayrılarak Ankara'nın Dışkapı semtinde 8 katlı bir inşaata çıkan Kırız, kendini inşaatın 8.katından boşluğa bıraktı. 8. kattan aşağı düşen Kırız olay yerinde yaşamını yitirdi.

Askerlik halen "zorunlu bir hizmet" olarak 20 yaşına gelen her erkeğe dayatılırken; bu zorunlu hizmetin yarattığı psikolojik yıpranmışlıklarsa hemen her gün bir askerin yaşamını yitirmesine sebep oluyor.

Kadınlar Kobanê İçin Reddetti

Kobanê'de direniş sürerken yükselen savaş çığırtkanlığına karşı kadınlar vicdani reddini açıklamaya devam ediyor. Yakın zamanda vicdani reddini açıklayan Gönül Şahin, "Bir kadın olarak, bedenlerimizi salt doğurganlığımız üzerinden anlamlandırılan, bizi her gün taciz, tecavüz ve ölüm tehdidiyle yaşamaya zorlayan devletin insanların yaşam hakkına sahip olmaya çalışan militer sistemini reddediyorum" şeklinde konuştu. Döndü Şahin ise "...Öldürmeyi, ölmeyi kutsallaştıran, yaşama düşman sisteminizi ve onun dayattığı militarizmi yaşam hakkıma, yaşam hakkına sahip çıkarak, yaratılan erkeklığın öldürdüğü kadınlar için, Roboski katliamının bir daha yaşanmaması için, Kobanê'deki katliama dur demek için, yaşam için reddediyorum." diyerek vicdani reddini açıkladı.

Vicdani Retçiler Kobanê'nin Yanında Direnişin Safında

Merve Arkun

mervearkun@meydangazetesi.org

IŞİD çetesinin saldırılarına karşı Kobanê'de bir ayı aşkın süredir devam eden direniş, direnişe ses verenlere yönelik gerçekleştirilen saldırılar, Suruç-Kobanê sınır hattında savaştan kaçanlara kapatılıp, çetelerin kullanımına açılan kapılar... Kobanê halkına yönelik saldırılara karşı direnirken sınırın her iki yanında yaşamını yitiren sayısız insan, atılan sayısız bomba, sıkılan sayısız mermi... Devletin örgütlediği savaş çığırtkanlığı giderek yükseliyor.

Roja ve Kobanê'ye yönelik saldırılar, aylardır Batılı devletlerin "barış gücü" propagandalarına zemin olduğu gibi, şimdi de Türkiye Devleti için "sınır ötesine barış götürme hayali"ne dönüşmüş durumda. Hükümet mecliste onadığı tezkere kararıyla askeri birliklerini sınırın öte yanına göndermeye hazırlanıyor, sınır bölgelerine askeri yığınak yapıp, bölgeyi "barış" adı altında fiili savaş koşullarına sokuyor. Suruç sınırında kapılar savaştan kaçanlara kapatılıp çetelerin silah desteğine açılmışken, "barış götürcek askerler"nin namluları savaştan kaçan binlerce Kobanêliye doğrultulmuşken; bu topraklarda 90'lı yılların OHAL'lerinden sonra ilk kez sıkıyönetim yasaları uygulanıyor. Zemini hazırlanan yeni

katliamlara karşı direnenlerin sokağa çıktığı her yerde, sokağa çıkma yasakları ilan ediliyor; direnişe ses vermek için sokaklara çıkan onlarca insan askerin ateş açmasıyla katlediliyor.

Şimdi, hem sınırın "o" yanında, Kobanê'de; hem de burada, coğrafyanın dört bir yanında savaşın etkileri sürüyor. Dört bir yandan Kobanê sınırına gidenler, bölgede canlı kalkan olup güvenli bir hat oluşturmaya çalışsa da, devletin askeri-devletin polisi bu dayanışmayı kırmaya yönelik saldırılarını sürdürüyor. Devletler, çizdiği sınırların ardında "güvenlik politikaları" adı altında yeni savaflara, "barış götürüleceğiz" yalanı ardında yeni katliamlara hazırlanırken; kimileri ise bu politikaları, çizilen sınırları, zemini hazırlanmakta olan yeni katliamları reddediyor.

Bu topraklarda vicdani ret hareketi yıllar boyunca, savaşın karşısında, yaşamın yanında durdu. Kardeş kanı dökmeyi, ölmeyi, öldürmeyi reddedenler, yıllar boyunca direndi. Devlet yaşamdan yana olanları askeri cezavleriyle, baskıyla, işkenceyle yıldırma çalışsa da, vicdani retçiler vazgeçmedi, yaşamı savunmaya devam etti.

Vicdani retçiler, başlatılan her "sınır ötesi operasyon"da, her savaş hazırlığında, askeriye-ordusuyla devletin işlediği her yeni katliamda yinelediler: İşte bu yüzden reddediyoruz, reddetmeye devam edeceğiz diye. Irak'a düzenlenen "Özgürleştirme Operasyonu"nda, Gazze'ye yönelik sayısız bombardımanda, Roboski'ye atılan her bombada vicdanlar reddetti devletin uzattığı silahı tutmayı, planlanan savaşların bir parçası olmayı.

Şimdi, sınırın "o" yanında, Kobanê'de binlerce yürek direnirken katil çetelere, katillerle işbirliği içinde yeni katliamlar planlamakta olan devletlere; sınırın "bu" yanından direnişe ses vermek, özgürlük mücadelesini yükseltmek için reddediyor vicdanlar. Sokak ortasında polisin katlettiği Hakan Baksur'un, korucular tarafından katledilen Necmettin Çelik'in, Qamişlo sınırında askerin sıkıdığı kurşunla katledilen 8 yaşındaki Rojava'lı Remezan'ın ardından reddediyor...

Devlet, direnişe uzanan her eli kırmaya, verilen her sesi susturmaya, katılan her yüreği katletmeye çalışsa da, "bu" taraftan gelen reddedişler durmuyor. Ortadoğu'da sayısız canı katlet-

miş, devlet eliyle palazlanmış İŞİD'e karşı direnenlerin yanında, devletlerin ordularının karşısında tek yürek olanların sesi yükselmeye devam ediyor. Kimileri yaşamları için direnenleri, devletlerin "katletmeye programlanmış orduları"yla aynılaştırmaya çalışıyor. Böylelikle direnişi tektipleştirerek, Kobanê'deki direnişi sahiplenen vicdani retçileri savaş yanlısı olarak yaftalamaya girişiyor.

Kobanê'de direnenler yaşam için direnenlerdir. Vicdanları yaşamdan yana olanlar, Kobanê'de direnenleri selamlayarak vicdani retlerini açıklamaya devam edecektir.

Otuz yılı aşkın süredir bu topraklarda devam eden savaşta, vicdani retçiler, devletin silahını reddedip yaşam için direnenlerin, yaşamları pahasına mücadele edenlerin yanında durduğu gibi; şimdi de sürgün edilmeye, katledilmeye çalışılan Kobanê halkının yanında duruyor. İktidarların yarattığı sınırların her iki tarafından bu sınırları yıkanlar, hep birlikte direniyorlar.

Kobanê'de yeni bir yaşam örülürken, vicdanlar bu yaşam için, Kobanê'de direnenler için reddediyor!

İllüstrasyon: Molly Crabapple

DÜNYA ANARŞİSTLERİNDEN KOBANÊ DAYANIŞMASI

Rojava Devrimi biz devrimci anarşistler için her geçen gün büyümete olan yeni bir dünyanın habercisiydi. Yaşamın yeniden yapılandırıldığı bir deneyim oldu Rojava. Kobanê'yi savunmak da bizim için devrimi yani Rojava'yı savunmaktır.

Kobanê Direnişi başladığından bu yana, uluslararası dayanışmanın önemi bir kez daha sergilendi. Özellikle sınır köylerindeki DAF'lı yoldaşlarımızın bilgilendirmeleri sayesinde, aldığı-

mız bilgileri dünyanın farklı yerlerinden yoldaşlarımızla paylaştık. Paylaştık, çünkü Kobanê'deki direnişin büyümesi ve dünyanın sessizliğini kırmak adına bu sorumluluğun bir parçası da bizlerdik. Bulgaristan Anarşist Federasyonu'ndan yoldaşlarımızın söylediği gibi devrimci dayanışma en büyük silahımızdı.

Bu bilgilendirmeler doğrultusunda, İrlanda'dan Katalonya'ya birçok dayanışma eylemi gerçekleştirdi. Ummanita Nova gibi anarşist

gazeteler Kobanê Direnişi'ne ön sayfalarında yer verdi. Yunanistan'da yoldaşlarımız Atina ve Selanik sokaklarını hazırladıkları Kobanê afişleriyle donattılar. Farklı örgütlerden yoldaşlarımız, sınır köylerinde bulunan yoldaşlarımızın yanında giderek, Kobanê dayanışmasına bizzat dahil oldular.

Meydan Gazetesi olarak farklı coğrafyalardan ve örgütlerden anarşist yoldaşlarımızdan istediğimiz dayanışma metinlerini siz okuyucularımızla paylaşıyoruz.

Kobanê Direniş Rojava Devrimdir

DEVRİMÇİ ANARŞİST FAALİYET
SURUÇ BOYDÊ - ABDÜLMELİK YALÇIN

Kobanê Direnişinin 24. gününde Devrimci Anarşistler tarafından yazılan mesaj;

Kobanê'de IŞİD'in saldırıları 24. gününe vardı. Saldırlara karşı tüm sınır köylerinde halk savunma birlikleri Kobane için canlı kalkan nöbetinde ve Kobanê'nin düşmemesi için yaşadığımız coğrafyanın her yerinde, herkes ayakta.

Biz yaklaşık üç haftadır Kobanê'nin batısında bulunan sınır köyü Boydê'de canlı kalkan nöbetindeyiz. Son iki gündür ise Kobanê'de, şehrin dış mahallelerinde ve şehir merkezinde patlamalar ve çatışma sesleri yoğunlaştı. Çatışmaların bu kadar yoğunlaştığı bir süreçte jandarma da sınır köylerindeki canlı kalkan nöbetlerine saldırılarını yoğunlaştırdı. Sınırın iki yanından sınıra yaklaşanlara gaz bombalarıyla saldıran TC askerleri Salı günü de bulunduğumuz köye gaz bombalarıyla saldırdı. TC askeri saldırılarında zaman zaman da silah kullandı ve çeşitli şekillerde yaralanmalar oldu.

Özellikle bu saldırıların sınır köylerine yapılmasının anlamı sınırdaki IŞİD geçişi olduğu anlamına geliyor. TC'nin IŞİD'e olan desteği oradan gözüktüğü gibi burada da net bir şekilde gözüküyor. Tabii sadece gözükülenler bunlar değil. IŞİD'in, Kobanê'deki saldırılarını yöneten liderlerinden birinin YPJ/YPG güçleri tarafından öldürüldüğünü öğrendik. Diğer taraftan tüm gün süren çatışmalar bugün de aynı yoğunlukta sürüyor. Sabah saatlerinden bu yana patlama sesleri neredeyse hiç dinmedi. Ancak artık bu patlamaların YPJ/YPG güçleri tarafından gerçekleştiği biliniyor. YPJ/YPG'nin taktiksel olarak Kobanê merkezindeki sokakları boşaltarak buraya gelen IŞİD'cilerin abluka altına alınarak etkisizleştirildiği bilgisi de taktiksel bir başarı olarak aktarılanlar arasında.

Dilden dile köy meclislerinde anlatılanlar herkesi heyecanlandırıyor. Bunlardan biri de IŞİD'cilerin kadın gerilla korkusu. Devletin, terörün, katliamın temsilcisi IŞİD'ciler tabii ki erkek egemenliğinin de temsilcisi. Bir kadın gerilla yani bir YPJ'li tarafından öldürüldüklerinde sözde "şehit" olamayacaklarına inandıklarından YPJ ile karşılaşmaktan korkuyorlar. Çünkü her karşılaştıklarında kendileriyle "savaşan" kadınlar IŞİD'cileri affetmiyor. İşte bu YPJ'nin erkek egemenliğine karşı savaşarak yarattığı özgürlüktür.

Son iki gündür tüm Kürdistan'da ve Anadolu'nun tüm şehirlerinde yükselen isyan bizlere yeniden örgütlü halkların yenilmezliğini yaşıyor. Kobanê ve Kobanê sınırındaki köylülerinin yanı sıra tüm Rojava'da bu isyanlar herkesin devrime olan inancını arttırıyor. Artan inancımız düşen her kardeşimizde bir burukluk yaşatsa da buradaki herkesin öfkesine öfke, gücüne güç katıyor. Dizlere vurulan yumrukla başlayan ağıtlar yeryüzünü çatlatacak kadar güçlü ve hızlı vurulan adımların halayına dönüşüyor. Böylece üzüntümüz güçle ve hızla öfkeleşiyor.

Buralarda herkesin tam da ihtiyacı olan bu. Her şeye rağmen istenen özgürlük ve devrim için.

Yaşasın Halkların Kobanê Direnişi!

Yaşasın Rojava Devrimi!

Devrimci Dayanışma Silahımızdır

FAB -BULGARİSTAN ANARŞİST FEDERASYONU

Kobanê halkının IŞİD'e karşı direnişini ve Rojava Devrimi'ni -DAF'tan öğrendiğimiz andan beri takip ediyoruz.

Rojava'da kuşkusuz, halkın söz sahibi olduğu ve polis ve ordu gibi ezici yapıları yok eden devletsiz ve devrimci bir süreç başlatılmıştır. Halkın kendi yaşamını, ezici kurumların zorlamasıyla değil dayanışma ilişkileri üzerinden örgütleyebildiği görülüyor. Rojava'da yaşananlar, insanları zorla yöneten bütün çeteleri rahatsız ediyor. Bu çete ister kendinden menkul İslam devleti olsun, ister Türkiye, Bulgaristan ya ABD gibi "tanınan" bir devlet.

Bölgedeki halklar en güçlü çete tarafından tekrar köleleştirilene kadar bu çeteler rahat durmayacaklar. Riyakarlık ve zulümden tanklar ve hava saldırılarına kadar her silahı kulla-

nacaklar. Rojava'nın özgür halkı için tek umut, kendi örgütlü iradeleri ve tüm dünyadaki sıradan insanların dayanışmasıdır.

Korkarız dünya çapındaki sıradan insanlar böyle bir meydan okumaya hazır değil çünkü kendi devletlerine karşı anlayışları ve örgütlülükleri eksik. Avrupa sokaklarındaki eylemler dayanışma açısından iyi olsa da, Rojava halkını tüm dünyanın askeri gücüne karşı korumak için bundan çok daha fazlasına ihtiyaç var. Orduları ve devletleri durdurabilecek dünya çapında devrimci örgütlülüğe ihtiyacımız var.

Devrimci dayanışma örgütlenirse şimdi, şu anda, dünyanın herhangi bir yerinde insanların ayaklanması, bu çetelerin hepsini birden ortadan kaldırmaya yeter.

Yüreğimizde Yeni Bir Dünya Büyümekte

El Comitè de Solidaritat amb el Kurdistan de Granollers
Alvaro Iñigo - Katalonya

Bugün Kobanê'dekiler vahşilik karşısında özgürlük için savaşıyorlar. Bir Katalonya şehri olan Granollers'da biz anarşistler, insanlara Kobanê'de olanları anlatmaya çalışıyoruz.

Ana akım medya bizlere ABD ve diğer ülkelerin, Suriye ve Irak'da IŞİD'e saldırdığını söylüyor. Biz ise insanlara bunun doğru olmadığını, gerçekte tüm dünya sessizce izlerken IŞİD'in Kobanê'ye saldırdığını anlatıyoruz.

Suudi Arabistan, İsrail, Katar, Türkiye ve diğer devletler Rojava'nın özgür olmalarını istemiyor. Azınlıkların ve kadınların haklarına saygı duyulan, bu demokratik topluma benzer toplumlar istemiyorlar. Özgürlüğün, sosyal adaletin ve kadın haklarının düşmanları olarak dini yobazlığa ve sosyal adaletsizliğe

dayanan toplumlar istiyorlar.

Granollers'da bir grup anarşist olarak Kürdistanla dayanışma adına insanlara Rojava'daki durumu açıklamak istediğimiz bir komite kurduk. Haftalık olarak tekrarlamak istediğimiz bir buluşma gerçekleştirdik. Kürt mücadelesinin gerçek demokrasi, kooperatif ekonomi, kadın hakları ve bürokratik ulus-devletlerin nihai çözülüşü adına dünya çapında bir hareket için örnek olabileceğini anlatmak istiyoruz.

Bu komite sayesinde Kobanê'deki insanların çektiği acıları ve direnişleri yerel basın da yer buluyor. Mücadelede Rojava'lılarla biriz. Ne gerekiyorsa yapmak için buradayız.

Kobanêliler! Sizinleyiz, yüreğimiz sizinle, ve yüreğimizde yeni bir dünya büyümekte.

Dini ve Askeri Diktatörlüklere Karşı Rojava Umuttur

IFA - ULUSLARARASI ANARŞİST FEDERASYON

Kürt halkları cihatçı IŞİD'in saldırılarına direnmiyor. Az miktarda ve hafif silahla korudukları Kobanê şehrinde cesaret ve kararlılıkla sürdürdükleri direnişe saygı duymak gerekir. Maalesef, takviye ve destek hiç yeterli değil. Türk devletinin silah ve yardım geçişini engellemek için sınırı kapatarak polis ve asker yığıması, Kobanê'ye yapılan cihatçı saldırıyı destekledi. Bugün, cihatçılar şehrin içinde.

Türk devleti, halka yardım etmek şöyle dursun, Kürt direnişini zayıflatıp yok etmek için elinden geleni yapıyor. Çünkü bu direnişin, bağımsızlığını reddettiği Kürt halkının bölgedeki gücünü artırdığını biliyor. Türk devleti sınırın Suriye tarafında, kendi kontrolünde bir tampon bölge yaratmak istemesi, Rojava'yı oluşturan üç kantonu işgal etmek için bir bahane. Fransa devleti, Kürtlerin reddettiği bu öneriyi, Kürt direnişi için en kötü çözümü destekleyerek, tümüyle jeopolitik çıkarıcılığı seçmiştir.

Yerleşik güç ilişkilerinin (kayırmacılık, çürüme, erkek-egemenliği, itaat ve dayatılan inanç sistemleri) çöktüğü bir ortamda Kürt savaşçıların öz-örgütlülüğü kararlılıkla savunmasında, hayranlık uyandırıcı bir özgürlük tutkusu, tehdit edici bir bağımsızlık ve itaatsizlik var. Bu, Arap-Batı koalisyonunun destekleyeceği bir şey değil.

Fakat bizim için, umut ettiğimiz şey bu. Bu umut, Ortadoğu'nun keşmekeşinden, hem dinci gericiliğe, hem de bölgede on yıllardır süren ordu-devletlere karşı savaşabilecek güçtedir. Bu umut, özgürlüğü engelleyen güçlere karşı direniş hareketlerinin yeniden doğduklarını görecektir. Kobanê'ye yapılan saldırılar karşısında, Türkiye'de yaşayan Kürtler şimdiden inanılmaz bir dayanışmayı harekete geçirdiler (ve şiddetli baskılarla karşılaşıyorlar). Diasporada Avrupa çapında birçok şehirdeki protestoları, sınırda binlerce insanın toplanmasını ve şehri korumak için Kobanê'ye gelen yüzlerce gönüllüyü gördük. Bize düşen, direniş hareketlerine açıkça destek vererek harekete geçmek ve özgürlük güçlerinin çağrılarını yükseltmektir.

Beraber, devletsiz ve din baskısı olmayan yeni bir toplumu inşa edene dek desteğimize güvenebilirsiniz.

Kobanê'deki Kavga Kavgamızdır ANTİ-OTORİTER HAREKET - ATİNA

Η σύγκρουση στο Κομπανί
είναι και δικιά μας
σύγκρουση/ αλληλεγγύη
στο ΥΡΓ ΥΡJ

KOBANÊ ROJAVA KURDISTAN

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Suriye - Kobanê'deki kavga hepimizi ilgilendiriyor; Kobanê'de süren çarpışmalar, Kürt milislerin IŞİD denen üretilmiş teröre karşı direnişinin ötesinde bütünüyle iki dünyanın çarpışmasını içeriyor: Bizim kendi dünyamız; özgürlük, toplumsal adalet ve doğrudan demokrasi için mücadele eden sıradan insanların dünyası ve sadece kar ve egemenlik arayışının etrafında dönen, devletlerin ve kapitalizmin dünyası.

Bir yanda IŞİD var ki geçmişten gelen ve Batı kültürüyle çelişen bir çeşit toplumsal güç değil bu; Batı'nın on yıllık terörünün ve Ortadoğu halklarına dayattığı yerel takipçilerinin ayna görüntüsü; Batılı aktörlerin bölgede yerleşik tüm güçleri bertaraf etmesinin ürünü; Irak'taki işgal güçlerinin kurduğu şirket devleti dağıldıktan sonra kolayca elde edilebilen, son teknoloji-ürünü silahlarla donanmış bir grup. İmparatorluğun Irak'ta ve dünyanın başka yerlerinde kullandığı, kendi özel ordularına benzeyen, paralı askerlerden oluşan bir ordu. Halkların üzerinde totaliter egemenlik dışında bir pusulası olmayan IŞİD, bölgede ve yavaş yavaş imparator-

luğun kalbinde, aynı neoliberal batı devleti-kapital kompleksinin yöntemlerini kullanıyor. Gazze'de ve Bağdat'ta kullanılanlar gibi, katledilen yaşamlardan geriye sadece yıkılmış duvarlarda asılı izler bırakan kitle imha silahlarını kullanmak yerine, terör kültüründen tümüyle istifade eden, gösterişli ve dehşet verici kelle uçurma görüntülerini kullanıyor.

Diğer yanda biz varız; hayatlarımızın pahasına da olsa özgürlüğümüzü geri kazanmak için ayaklanan tüm bu insanlar; Kobanê'de kahramanca çatışan Kürt militanlarında vücut bulan ideal budur; demokratik federalizm idealinden ilham alarak kendi toplumlarını devletlerin / kapitalizmin mutlak idaresine karşı korurken, halkın ilk söze sahip olduğu devletsiz bir demokrasinin kavgasını veriyorlar. Kobanê'deki kavga, bir mücadelenin sonunu değil, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin genişleyeceği, devletlerden ve kapitalizmden uzak yeni bir dünya için savaşan tüm bu insanlara ilham vereceği ve referans olacağı bir mücadelenin başlangıcıdır.

Rojava Toplumsal Devrimini Dayanışmayla Selamlıyoruz

FAI - İTALYA ANARŞİST FEDERASYONU

Anarşist Komünistlerden Kobanê İçin Uluslararası Açıklama

Rojava'daki yoldaşlarımız tarafından başlatılan devrim, Kürt halkının ve onlar yoluyla tüm Ortadoğu halklarının özgürlüğü için çok daha büyük bir hareketin bir parçası; özgür, eşitlikçi, ezen ve ezilenin olmadığı bir dünyanın özlemine çekenler için bir ilham kaynağıdır. Özgür, öz-yönetimle işleyen, doğaya ve halkların özerkliğine saygı duyan bir anarşizmin alt-yapısını barındıran bir doğrudan demokrasi deneyimidir. Tüm dünyadaki anarşist komünistler, bu devrimi kendi devrimleri olarak hissetmektedir.

Bugün bu devrim, üç yönlü bir tehditle karşı karşıyadır; emperyalizm, devlet otoritecililiği ve Ortadoğu halklarının işgal edilmesiyle ortaya çıkmış çürümüşlükten doğan bağnaz, fanatik ve aşırı muhafazakar bir tepki. Bu bağnaz tepki emperyalizm sayesinde elde edilen silahlarla saldırırken, Türk silahlı kuvvetleri ise Kürt halkını adeta bir örs ve çekiç gibi çevrelemek için tankları ve ağır silahlarıyla bir zırhlı duvar örmektedir. Rojava'daki yoldaşlarımız, bu üçlü tehdite ve bu çarpık işgale karşı harekete geçen halklar olarak, elde silah savaşmakta ve mücadeleyle elde ettikleri özerkliklerini ve özgürlüklerini savunmaktadır. Ancak bu savaşta yalnız değiller. Arkalarında milyonlarca özgür ruhlu insan olarak toplanmakta, onları desteklemekte ve yüreğimizde büyümekte olan yeni bir dünya için verdikleri savaşta ellerimizi ellerine uzatmaktayız. Kobanê şehrinde bugün verilen bu kahramanca savaş, "iNo Pasarân!" (Geçit Yok!) şiarıyla mücadele etmiş insanların uzun tarihinden bir mirastır.

Dünyanın pek çok farklı yerinden açıklamak istiyoruz; mücadeleniz mücadelemizdir. Sizlerleyiz, toplumsal devrim için verilen bu savaşta üzerimize düşeni yapmamız her zamankinden daha fazla gerekli ve bunu yapmaya hazırız. Baskılara son verilmesini, Kürt devrimcileri suçlu göstermeye yönelik girişimlerden uluslararası boyutta vazgeçilmesini, kaderinin dizginlerini ellerine alan toplulukların özerkliğine saygı gösterilmesini talep ediyoruz. Baskının ve sömürünün her türlüşünden kurtuluş için, özgür ve eşit yeni bir toplumun inşası için verilen mücadelede hepimiz biriz. Devletin, kapitalizmin, emperyalizmin ve patriyarkinin sistematiik şiddetinden kurtuluş adına, devrimci toplum mücadelesini gereken her şekilde destekliyoruz.

Devrimci ve özgürlükçü dayanışma ile,

Periódico Solidaridad (Şili), Frente de Trabajadores Ernesto Miranda -FTEM (Şili), **Workers Solidarity Movement / İşçi Dayanışma Hareketi (İrlanda)**, Federazione dei Comunisti Anarchici / Anarşist Komünist Federasyon -FdCA (İtalya), **Organisation Socialiste Libertaire - OSL (İsviçre)**, Collectif Communiste Libertaire Bienne -CCLBienne (İsviçre), **Alternative Libertaire (Fransa)**, Melbourne Anarchist Communist Group / Melbourne Anarşist Komünist Grup (Avustralya), **Melissa Sepúlveda, Federation of Students of University of Chile -Fech / Şili Üniversitesi Öğrencileri Federasyonu Başkanı (Şili)**

www.umanitanova.org C 1.50 - 5 Ottobre 2014

SETTIMANALE ANARCHICO

UMANITA' NOVA

n°28 anno 94

fondato nel 1920 da Errico Malatesta

Torino. Antirazzisti e No Tav a processo

Laboratorio di repressione

L'ISIS attacca Kobane. La Turchia respinge i profughi

Comunicato del gruppo DAF a pagina 1

Congresso Nazionale Straordinario della Federazione Anarchica Italiana

La Commissione di Coordinamento della Federazione Anarchica Italiana, sulla base delle indicazioni del Congresso Nazionale di Torino, nella giornata di martedì 23 settembre, ha convocato il gruppo di lavoro "Crisi Kobane" per discutere le iniziative da intraprendere in merito alla situazione di emergenza in corso in Siria e in particolare nella città di Kobane.

Il gruppo di lavoro "Crisi Kobane" ha convocato il gruppo di lavoro "Crisi Kobane" per discutere le iniziative da intraprendere in merito alla situazione di emergenza in corso in Siria e in particolare nella città di Kobane.

Il gruppo di lavoro "Crisi Kobane" ha convocato il gruppo di lavoro "Crisi Kobane" per discutere le iniziative da intraprendere in merito alla situazione di emergenza in corso in Siria e in particolare nella città di Kobane.

"Rojava'da Toplumsal Devrimi başlatabilecek, geniş çapta bölgesel özyönetim deneyimlerine ve cinsiyet ayrımcılığının üstesinden gelinmesine hayat veren - ve bu yüzden hem IŞİD, hem Türk ordusu tarafından saldırı altında olan- halkların direnişi önünde İtalya Anarşist Federasyonu meclisi, dayanışmasını ve desteğini beyan eder.

Bu dayanışma ve bu destek öncelikle bu mücadelenin özgürlükçü parçalarıdır ve bölge halklarına ve onların özgürlüğüne saldıran küresel ve bölgesel güçlerin müdahalesi ile

yapılamaz. FAI meclisi bu aşamada, çoğu zaman ana akım medya tarafından saklanan ya da çarpıtılan sürecin dinamikleri hakkında, bilgi toplamak üzere harekete geçmeyi gerekli görmektedir.

FAI meclisi, federasyonun bireylerini ve gruplarını ve tüm toplumsal muhalefet hareketini, dayanışmayla, Rojava kantonlarındaki halkların deneyimlerine doğru harekete geçmeye davet eder. Bu hareketin bir hedefi Rojava etrafındaki sınırların açılması olmalıdır."

Kazanacağız!

José Antonio Gutiérrez - Bogotá, Kolombiya

Kobanê'deki direniş ve Rojava Devrimi, bugün özgürlük ve eşit bir dünyaya inananlar için güçlü bir mesajdır. Muktedirlerin başka bir alternatif olmadığını ilan ettiği ve ezilenlere ellerindekiyle yetinmek zorunda olduklarını söyledikleri bir zamanda, bu kitle hareketi geliyor ve dünyaya direnişin bereketli olduğunu gösteriyor. Bu hareket, Chiapas'ta, içinde birçok dünyaya yer olan bir dünya yaratan yerli kardeşlerimizdir. Tüm dünyada sokağa dökülerek gücü doğrudan ellerinde isteyen kardeşlerimizdir. Siyonist işgale karşı taşlarla ve mermilerle savaşılan kardeşlerimizdir. Kolombiya'da toprak ve özerklik isteyen devrimci köylü kardeşlerimizdir.

Kobanê halkı direnişinde yalnız değildir. Yaşama hakkımızı, yeryüzünde olma hakkımızı isteyen geniş hareketin parçasıdır. Devletler dilimizi yasaklayabilir, örgütlerimize eziyet edebilir, gücümüzü elimizden alabilirler. Ama hiçbir zaman direniş ruhumuzu ezemezler. Bugün, Kürtlerin emperyalizme, devlete ve kapitalizme, erkek egemenliğine ve dini muhafazakarlığın cani fanatiklerine karşı örnek alınacak, kahramanca ve zorlu bir mücadele yürütürken dünyaya direnişin değerini gösteriyorlar. Direniş bereketlidir ve dünya çapında bir, iki, yüz Kobanê yaratmamız gerekir.

Kazanacağız!

Halkların Kaçınılmaz Zaferine ve Kardeşliğine

İNANIYORUZ

Veselin Nikolov - ARSINDIKAT - Bulgaristan

*"...Şimdi kaderim sensin,
Şimdi senin kaderini yaşıyorum ve paylaşıyorum.
Özgürlük mücadelesine
Tüm varlığımla katılıyorum.*

*Şimdi coşkuluyum, şimdi kutluyorum
Kavgada her zaferini.
Güveniyorum gençliğine ve gücüne
Ve kendi gücüne seninkiyle birleşen..."*

1936-1939 İspanya Devrimi'ne adanmış devrimci şair
Nikola Vaptsarov'un şiirinden

Yukarıdaki her satır, her kelime, nokta ve virgül, benim ve diğer anarşist arkadaşlarımın Kobanê'de devam eden destansı mücadele için hissettiklerimizi içeriyor.

Kobanê; dünden önce mesafe, dil engeli ve en çok da bilgi eksikliğimiz, sizi uzakta ve muğlak tutuyordu ve sadece bize değil. Bugün sen, Kobanê, bir davadan ötesin. Sen binlerce yüreğin aynı ritimde atması için devrimci nabızısın...

Biz, sebepli ya da sebepsiz; ama genelde içi boş sözün iddialı söylendiği bir dünyada yaşıyoruz. "Kobanê'deki mücadele ile dayanışma" dediğimiz de böyle değil, sahici. Çünkü bunu hissediyoruz ve çünkü -etrafı önde cani IŞİD sürüsü, arkasında "uluslararası camianın" inşa ettiği riyakarlık duvarıyla çevrilmiş- ön saflardaki milislerin sahip olduğu tek şey dayanışma. Birkaç hafta önce NATO devletleri hava saldırısı başlattı, pratikte ne oldu? Cihatçılar kuzeyde Kobanê'yi sıkıştırıp Bağdat'a doğru ilerlediler.

Garip şey, belli ki ya Batı devletlerinin ultramodern silahları bozuk, ya da Bulgaristan'da dediğimiz gibi, "ninenin uçurtmasını" bombalıyorlar...

Bilgisayarların başına oturmuş bilgi arıyoruz. Türkiye'deki yoldaşlarımız sınır civarına, yanınıza gelmişler, yazıyorlar. Sosyal ağlarımız var; haber, fotoğraf ve videolar ulaşıyor. Kobanê haritasında bakıp değişik kaynaklardan son çatışmaların bilgilerini alıyoruz, nasıl savunduğunuzu ve geri püskürttüğünüzü dinliyoruz, hiç uyumadığımız geceler oldu. Dünya medyası en az on kere "Kobanê düştü!", dedi. İnanmadık ve haklıydık.

Çünkü Kobanê hiçbir zaman düşmeyecek!

Sizinleyiz!

Halkların kaçınılmaz zaferi ve kardeşliğine inancımızla, Bulgaristan'dan devrimci selamlar!

Yaşasın Kürt Halkı'nın Toplumsal Devrimi!

Yaşasın Toplumsal Devrim!

Rojava Devrimi Kapitalizme Darbedir

İlan Shalif - AHDUT- İsrail

Kobanê'deki mücadele, devlet henüz tümüyle yenilmeden - uygun koşullar altında kitlelerin otoriter olmayan bir yaşam biçimine başlamaya hazır olduğunu göstermesi açısından- ancak Chiapas'la karşılaştırılabilir. Fakat Suriye Kürdistanı'ndaki yeni toplumsal düzen bölgedeki elitlere karşı çok ciddi bir tehdit oluşturmaktadır.

Rojava Devrimi, devletsiz bir deneyim olarak, kapitalist toplumsal düzen ya da onun ürettiği Marksist otoriter devletlerin alternatifi olmadığı iddiasını boşa çıkararak katkı sundu.

Tarih boyunca bölgelerdeki gerici rejimlere karşı kitlesel devrimler olmuştur. Uzun vade-

de, mücadele yenilse de iyi yönde tarihsel değişimleri hızlandırmışlardır.

Türk devleti köktencilerin Rojava Devrimi'ni yok etmelerine yardımcı olmak için kendi payına düşeni yapacaktır. ABD ve diğer emperyal güçler, köktencilere karşıymış gibi davranıp Kürtlerin, Irak benzeri gerici bir özerklik bulmasına yardım edebilir.

Rojava Devrimi kapitalist toplumsal düzene fazla büyük bir tehdittir - sadece Türkiye değil bölgedeki tüm elitlere. Bu yüzden Kobanê'yle dayanışma, bu kapitalist toplumsal düzene sözü olan herkes için zorunludur.

Öz-yönetim ve Özgürlük Mücadelesini Selamlıyoruz

Paul Bowman - WSM - İşçi Dayanışma Hareketi - İrlanda

WSM (İşçi Dayanışma Hareketi),ne göre, Kobanê ve özerk Rojava, bölgede siyasi bir alternatifi geliştirmesi adına hayati önem taşımaktadır. IŞİD'i, Suriye ve Irak üzerinde küresel ve bölgesel emperyalizm müdahalesinin zehirli atıkları olarak görmekteyiz.

Diğer yandan bu durum 2003'te ABD'nin Irak'ı işgali ve giderek daha fazla iflas eden, kiralık korumaları yani ünlü "ılımlı milisleri" finanse etme politikası haline dönüşmüştür. Bu gibi "ideolojik olmayan", Amerikan bakış açısıyla uyumları ve ABD emperyalizminin bölgedeki rakiplerine karşı ideolojik düşmanlıkları yüzünden kiralanan güçlerin sorunu göründükleri gibi olmamalarıdır. Suikastinden kısa süre önce Ahrar el Şam lideri Hassan Aboud, Irak ordusunun IŞİD karşısında hezimetinin sebebinin "ordunun askeri ideolojiye sahip olmaması" olduğunu söylemişti.

ABD ve Batı'nın "ılımlı milisler" için körce arayışının karşısında, AKP yönetimindeki Türkiye devleti, Katar, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri, mezhepçi nefretin negatif ideolojisiyle işleyen güçleri mutlulukla

finanse ettiler. Her biri diğerleriyle rekabeti için kendi favori çetesine sahip olsa da, Kardeşlik ya da Selefiler olsun, mezhepçi cihadçılara para ve silah kapılarını açmaları IŞİD'in marjinalleşmiş Iraklı gerillalardan Mezopotamya ve Doğu Akdeniz Bölgesi'ni tehdit eden uluslararası bir kiralık tehdit haline gelmesi için uygun ortamı sağlamıştır.

Bugün Kobanê'de iki güçlü ideoloji karşı karşıyadır. Bir tarafta emperyalizmin köleliği ve mezhepçi totaliterliği kucaklayan gayri meşru çocuğu, diğer taraftaysa öz-yönetim ve özgürlük fikirleri için savaşanlar var. Bu karşılaşmada Türkiye ve Batı'daki müttefiklerin bu iki ideoloji arasında özgürlüğü daha büyük tehdit olarak görmeleri şaşırtıcı değildir. İşçi Dayanışma Hareketi olarak Kobanê'yi abluka altına alırken IŞİD'e destek ve silah geçişine izin veren AKP rejiminin vahşi hareketlerini kınıyoruz.

YPG/YPJ gönüllülerinin Kobanê ve Rojava'da mücadelesini ve Kürtlerin Türkiye devletinin baskıları karşısındaki mücadelesini destekliyoruz.

Dünya'nın Bütün Devletleri İliklerine Kadar Kobanê'den Korkuyorlar

İskender Doğu - ROAR Dergisi Editörü

Türk sınırında, Kobanê'yi gören bir tepenin üzerinde dururken, gözlerimizin önünde küresel politikanın oyununu izlediğimizi fark etmek garip. Koalisyonun bombaları şehre düşerken Türk ordusu izliyor, YPG/YPJ'nin kahraman Kürt direnişçileri ABD'nin Ortadoğu'daki emperyalist emelleri ile yükselişine yardım ettiği IŞİD'le savaşıyor. Dünya liderlerinin çıkarları Kürt direnişine gelen lojistik ve maddi desteği engellemediği durumda bu dehşetin günler hatta saatler içinde sona erebileceğini bilmek, önümüzdeki gösteriyi katlanılmaz kıyor.

İronik olarak, 19 Haziran 2012'de kurulan radikal demokratik kanton sistemi ile Kobanê halkları, tam da bu tip politik oyunlara karşı örgütlenmişti. Bozan Karayılan "Yaşamlarımız için aldığımız kararlarda profesyonel politikacılara ihtiyacımız yok" demişti. "Gücün halkta olduğu ve kararların demokratik konsensusla alındığı halk meclislerine ihtiyacımız var."

Kürtlerin Türkiye sınırları içindeki mücadelesi, Suriye'deki kardeşleri-

ninki ile yakından ilişkili. Suriye'deki iç savaş nedeniyle güçlü bir devletin yokluğu, Kuzey Suriye'deki Kürtlerin, Türkiye'deki çoğu yoldaşlarının yapmaya çalıştığı şeyi, demokratik özerklik ve halk meclislerinin kararlarıyla yönlendirilen yerel örgütleri kurmayı başarmış.

Kobanê halklarının yalnız bırakılmasının nedeni; dünyanın tüm devletlerinin, Türkiye'den Amerika'ya kadar, Kobanê ve Rojava'nın diğer kantonları Afrin ve Dêrik'te kazanılanlardan iliklerine kadar korkmalarıdır.

Kobanê'deki durum günlük yaşamlarını yürütmek için kariyer politikacılarına ve hiyerarşik kurumlara ihtiyaç duymayan halkların gücü. Şimdi, Kobanê'nin her zamankinden daha fazla emperyalizme, kolonyalizme ve ezenlere karşı gelenlerin desteğine ihtiyacı var. Birleşin ve ayaklanarak bize yol gösterenlere saygınızı ve dayanışmanızı gösterin.

Bijî Berxwedana Kobanê!

Kobanê'de Zafer Şimdi Her Zamankinden Daha Mümkün Görünüyor

David Graeber

Londra LSE'de Antropoloji Profesörü, Yazar, Anarşist

Belli ki bölgedeki devletler - Türkiye, ABD ve Körfez devletleri - Kobanê'nin mezarını kazmaya başlamışlardı. Erdoğan'ın İslamcı hükümeti, evindeki ayaklanmalara başışıklık geliştirdiğini düşünerek, örtük destek verip ve teşvik ettiği IŞİD, Rojava devrimci demokrasi deneyimini yok ettikten sonra, NATO kisvesi altında devreye girip Suriye içinde bir Türk güvenlik bölgesi oluşturabileceğini tasarladı.

ABD'nin örtük desteği ise, IŞİD'in Kobanê önleri hariç her yerdeki ağır silahlarını bombalayıp, Kobanê'yi IŞİD'in tanklarını ve ağır silahlarını güvenle kullanabileceği tek yer haline getirmesi oldu. Bütün devletler Kobanê'nin düşeceğine kesin gözüyle bakıyordu. Kimsenin beklemediği şey, YPG/YPJ direnişinin korkusuzluğu ve kararlılığıydı. Zamanında İspanya Uluslararası Tugayları'nda savaşan babamın deyimiyle: İşte devrimin farkı budur. Musul'da ve Irak'ın başka şehirlerinde 800 IŞİD'ci, Irak ordusunun gelişmiş

silahlara sahip eksiksiz tümenlerini kolayca dağıtırken; bu sayının 20 katıyla, ağır silahları olmayan, AK47 lerle silahlanmış birkaç bin devrimciyi yerinden oynatamadı. Şüphesiz ki Rojava, bugün dünyada eşi olmayan türde, bütünsel bir toplumsal hareket yaratmayı başarmıştır. Ve bu hareket, nüfusun bütün aklını ve kabiliyetini kullanıyor. Kobanê Direnişi, kahramanlığı ile ilham verici ama asıl ilhamını, bize gerçekten özgür bir toplumda açığa çıkan katıksız insani parıltıyı göstererek veriyor.

Kobanê'de bir zafer - ki şimdi her zamankinden daha mümkün gözüküyor - bölge halklarının yapabilecekleri konusundaki algılarını tümüyle dönüştürebilir. Emperyal güçlerin, şehrin savunmasını isteksizce destekliyor görünseler de, bunu engellemek için hemen her şeyi yapacaklarına şüphe yok: Üye olarak almaktan, açıkça basıya kadar.

Kobanê'deki Direniş İlham Veriyor

MAX HAÏVEN - KANADA

Kobanê'yi, kuşağımızın Guernica'sı olacağı endişesiyle, günlerdir dakika başı sosyal medya ve haber sitelerinden takip ediyoruz. Picasso dehşet verici başyapıtı 'Guernica'yı, 1937'de İspanyol faşist güçlerin isteği üzerine Alman ve İtalyan güçlerince bombalanan, aynı adlı kasabanın anısına yapmıştır. Pazarın kurulduğu gündü: Binlerce Bask'lı sivil ve direnişçi katledildi ya da sakat bırakıldı. Tüm bunlar olurken müttefik güçler, faşistlerin, komünistlerin ve anarşistlerin birbirlerini yok etmelerini görmek arzusuyla uzakta durdular (gerçi sessizce faşistlerin tarafını tuttuyordular). Resimdeki işkence gören yüzler ve bükülmüş bedenler, faşizmin ve suç ortaklığının korkunç sonuçlarını hatırlatırlar.

Biliyoruz ki NATO emperyalist güçleri, kopardıkları tüm yaygara bir yana, AKP ile birlikte oynadıkları oyundan memnunlar ve IŞİD'in isyankâr Kürtleri dehşet verici biçimde yok etmesini ümit ediyorlar. Ve yine biliyoruz ki, son haftalarda bölgenin her yerinden ve dünyadan gönüllüler, küçük silahlarla IŞİD'i püskürtmek için verilen kahramanca kavgaya katılmak için Kobanê'ye akın etti. Rojava'da Kürt demokratik özerkliği savunmak ve sürdürmek için direniyorlar. Tıpkı CNT-FAI ve Uluslararası Tugaylar'ın yüz yıl önce devrimi savunmak için İspanya'da yaptığı gibi bütün dünyaya ilham veriyorlar.

Kobanê'yi savunanların resmi yapılacağı gün geldiğinde, bu resim yurtlarını ve toplumlarını ümitsizce koruyan insanların değil, bütün bir imparatorluğa karşı duran insanların olacak. Karşılarındaki faşist ve küresel ittifak (Washington'dan Ankara'ya, Pekin'e ve Moskova'ya kadar), çıkarları için IŞİD'in düşmanı gibi davranırsa da, aynı temel nefreti paylaşırlar: Özgürlük, eşitlik, dayanışma, özerklik ve barış. Bu anlamda Kobanê, hepimizin kavgasını verdiği, küresel bir mücadelenin ön saflarıdır.

Ortadoğu'nun Umudu Rojava

ANARŞİST GAZETE ALTERNATİVE LIBERTAİRE
GUILLAUME DAVRANCHE - FRANSA

Bu yazdan beri Özgürlükçü Alternatif (Alternative libertaire, AL) dahil Fransa Devrimci sol içinde Kürt özgürlük mücadelesi çok önemli bir tartışma konusu haline geldi. YPG-YPJ'nin IŞİD karşısında kahramanca mücadelesi, Şengal'daki Ezidilerin kurtarılması, Rojava'daki "demokratik özerklik", Kobanê'deki trajik çatışmalar, Kobanê'yi savunmak için yükselen toplumsal hareketlilik... Tüm bu olaylar sonucunda anarşistler ve diğer devrimciler Fransa Kürt Birlikleri Federasyonu (Feyka)'nın Paris, Strazburg ve Marsilya'da örgütlediği Rojava ve Kobanê dayanışma eylemlerine katıldılar.

27 Eylül'de AL, Feyka'nın Paris'teki eylemine ve devrimci dayanışmaya katıldı.

AL, Fransa Kürt diasporasındaki eylemciler ve sürgündeki ya da Türkiye'deki Kürt anarşistlerle ilişkiler geliştirdi. DAF'ın Suriye-Türkiye sınırından gönderdiği fotoğrafları sürekli paylaştık, mesajları tercüme ettik. "Alternative Libertaire" Kasım sayısı Kürdistan'a ayrıldı ve DAF'la röportaj yapıldı.

Rojava'daki siyasi deneyim bizi gerçekten ilgilendiriyor. Kürt solunun öz-yönetim düşüncesinde aldığı yolu ve bu konudaki muğlaklığı engellemek için Mezopotamyalı anarşistlerin bakış açısına ihtiyacımız var.

Artık tümüyle kesin olan bir şey var: Suriye ve Irak'ı yok eden korkunç savaşta sadece gerici güçler (Esad, Erdoğan, IŞİD, Washington, Katar, Suudi Arabistan, Londra, Paris, Bağdat, Tahran...) yok. Ortadoğu'da umudu temsil eden en azından bir tane önemli aktör var: Kürt halkının "demokratik konfederalizmi".

DEHAKLARA KARŞI KAWAYIZ

İki yılı aşkın süredir Kürdistan'ın batısı Rojava'da toplumsal devrimin temelleri atılırken, Kobanê'ye saldırı girişimlerinin arkasındakilerin TC devleti ve küresel kapitalizmin çıkar politikaları olduğu gerçeği göz ardı edilemez. Halk devrimini gölgelemek isteyenlere karşı direnişin ilk gününden beri Suruç'ta, Kobanê sınırında bölge halkıyla dayanışma gösteren Devrimci Anarşist Faaliyet'ten Abdümelik Yalçın ve Merve Demir ile Kobanê Direnişi'ni ve Rojava Devrimi'ni konuştuk.

Kobanê Direnişi'nin başından bu yana, birçok eylem gerçekleştirdiniz, afiş ve bildiri çalışmaları yaptınız. Bunların dışında Suruç'ta, Kobanê sınırında bulunan köylerde canlı kalkan nöbetinde aktif rol aldınız. Sınıra giderken ne amaçlıydunuz? Burada yaşadıklarınızdan bahsedebilir misiniz?

M.D.: Rojava Devrimi ile beraber Kürdistan'ın Suriye ve TC sınırlarında kalan halklar arasında sınırlar erimeye başlamıştı. TC devleti devrimin bu etkisini

kırabilmek için duvar bile örmeğe çalıştı. Suriye'de küresel kapitalizmin ve bölge devletlerinin çıkar savaşları yaşanırken Kürt halkı, Rojava'da toplumsal devrime giden yolda bir adım attı. Bu adım halkların özgürlüğü için gerçek bir cephenin açılmasını sağlamıştı. Kobanê'de ise küresel kapitalizm ürettiği şiddet çetesi IŞİD eliyle, devrime yönelik kesin bir saldırıya girişildi. Başta Kobanê olmak üzere tüm Rojava'da yaşananlara baktığımızda devrimci anarşistler olarak bu sürece doğrudan dâhil olmamız imkânsızdı. Devletlerin

sınırlarının ortadan kalktığı bir konjonktürde Kobanê'de direnen halklar ile dayanışma göstermek oldukça önemli bir noktada duruyor. Rojava Devrimi'nin 15. ayındayız. 15 ay boyunca İstanbul'da çok sayıda ortak eylemler örgütlemiş, afiş-bildiri çalışmaları gerçekleştirmiştik. Kobanê'de devrime yönelik başlayan son saldırılarda da, yine farklı semtlerde afiş-bildiri çalışmalarıyla birlikte çok sayıda sokak eylemi örgütledik. Ancak üretilmiş şiddet IŞİD çetesinin saldırılarına karşı, Kürt halkının özgürlük mücadelesini selamlamak için

artık Kobanê sınırında bulunmamız elzemdi. 24 Eylül akşamı İstanbul'dan Kobanê sınırına hareket ettik. Kısa süre önce sınır hattına gitmiş olan diğer yoldaşlarımız ile beraber Kobanê'nin batısında bulunan Boydê Köyü'nde canlı kalkan nöbetine başladık. Tıpkı bizler gibi, Anadolu'nun ve Mezopotamya'nın farklı bölgelerinden sınıra gelen yüzlerce gönüllü, 25 km'lik sınır hattı boyunca Boydê, Bethê, Etmankê, Dewşan gibi farklı köylerde canlı kalkan nöbetindeydi. Canlı kalkan nöbetlerinin amaçlarından biri IŞİD çetesine desteği ar-

tık herkes tarafından bilinen TC devletinin, IŞİD'e insan, silah ve diğer lojistik desteklerinin önüne geçmekti. Hala daha süren nöbet eylemleriyle beraber sınır köylerindeki yaşam, savaş koşullarına rağmen, komün yaşamına dönüşmüş durumda. Canlı kalkan nöbetlerimizin bir diğer amacı da Kobanê'ye yönelik saldırılardan kaçmak zorunda kalan, sınır kapılarında günlerce haftalarca bekletilen ve zaman zaman jandarmanın saldırılarına maruz kalan Kobanê halkının, sınırdan geçişine müdahil olmak ve sınırdaki bekletilenlerle dayanışma göstermekti. Nöbet eylemlerimizin başladığı ilk günlerde, İstanbul'dan nöbet eylemine gelenler ile beraber sınır tellerini keserek Kobanê'ye geçtik.

Kobanê sınırını geçildikten sonra neler yaşandığınan bahsedebilir misiniz?

A.Y.: Sınırı geçtiğimiz andan itibaren büyük bir coşku ile karşılandık. Kobanê'deki sınır köylerinde, 7'den 70'e tüm halk sokağa çıkmıştı. YPG ve YPJ gerillaları çatılardan, sokaklardan havaya ateş açarak, sınırları yok edişimizi selamladı. Kobanê sokaklarında bir yürüyüş gerçekleştirdik. Ardından devrimi savunan YPG/YPJ gerillaları ve Kobanê halkı ile değerlendirme sohbetlerimiz oldu. Devletlerin, halklar arısına kurduğu sınırların bu şekilde aşılması oldukça önemlidir. Savaş koşullarında gerçekleştirilen bu eylem, isyanların ve devrimlerin, devletin sınırlarıyla engellenemeyeceğini bir kez daha göstermiştir.

Kobanê sınırında canlı kalkan nöbeti tutanlara ve sınırdaki köylü halka yönelik jandarma ve polis saldırıları ile ilgili çok sayıda haber yapıldı. T.C devleti sınırda yapmış olduğu zorbalıklarla ne amaçlıyor? Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

A.Y.: Evet, T.C devletinin sınırda canlı kalkan nöbetindeki, sınır köylülerine ve sınırı geçmeye çalışan Kobanêlilere yönelik sürekli bir saldırı politikası var. Bu saldırıların yaşandığı anlar bazen çok oluyor, bazense saldırıların günlerce sürüyor. Saldırıların her birinin ayrı ayrı bahaneleri olduğu gibi, ayrı ayrı amaçları olduğu da aşikâr. Neredeyse her jandarma saldırısında sınırdan araçlarla sevkیات yapıldığını gözlemledik. IŞİD'e yapılan bu sevkیاتların içeriğini tam olarak bilemiyoruz. Ancak zaman zaman IŞİD'e katılmak üzere insan geçişinin, zaman zaman silah sevkیاتının, zaman zaman da bu yollarla IŞİD'in gündelik ihtiyaçlarının karşılandığını, saldırıların boyutundan anlıyorduk. Bu sevkیاتlar bazen doğrudan resmi plakalı araçlardan, bazen

ise devlet destekli "kaçakçılık" yapan çeteler tarafından yapıyordu. Öte yandan yine devlet destekli bu çeteler, sınırdaki bekleyen Kobanêlilerin mallarını da gasp ediyorlar. Jandarma ise sınır geçişlerine %30 gibi bir "komisyon ücreti" ile izin veriyor. Devletin bölge halkına yönelik politikaları uzun yıllar boyunca zaten bu şekilde işlemekteydi. Ancak bugün bölgede savaş koşulları bahanesiyle bu politika iyice belirginleşmiş durumda. Bu belirginleşme ile beraber gerçekleştirilen saldırılarda, sınırdaki canlı kalkan nöbeti eylemleri ile sınır köylerindeki halk sindirilmek isteniyor.

T.C devleti inkâr etse de, IŞİD'e yönelik desteğin gizliden nasıl işlediği az çok biliniyordu. Ancak bu süreçte, sınırdan çıplak gözle görülecek boyutta IŞİD'e katılımların olduğunu söylüyorsunuz. Yani devletin artık desteğini gizlemediği bir ortam da açığa çıktı. IŞİD'e TC'nin desteği özellikle sınırda nasıl işliyor?

M.D.: TC devleti ısrarla IŞİD'e desteğini inkâr etti. Ancak her inkâr ettiğinde, ironik bir şekilde, sınırda yeni bir sevkیات organize ediliyordu. Bu organizasyonların birçoğu gözle görülecek boyuttaydı. Örneğin defalarca farklı farklı araçlar sınıra "yardım paketleri" bırakıyorlardı. Onlarca siyah camlı "servis aracının" Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan geçtiğine şahit olduk. Araçlarda ne olduğunu burada kimse merak etmiyor; hepimiz çok iyi biliyoruz ki IŞİD'in tüm ihtiyaçları bu kanaldan karşılanıyor.

Özellikle böyle bir süreçte Kobanê Direnişi'ne ve Rojava Devrimi'ne sahip çıkmanın, devrimci anarşistler açısından tarihsel ve güncel öneminden bahsedebilir misiniz?

A.Y.: Rojava Devrimi ve Kobanê Direnişi'ni Kürt halkının on yıllardır verdiği özgürlük mücadelesinden ayrı düşünmemek gerekiyor. Yaşadığımız topraklarda "Kürt sorunu" diye nitelenerek değerlendirilen Kürt halkının özgürlük mücadelesi, yıllarca devletten değil de halktan kaynaklı bir sorun olarak lanse edildi. Bir kez daha söylüyoruz; bu, Kürt halkının özgürlük mücadelesidir. Burada tek bir sorun var o da devlet sorunudur. T.C devletinin yıllardır, bu coğrafyadaki siyasi iktidarların ise yüzyıllardır uyguladığı imha ve inkâr politikasına karşılık Kürt halkı bir varoluş mücadelesi vermektedir. Bu mücadele halkın örgütlü gücü ile devlet ve kapitalizme karşı verilen bir mücadeledir. "PKK Halktır Halk Burada" sloganı ile bu mücadelede tek tek her bireyde belirginleşerek toplumsallaşan siyasal öznenin ve örgütlü

gücün ise kim olduğu ortadadır. Bu algıyla mücadeleyi somutlaştırdığımızdan bu yana farklı alanlarda, bireyinden toplumuna Kürt halkı ile ve Kürt halkının örgütü ile kurduğumuz ilişki, karşılıklı bir dayanışma ilişkisidir. Bu dayanışma ilişkisi, halkların özgürlük mücadelesi perspektifinden bakarak temellendirdiğimiz bir dayanışma ilişkisidir. Halkların özgürlük mücadelelerinde, anarşist hareket hep tetikleyici olmuştur. Sosyalizmin, Avrupa kıtasından çıkamadığı bir dönemde, ortada "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" diye bir teori henüz yokken, anarşist hareket farklı coğrafyalarda halkların özgürlük mücadelelerine bürünmüştür. Bunu anlamak için Endonezya'dan Meksika'ya geniş bir yelpazede, anarşizmin halk mücadelelerindeki etkisine bakılabilir. Rojava'daki devrimden Zapatistlerin Chiapas'ta giriştiği halkların özgürlük mücadeleleri, klasik ulusal mücadele tanımına uymamaktadır. Çünkü ulus kavramının devletli bir içeriğe sahip olduğu aşikârdır. Bu yüzden halkların, devletsiz öz örgütlenmeler yaratmak amacıyla giriştiği mücadeleler, "ulusal" kavramından uzak ele alınmalıdır. Öte yandan Kobanê Direnişi'ni herhangi bir tarihsel süreçte benzetmek, aynılaştırmak gibi bir yaklaşımımız yok. Son süreçlerde farklı topluluklar, farklı tarihsel süreçlere atıf yaparak Kobanê Direnişi'ni bu süreçlerde yaşananlara benzetiyor. Ancak şu iyi bilinmelidir Kobanê Direnişi, Kobanê Direnişi'dir; Rojava Devrimi, Rojava Devrimi'dir. Toplumsal devrimin temellerinin atıldığı Rojava Devrimi'ne toplumsal devrim perspektifinden bir paralellik kurulmak isteniyorsa eğer, o zaman İberyaya Yarımadası'nda gerçekleşen toplumsal devrim incelenebilir.

Kobanê'deki direniş, T.C devleti sınırlarının ötesinde gerçekleşiyor olsa da, dünyanın dört bir yanında Kobanê'yle dayanışma eylemleri gerçekleşti. Kobanê Direnişi'nin ya da aslında Rojava Devrimi'nin öncelikle Anadolu coğrafyasına ve tabiki Ortadoğu ile dünyaya etkisini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu etkiye dair öngörüleriniz nelerdir?

M.D.: Yapılan serhildan çağrıları başta Kürdistan şehirleri olmak üzere Anadolu şehirlerinde de karşılık buldu. İlk akşamdan itibaren herkes sokaklarda katil IŞİD çetesine ve destekçisi T.C devletine karşı Kobanê Direnişi'ni ve Rojava Devrimi'ni selamladı. Başta Kürdistan şehirlerinde olmak üzere devlet, kolluk güçleri ve paramiliter güçleri ile beraber halk serhildanlarına saldırmaya başladı. Kürdistan'da Hizbulkontra aracılığıyla sokak-

larda adeta terör estiren devlet, serhildan sürecinde 43 kardeşimizi katletti. Bu katliamlar T.C devletinin, Rojava Devrimi'nden, devrimin kendi topraklarında da toplumsallaşmasından ne kadar korktuğunun bir göstergesidir. Korkunun çaresizliğiyle saldıran T.C devletinin ve küresel kapitalizmin bir diğer korkusu da elbette Ortadoğu coğrafyasına dairdir. Ortadoğu'da onlarca plan, talan ve üretilmiş şiddete rağmen toplumsal devrim var olabilmıştır. Bu küresel kapitalizmin ve bölge devletlerinin tüm planlarını alt üst etmiştir. Öyle bir alt üst ediş ki savaş koşullarının tüm yoksunluklarına rağmen Rojava'da toplumsal devrim yeşerebiliyor. Bu devrim bölgede ve tüm dünyada devrimin olabirliğine dair bütün şüphelere cevap niteliğindedir ve başta bölge halklarında olmak üzere tüm dünyada devrim inancının sarsılmazlığını arttırmıştır. Zaten tarih boyunca toplumsal devrimlerin amacı bütün dünyada toplumsallaşmış bir devrimdir. Bu perspektifle biz de dünya anarşizmine, Kobanê Direnişi ve Rojava Devrimi ile dayanışma çağrısı yaptık. Dayanışma çağrımızla İrlanda'dan Almanya'ya, Atina'dan Brüksel'e, Amsterdam'dan Paris'e New York City'e tüm dünyada anarşistler çeşitli eylemler gerçekleştirdi. Buradan küresel dayanışma çağrımızın ulaştığı, bu çağrı ile eylemler örgütleyen, sokağa çıkan ve bizimle beraber sınırda bizzat canlı kalkan nöbetinde olan tüm anarşist örgütlenmeleri bir kez daha selamlıyoruz.

IŞİD saldırılarının ilk gününden bu yana, Kobanê düş-tü düşecek diye özellikle T.C destekli medya bol bol haber yaptı. Ancak bir ayı geçkin sürede daha yeni anladıkları bir durum var; Kobanê düşmeyecek! Evet, Kobanê düşmedi ve düşmeyecek. Meydan Gazetesi olarak Kobanê ile dayanışmanızı selamlıyoruz. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

M.D.: Biz devrimci anarşistler olarak coğrafyamızda savaş koşullarının yaşandığı bugünlerde devrime olan inancın sarsılmazlığını bir kez daha gördük, yaşadık, yaşıyoruz. Rojava'da yaşanan toplumsal devrimdir! Sınırların ortadan kalktığı, devletlerin etkisizleştiği, küresel kapitalizmin planlarının bozulduğu bu devrim, coğrafyamızda da toplumsallaşacaktır. Coğrafyamızın dört bir yanındaki tüm ezilenleri bu farkındalıkla, ezilenlerin penceresinden bakmaya, ezilenlerin toplumsal devrimi için örgütlü mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz. Rojava'da temelleri atılan toplumsal devrimin daha geniş coğrafyalarda yaşamasının tek yolu budur. Yaşasın Kobanê Direnişi! Yaşasın Rojava Devrimi!

21. yy'da Teslimiyet Teorileri ve Pratikleri:

İklim Zirvesi'ne "Karşı"

İklim Adaleti Yürüyüşü

Ocak 2014'te Davos'ta gerçekleştirilen Dünya Ekonomik Forumu'nda; katılımcı devletlerin yeryüzü üzerindeki hakimiyetini daha da artıracak bir başka toplantısının tarihi daha belirlenmişti:

Eylül 2014, İklim Zirvesi, New York

Yıl sonunda Peru'nun başkenti Lima'da yapılacak BM İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi 20. Taraflar Konferansı (COP-20) öncesinde siyasi iradenin karar alma süreçlerini hızlandırmak için 120 ülkenin devlet ve hükümet başkanlarının çağrıldığı toplantı aslında 2015'e kadar sürececek bir dizi çevreci toplantının ön organizasyonunu teşkil ediyor.

Özü itibarıyla zehirli gaz borsası için kur belirlemekten başka işe yaramayan bu toplantıların cafcıflı isimlerinin altında yatan asıl amaçları daha iyi anlayabilmek için bir kilometre taşı vasfı taşıyan Kyoto Protokolü'nü incelemek gerekir.

Müstakbel Paris Antlaşması'nın Tarihsel Kökenleri

Kyoto Protokolü, fosil yakıt tüketiminin küresel manada yarattığı tehditlerin ciddi çıkmazlara girmesinin ardından, dünyadaki 'hava kirliliğinin', yani salınan zararlı gazların emisyonundan doğan tahribatın telafisi için, karbon ticareti- kirliliği ticareti de denilebilir-, yenilenebilir enerji vb. yöntemlerle doğayı bir pazar haline getirerek, bütün bir doğanın metalaşmasını çare olarak sunan mekanizmadır.

Protokol, 'ortak ancak farklılaştırılmış sorumluluklar' (common but differentiated responsibilities) ilkesini getirerek, farklı yükümlülükteki ülkeler için farklı

listeler oluşturmuştur.

Sistemin mevcut 'sınırsız üretim ve tüketim' sarfiyatından vazgeçmek yerine, sınırsız bir şekilde kâr etmek için, 'temiz havayı' satmayı çözüm olarak sunan bu sertifikalı kredi sistemi, uluslararası karbon ticareti hamlesiyle doruk noktasına ulaşmıştır. Kuruluşunda ilk olarak taraf devletler açısından kendi mevcut emisyon salınımlarının 1990'daki oranlarından en az %5 oranında azaltıma gidilmesi yönünde bir yükümlülük veren Kyoto protokolü, Birleşik Devletler'in araya girerek devletlerin yükümlülüklerinin icrası konusunda 'esnekliklere' gereksinim duyulduğunun belirtmesinin ardından, 'azaltım kolaylaştırıcı' 3 adet esneklik mekanizmasını devreye sokulmuştur:

1. Temiz Kalkınma Mekanizması (Clean Development Mechanism - CDM)
2. Ortak Yürütme (Joint Implementation - JI)
3. Salım Ticareti (Emissions Trading - ET)

Temiz Kalkınma Mekanizmasının amacı salım azaltım yükümlülüğünü karşılayamayan ülkelerin yükümlülüklerini sağlamasına yönelik yatırım yapılması ve gelişmekte olan ülkelerin 'temiz' sürdürülebilir kalkınmalarını gerçekleştirebilmeye yönelik teknoloji aktarımında bulunabilmesidir.

Ortak Yürütme Mekanizması, Protokole taraf olmuş, ancak kendi emisyon azaltım yaptırımlarını tam olarak karşılayamayan ülkelerin, 'Emisyon Azaltım Birimleri'(ERU) kazanmak için başka bir ülkedeki emisyon azaltım projelerine katılmasına olanak sağlayan mekanizmadır.

Emisyon(Salım) Ticareti, tamamı piyasaya yönelik hareket eden, kendi emisyon azaltım yükümlülüklerini yerine getiremeyen ülkelerin, emisyon ticareti yapmasına olanak veren bir hamledir. Emisyon ticareti yapma doğrultusunda taraflar, Protokol kapsamında edindikleri üç birimi Emisyon Ticareti Sistemleri'nde satabilmektedirler:

- Kendilerine belirlenmiş emisyon azaltım yükümlülüğü olan 'Belirlenmiş Emisyon Birimleri'nin (AAU) kullanmadıkları birimleri
- Temiz Kalkınma Mekanizması'ndan kazandıkları, Sertifikalandırılmış Emisyon Azaltımları (CER)
- Ortak Yürütme Mekanizması'ndan kazandıkları Emisyon Azaltım birimleri (ERU)

Bu bağlamda 'temiz bir dünya' için 'karbon ticareti' tablosu çizen Kyoto Protokolü'nün, aslında kısa vadede fosil yakıt tüketimi ve dolayısıyla kapitalist üretim biçiminden kat'i suretle vazgeçemeyişinin, aksine bu 'sınırsız' üretim biçimini devam ettirebilmek için kâr odaklı büyüme ve kalkınma programlarını ancak ve ancak havayı, suyu, ormanları -yani yaşamın tümünü- kredi unsuruna dönüştürerek devam ettirebildiği görülmektedir.

Bugün dünyada Kyoto Protokolü'ne taraf olan ülkelere 'havayı kirlileme kotası' veren bu sistem, yeteri kadar havayı kirlilemeyenlere 'temiz hava' kredisi vermekte ve protokole taraf ülkelere kendi yükümlülüğünden fazla emisyon üretenlerine, az emisyon üretmiş ülkelere 'temiz havayı satın alma' imkanı sağlamaktadır. Bu şekilde taraflar bazında dünyadaki sera gazı

emisyon salınımı miktarında bir değişiklik olmadığı gibi, 'temiz enerji üretimi' olarak gösterilen yenilenebilir enerji kullanımı ile de rüzgardan güneşe, suyumuzdan ormanlarımıza kadar yaşamın her bileşeni, şirketlere kredi olarak pazarda sunulmaktadır.1

Protokol çerçevesinde kendi yükümlülüğünden fazla emisyon üreten ülkeler, yükümlülüklerini denkleştirebilmek için almaları gereken karbon kredisini ödeyebilmek için, az gelişmiş ve yatırım kaynaklarının 'bol ve ucuz olduğu' 3. dünya ülkelerine yenilenebilir enerji yatırımları yaparak, doğayı tamamen kendi hegemonyaları altına almayı planlamaktadır. Bu şekilde 'çok gelişmiş' ülkelerin silah sanayi, enerji, ulaşım, sağlık vb. her türlü sektörünün 'havayı kirlileme' faturasını, az gelişmiş ülkelerin doğasını ve yaşamlarını sömürerek ödetmektedir kapitalizm.

Sermaye, Kyoto Protokolü'ndeki esnekleştirme hamleleriyle bir yandan 'temiz' teknolojilerini pazarlamak için yeni pazarlar açarken, diğer yarıyla sıcaklığını yitiren parayı yeni alanlara yönlendirerek pazarı hareketlendirmektedir. Bu hareketlendirmeyi ise 'az gelişmiş ülkelerin' sürdürülebilir kalkınmalarına yardımcı olmak adı altında yaparak, faturayı yine ezilenlere kesmekte, bunu da şirket ve devlet ortaklığıyla katlettikleri doğayı 'yeşillendirmek' için son çare olarak yaşamlarımıza saldırarak yapmaktadır.

Bugün karbon salımının başını çeken hava yolu şirketlerinin, otomobil üreticilerinin, silah sanayi ve benzeri büyük şirketlerin aynı zamanda karbon piyasasında en görünür yatırımcılar olması şaşırtıcı değildir. Zira bugünkü tek suçlunun insan olduğunu

Alp Temiz

alp@meydangazetesi.org

söyleyerek mevcut üretimin 'insanların ihtiyacını karşılamak' için olduğu yalanını uyduranlar, açlıktan ölen milyonların, su kıtlığı yaşayan onlarca coğrafyanın varlığına rağmen süpermarketlerinde stokladığı ürünleri bayatlatıp çöpe atmaktadır. Milyonlarca insanın açlıktan ölmediği, onlarca halkın su kıtlığı çekmediği bir dünyada açıktır ki, az gelişmişler 'daha az gelişmiş', zenginler ise daha zengin olamayacaktır. Havanın kirlendiği oranda 'değerlendiği' ve kirlendikçe daha fazla para ederek 'kara borsaya' düştüğü böylesi bir düzende, nefes almak dahi paralı hale gelmekte; efendilerin kâr oranı, aşağıdakileri, yoksul Güney'i, Ortadoğu'yu, Afrika'ya daha 'yoksun' bırakabildiği oranda artış gösterebilmektedir.

Aslında toplanış amaçları bakımından 'iklim değişikliğine' dur demek için bir araya geldiklerini iddia eden bu büyük lobilerin, iklim değişikliğine karşı değil, kendi sömürü düzenlerini daha 'temiz' nasıl devam ettirebileceklerini konuşmak için masa başına oturdukları açıktır.

2015'te Paris'te imzalanacak olan yeni antlaşma da kapitalizmin ve devletlerin tam da bu gereksinimleri doğrultusunda hazırlanmaktadır.

1997 yılında Japonya'nın Kyoto şehrinde imzalanan Kyoto Protokolü'nün yerine geçecek ve yeni küresel iklim anlaşması olacak Paris Antlaşması'nın Kyoto Protokolü'ne göre belki de en önemli farkı kapsayıcılığı noktasında belirginleşiyor. Paris Antlaşması 2020 yılından itibaren tüm dünya ülkeleri için geçerli olacak.

Ön toplantılarda bahsi geçen konuşmalara bakılırsa önümüzdeki süreçte katledilen derelere,

yok edilen ormanlara, betonlarla doldurulan vadilere daha sık rastlayacağız. Öyle ki; "düşük karbon yoğunluklu bir ekonomiye geçişin, kömür başta olmak üzere fosil yakıtların kullanımından vazgeçilmesi, onların yerine güneş ve rüzgâr başta olmak üzere yenilenebilir enerji kaynaklarına geçilmesi" ile mümkün olduğuna değiniyorlar.

Bu sözlerin, içinde bulunduğumuz coğrafyada yüzlerce vadide yıllardır yaşanan talan projelerine şahit olmuş bizler için, aslında ne manaya geldiğini anlamak hiç de zor değil. Ancak zor olan buna karşı kimin nasıl hangi motivasyonla mücadele ettiği ve kimlerle yan yana gelmesi gerektiği olsa gerek.

İklim Adaleti Yürüyüşü

20- 21 Eylül'de dünyanın pek çok kentinde İklim Zirvesi'ni protesto eylemleri gerçekleşti. Bu eylemlerin İstanbul'da gerçekleşeninde ise protestoyu yapanlar protestoyu hak eden ilişki ağlarından hiç de uzak olmayan kurumlardı.

Mesela İklim Zirvesi'ni protesto etmek isteyen yürüyüşte Greenpeace'i gördük. Hani şu petrol devi Rockefeller'lardan aldığı parayla çevrecilik yapan Greenpeace. Hani şu sitesinde yayınladığı "Enerjide Bağımlılığa Son" başlıklı makalesinde su, güneş ve rüzgardan elde edilen elektrik ile ulusal ekonomimizi kurtaran milli sermayeci Greenpeace. Hani şu fosil yakıtlar kullanılması da biz HES'lere karşı değiliz diyen Greenpeace.(2)

Mesela TEMA Vakfı'nı gördük. Hani şu birkaç ay önce İzmir'deki gönüllüleri; patronu TEMA kurucularından olan Ersin Özince ve Rona Yırcalı olan Karaburun ve Urla'daki RES'leri protesto etti

diye İzmir temsilciliğini kapatan TEMA Vakfı. Yine kurucularından Nihat Gökyiğit'in ihalesini kapıldığı Akkuyu Nükleer Santrali projesini protesto etti diye gönüllülerini tasfiye eden Tema Vakfı. Hani kurucusu patronlarından Orhan Yavuz'un Loç Vadisindeki HES projelerine ve bir başka kurucusu Asım Kocabıyık'ın Aksu Vadisindeki HES projelerine karşı çıkmayan TEMA Vakfı. Hani Revan Su markasıyla suyu ticarileştiren TEMA Vakfı. Hani "üniversitenin ormanı koruyucu özelliği var" diye mütevellî heyetinden Rahmi Koç'un üniversitesinin Sarıyer ormanlarında yaptığı katliamı savunan TEMA Vakfı.(3)(4)(5)(6)

Mesela WWF'i gördük. Hani şu Hasankeyf'teki Ilısu Barajı'na en yüksek miktarda kredi veren Garanti Bankası ile ortaklaşa Çevreci Bonus Kart projesi yapan WWF. Hani şu yeryüzünün dört bir yanında su varlıklarını sömüren, sendikalaşmaya çalışan işçilerini paramiliter güçlere katlettiren Coca Cola'dan en az 20.000.000\$ fon alan WWF. Hani şu yaşamı yok eden banka ve şirketlerden aldığı para karşılığında "doğa dostu şirket" ünvanı satan WWF.(7)

Mesela Doğa Derneği'ni gördük. Hani şu Bakü Tiflis Ceyhan Petrol Boru Hattı Şirketi'nden aldığı fonlarla Erzincan Ekşisu Sazlığı'nı koruma altına alan Doğa Derneği. Hani şu İklim Zirvesi'ni organize eden Birleşmiş Milletler'in Kalkınma Programı'ndan fon indirip Beypazarı Doğa Evi'nin tüm masraflarını karşılayan Doğa Derneği. Hani şu İngiltere, Fransa, Hollanda gibi başsömürgeci devletlerden, Avrupa Komisyonu'ndan, Microsoft, Motorola, Koç, OnurAir, Şekerbank gibi şirketlerden gelen hediyeleri geri çevirmeyen

Doğa Derneği.(3)

Bundan başka daha pek çoğunu gördük. Yetmez Ama Evet ile dönemin başbakanı Erdoğan'ın özel teşekkürlerini kazanan siyasetlerin çevreci ve diğer yapılanmalarını gördük. Güneş hariç tüm elektrik yöntemlerini eleştiren güneş paneli şirketlerinin derneğini gördük.(8)

Bu yürüyüşün İstanbul ayasının düzenleyicilerinin listesi aşağıda. Bir yanda Birleşmiş Milletler, şirketler ve devletler; diğer yanda onlardan aldığı parayla sözde onları protesto eden STK'lar. Hangisi bozacı hangisi sıracı, karar vermek sizin.

İklim Adaleti Yürüyüşünün İmzacıları:

350.org, Açık Radyo, Yeşil Düşünce Derneği, Yeryüzü Derneği, Su Hakkı Kampanyası, Antikapitalist Çalışanlar, Antikapitalist Öğrenciler, Velotopya, SlowFood Türkiye / Fikir Sahibi Damaklar, KADOS (Kadıköy Bilim, Kültür ve Sanat Dostları Derneği), Caferağa Dayanışması, Kafkasya Forumu, GOLA Kültür, Sanat ve Ekoloji Derneği, Helsinki Yurttaşlar Derneği, DAYKO VAKFI, Greenpeace Akdeniz - Türkiye, Hayata Destek Derneği /SupportTo Life, WWF Türkiye (Doğal Hayatı Koruma Vakfı), Yesilist, Yeldeğirmeni Dayanışması, TEMA Vakfı, Eurosolar Türkiye, Çevre Hukuku Derneği, SNKP - Sinop Nükleer Karşıtı Platform, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, Yeşil Gazete, Doğa Derneği, Sürdürülebilir Yaşam Kolektifi, ÇEKÜL, Kuzey Ormanları Savunması, Marksist.org, Kadınlarla Dayanışma Vakfı, Küresel Çevre Derneği(8)

Dipnotlara meydangazetesi.org'dan ulaşabilirsiniz.

Aral Gölü Kurudu

Sovyetler Birliği'nin devasa pamuk tarlaları oluşturma planı çerçevesinde, 1940'larda sulama kanalları inşa edilmesiyle başlayan süreç, 1960'lı yıllarda SSCB Devleti'nin Kazakistan ve Özbekistan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri'ndeki pamuk üretimini artırarak dünya pamuk pazarında kapitalist rakiplerine üstünlük sağlamak istemesiyle devam etmişti.

Sovyet bilim insanlarının, yapılacak müdahale sonrası Aral Gölü'nün kuruyacağını rapor etmesine rağmen, Politbüro Ceyhun (Amu Derya) ve Seyhun (Siri Derya) ne-

hirlerinin sularının, pamuk tarımı yapılacak arazilere yönlendirilmesini onaylamıştı.

Dünyanın en büyük 4. gölü olan Aral Gölü, kendine akan sulardan mahrum kalmasından dolayı, 1960 yılından 1998 yılına dek %80 küçüldü. Tarım alanlarında kullanılan kimyasalların da gölün suyunu daha tuzlu ve kirli bir hale getirdiği bilinirken; dünyanın en büyük 4. gölü olarak bilinen Orta Asya'daki Aral Gölü'nün, son 50 yılda kuruyarak %90 oranında küçüldüğü belirtildi.

35 Bin Denizayısı Tehdit Altında

Kuzey Kutbu'nda sayıları 35 bini bulan denizayısı, dinlenebilecekleri bir yer arıyor.

Küresel ısınmanın etkisi buzulları eritirken, 35 bin denizayısının dinlenebilmek için Alaska'nın kuzeybatı kıyılarına sığındığı

görüldü. Deniz suyu seviyesindeki artışla dinlenebilecek yer bulamayan binlerce denizayısının, fok balıklarının aksine uzun saatler boyunca yüzemediği ve dinlenemedikleri takdirde bunun denizayılarında yönelik büyük bir tehdit olduğu belirtildi.

Talan Şehri İstanbul'da Botobüs Seferleri Başladı

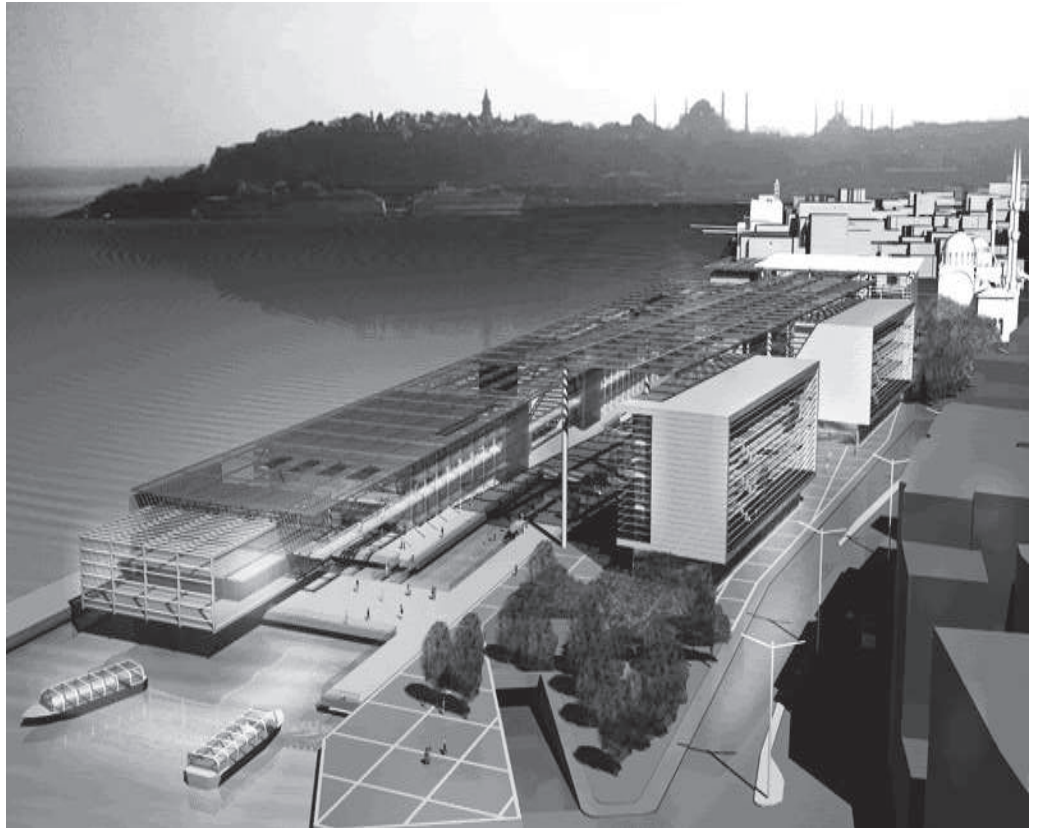
İETT'nin üstünde bahçe bulunan ve "Botobüs" adı verilen otobüsü seferlerine başladı.

Botobüs, ilk etapta 87 Edirnekapı-Taksim hattında yolcu taşıyacak. Botobüs'ün daha sonra araç sayısının artırılması ve bahçenin daha iyi görülebilmesi için üst geçitlerin yoğun

olduğu hatlarda hizmet vermesi planlanıyor.

3. Köprü ve 3. Havalimanı gibi nice talan projeleriyle, büyük ekolojik yıkımlara yol açan devletin, "Botobüs" adını verdiği "yeşil/çevreci" uygulamasıyla göz boyamaya ve yarattığı ekolojik yıkımları ört bas etmeye çalıştığı aşikâr.

Galataport İmar Planı Yürütmesi Durdurulmadı

"Yaşamı Talan Projeleri" kapsamında Karaköy'de devam eden Salıpazarı Kruvaziyer Liman Alanı inşaatı hakkında TMMOB Mimarlar Odası tarafından, yürütmenin durdurulması ve iptali istemiyle, Danıştay 6. Dairesi'ne dava açılmıştı. Talebin reddedilmesinden sonra davacı taraf Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na itiraz başvurusunda bulunmuştu. Danıştay İdari Dava Kurulu'nun itirazın kabulünün, hukukçular tarafından kararın Galataport projesinin durdurulması anlamında değil, "yeniden inceleme" yönünde olduğu belirtiliyor.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan açıklamada ise, yürütmenin durdurulması yönünde bir kararın söz konusu olmadığı açıklandı. "Yeni Türkiye" şiarında devam eden talan projelerinden olan Galataport bittiğinde, Karaköy Meydanı'ndan Tophane'ye kadar olan 1200 metrelik sahil şeridinde AVM, otopark, 5 yıldızlı oteller yapılacak. İşletmesi şirketlere kiralanacak bu yapılar, denizle halkın arasına bir şerit çekecek. Tıpkı Karadeniz Otobanı'nın yapılması ile, bölge halkının suyla olan bağlantısının kesilmesi gibi.

Devlet Soma'da Katliama Doymuyor

Manisa'nın Soma ilçesi Yırca Köyü'nde, köylüler tarafından yapılan açıklamaya göre, Kolin şirketi kömürlü termik santral açmak için zeytinlik alanlarda 500 üzerinde ağaç kesimi gerçekleştirdi. Yırcalı halkı bu duruma karşı bölgede nöbet tutmaya başladı. Manisa İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü'nün bölgeyle ilgili görüş bildirmesi istendiğinde, arazinin zeytinlik alanı olduğunu hatırlatarak tarım dışı

amaçlı kullanıma izin verilemeyeceğini bildirmişti. Santral için imar planları da hala onaylanmış değil. 490 dönümlük arazinin termik santral yapımı için "acele kamulaştırma" kararıyla Kolin Grubu'na tahsisine karşı, köylüler tarafından Danıştay'da yürütmeyi durdurma davası açılmıştı. Ancak böyle giderse, mahkeme kararı iptal etse dahi, Yırcalıların zeytinliklerinden eser kalmayacak.

HES Şantiyesi Sular Altında Kaldı

Giresun'un Dereli ilçesine 5 kilometre uzaklıkta bulunan HES inşaatının tünelineki sular, etkili yağın sağanak yağış sonrasında taşarak, Giresun-Şebinkarahisar

karayolunu trafiğe kapattı. İlçeye ulaşım ancak 5 saat sonra sağlanabildi. Karayolunu tahrip eden taşma sonucunda HES'in santral binalarında da yıkımlar oluştu.

Mehmetalan Köylüleri Baraja Karşı Direniyor

Balıkesir'in Edremit'e bağlı Mehmetalan köyüne yapılması planlanan Zeytinli Barajı'nın fizibilite çalışmaları köylüler tarafından durduruldu. Bölgeye gelen bir DSİ aracı, bir kepçe ve bir jandarma otosundan oluşan ekibin Kaşıkçı Deresi ve Kirişlik Vadisi civarından toprak almaya çalışmasının öğrenilmesiyle birlikte toplanan Mehmetalan köyü sakinleri çalışmanın olduğu yere doğru yürüdü. Çalışmayı yürüten görevlilere tepki gösteren köylü-

ler "Barajı kesinlikle istemediklerini ve toprak alamayacaklarını" söylediler. Köylülerin tepkiyi sürdürmesi ve iş makinesinin önünde oturarak çalışmayı engellemeleri üzerine ise, 2 jandarma ekibi daha takviye olarak istendi. DSİ görevlileri jandarma koruması eşliğinde araçlarına binerek bölgeyi terk etmek zorunda kaldılar. 140 haneden oluşan Mehmetalan köyünde baraj yapılması halinde 66 ev ve 1800 dönüm zeytinlik sular altında kalacak.

Çanakkale'de Orman Katliamı

Orman ve Su İşleri Bakanlığı'nın "Endüstriyel Ağaçlandırma Eylem Planı", Çanakkale ormanlarını talan ediyor. Bakanlık, merkeze bağlı Yağcılar Köyü sınırlarında kalan ormanlık alanda proje doğrultusunda 64.5 hektar kızılçam ormanının kesildiğini açıkladı.

Geçtiğimiz yıl, proje kapsamında Çanakkale'de 141 hektarlık kızılçam ormanındaki ağaçlar kesilirken, bu yıl ise Çanakkale'nin Radar Tepesi Mevkisi'ndeki kesimler devam ediyor. Bakanlığın planları, Çanakkale ormanları için yok oluşun adı oluyor.

www.meydangazetesi.org

iletisim@meydangazetesi.org

Gazete Meydan Bürosu: İstiklal Caddesi Mis Sokak No: 4/5 Taksim/İSTANBUL(Saray Ozalit Üstü) Tel: 0212 244 22 41

GAZETE MEYDAN Yerel Süreli Yayın Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mehmet Nur Denek Adres: Alaybey Mah. Gaziler C. No:4 Kat:2 Antep iletisim@meydangazetesi.org www.meydangazetesi.org Baskı: Özdemir Matbaacılık Davutpaşa C. Güven San. Sit. C Blok No:242 Topkapı/İST Tel:(212) 577 54 92

Linç Kültürü

Devletin Kültürüdür

Hüseyin Civan

hcivan@meydangazetesi.org

Kobanê dayanışma eylemleri süresince, farklı şehirlerden bir dizi linç haberi geldi. Esenyurt'ta Kabil Okyaytan'ın uğradığı saldırı, bütün saldırıların niteliğini anlamak açısından önemliydi. Okyaytan, önce bıçaklandı, sonra soyuldu ve yine darp edildi. Benzeri olaylara bu kadar sık rastlanıyor olması, "linç" denilen eylemin yaşadığımız coğrafyada sık başvurulan bir devlet hamlesi olduğunu gözler önüne seriyor. Aslında bu durum, sivil bir tepki gibi gösterilmeye çalışılan "linç" eyleminin devletli kökenini ortaya koymak açısından önem taşıyor.

Mr. Lynch ve Yasaları

1911'de, ABD Oklahoma'da Laura ve L.D. Nelson isimli anne-oğul iki siyah, yaşadıkları bölgenin yakınlarında bir köprüde asılı olarak bulunurlar. Asılı haldeyken köprü'nün üstünde fotoğraf çektiren 58 "insan"la birlikte. Olaya neden olan iddia, beyaz bir çiftlik sahibinin ineğinin çalınmasıydı. Hırsızlık iddiasıyla gözaltına alınan anne-oğul, bir şekilde hü-

relerinden çıkarılmış ve "ibret-i alem" olsun diye köprüden salandırılarak asılmışlardır.

Bu tarihlerde, özellikle ABD'de bu örneklerin çoğaltılabiliyor oluşu, benzer eylemlerin siyahlara yönelik bir linç kampanyasına dönüşmesiyle ilgilidir.

Linç kelimesinin anlamı da bu hikayelerle ilintilidir. Kelimenin kökü herhangi bir anlama sahip değil. Kelime, ABD'de iç savaş sırasında ortaya çıkan bir kişinin isminden türeyerek gelmiş. Charles Lynch gibi Lynch soyadına sahip birkaç isimle ilişkilendirilen bu sözcük, soyadı Lynch olanların sosyo-ekonomik karakteriyle anlam kazanıyor. Bu karakterler, köle sahibi çiftlik ağaları ya da askerdir.

Bu köle sahibi çiftlik ağasının, "asayiş tam anlamıyla sağlanamadığından" mülk sahiplerinin arazilerini ve hayvanlarını korumak için kullandığı "filli yasalar" Lynch Kanunu diye adlandırıldı. Lynch Kanunu'nun mağdurları yoğunluklu olarak siyah ya da yoksul olanlardı. Kanun, suç iş-

lendiği zaman zanlıyı yakalayıp, mülk sahiplerinden oluşanların kararıyla zanlının ağaca asılmasıyla işliyordu. Dolayısıyla kelimenin ilk anlamı, yargısız infazdı.

Linç 1960'ların ortalarına kadar siyahlara karşı uygulandı. Hatta bu devletin, siyahlara yönelik bir politikası haline gelmişti. Devlet politikası ve linç arasındaki bu ilişki "linç" in mahiyetini anlamak açısından önem taşıyor.

1934 Trakya Olayları

1934 yılında, Trakya'da yaşayan Yahudilere yönelik bir dizi linç girişimi yaşandı. Söz konusu TC tarihi olunca, devletin kuruluş aşamasında uyguladığı katliamları bir kenara bıraksak bile, benzer örnekleri çoğaltmak mümkün (6-7 Eylül Olayları, Maraş, Çorum, Sivas Katliamları). 1934 yılında yaşananlar, Nihal Atsız ve Cevat Rifat Atilhan'ın Yahudilere yönelik ırkçı yazılarıyla beraber başlayan, Yahudilere ait evlerin, dükkanların yağmalandığı, onlarca Yahudi'nin öldürüldüğü ve

on binlercesinin de göç etmek zorunda bırakıldığı 2 haftalık bir linç girişimiydi. Linç denildiğinde çok da akla gelmeyen Trakya Olayları ve buna benzer örnekleri çoğaltmak için TC'nin toplumsal tarihine bakmak yeterli olacaktır. Bu yaşananları Dersim benzeri katliamlardan farklı kılan, ortaya çıkan şiddetin doğrudan devlet eliyle değil de bireylerin ya da grupların eliyle yapılıyor olma durumuydu.

Devletin Görünmez Eli

Aslında linç eylemindeki devlet etkisini görünmez kılan da bu durumdur: Linç eyleminde bulunanların, suçu anonimleştirilerek toplumsal bir tepki havası veriliyor oluşu... Linç, meşru şiddet kullanma tekeline tek sahip devletin "yetemediği" yerlerde, bireylerin sözde kendi adalet kavrayışlarına uygun olarak suçluları belirleyip, o an ceza vermeleri gibi görülebilir.

Linç eylemine ilişkin yukarıdaki benzer bir açıklama, eylemin "normalleştirilmeye" çalışıl-

ması ile ilgilidir. Zaten medya da bu bakış açısına uygun olarak, lince maruz kalana değil, linc girişiminde bulunanlarla bir duygudaşlık yaratmaya çalışır. Bunun nedeni, bu normalleştirilmeyle ilgilidir. "Toplumsal hassasiyetler" adı altında işletilen aslında devletin normalleriyle ilgilidir.

Bu normaller, devletin varoluş değer ve pratikleriyle ilgilidir. Bu "normal" in dışında kalan her şey, toplumun varlığına tehdittir! O yüzden lince maruz kalan kesimler "marjinal" ilan edilmiştir.

Linc eylemleri genelde değerlendirilirken, ya münferit eylemler olarak gösterilip önemsizleştirilmeye çalışılır ve böylece devlet sorumluluğu üstünden atmış olur ya da konu, devlet iktidarından ayrı bir eylemlik olarak gösterilir. Yani linc eyleminde bulunanlar, devlet otoritesine güvensizlikten kaynaklı, bu normal korumaya çalışmaz. Eylemlerin hedefi zaten devlet otoritesini tehdit edenlere yöneliktir.

İstisnai Haller

Eylemde bulunan bireyler her ne kadar devletten ayrı tutulursa tutulsun, linc eylemi devletle alakalı bir eylemdir. Devletin, hukuk yoluyla oluşturamadığı düzeni sağlamak için şiddete ihtiyaç duyduğu zamanlarda ortaya çıkar.

Linc, devletle ilintilendirilmekten özellikle kaçırılır. Çünkü bu şiddet linc sırasında ortaya çıkan, Carl Schmitt'in deyişiyle "hukuk oluşturucu egemenliğe işaret etmektedir". Burada mevzu bahis şiddet, devletin varoluş sorunuyla ilgilidir; bir yandan meşruluğunu hukuka dayandırmak, öte yandan düzeni sağlarken dayandığı hukukun dışına çıkmak...

Aslında mesele, siyasal iktidarın mı yoksa hukukun mu üstün olduğu tartışmasıyla doğrudan ilgilidir. Siyasal iktidarın "yasa kurucu" ve "yasa koruyucu" niteliğinin, onu hukuktan daha üstün bir konuma yerleştirmesi hukukun başat ontoloji tartışmalarıdır.

Siyasal iktidar, istisnai hallerde hukuku askıya alır. Hukuka rağmen, onu işlevsiz bırakan bu tutum, devletin hukuka dayalı meşruluğunu tehlikeye düşürür. Tehlikeye düşen aynı zaman da, şiddet tekelinin meşruluğudur. Bu durum siyasi iktidarın, hukuku kurduğunun göstergesidir. Bu durumda istisna olmaktan ziyade, "doğal"dır. Siyasal iktidar, yukarıda da belirtildiği gibi hukuka, kurucu ve koruyucu ilişki temelinde yaklaşır. Siyasal iktidarın hukuku belirlediği bu ilişki devletin varlığı sorunsalıyla ilişkilidir.

Giorgio Agamben'in "istisnai hali" olarak adlandırdığı ilişki, iktidarın gücünü nereden aldığı

analiz etmek adına önem taşır. İstisnai haller, gerekçeler gösterilerek hukukun askıya alındığı süreçlerdir. Bu istisnai durumda, siyasal iktidarı hukukun üstüne taşıyan unsur; şiddet aracına olan yakınlıktır.

Carl Schmitt'e göre istisnai hallerde "devletin değerleri" devlet tarafından yok edilebilir. (Carl Schmitt'in Nazi Almanyası'nda, Nasyonal-Sosyalist Hukukçular Birliği'nden olduğunu düşündüğümüzde bu iddia çok şaşırtıcı gelmez.)

Paradoks

Devletin yarattığı değerler, uygulanacağı ortama ihtiyaç duyar. Dolayısıyla, hukuki düzenin anlamlı olabilmesi için düzenin oluşturulması zorunludur. Ancak düzen bozulduğunda, devlet bu değerlerden uzaklaşır. Hukuki düzenin dışına çıkar. Yani otorite, hukuk üretmek için haklı olmak gerekmediğini kanıtlar.

Varsayılan devletin gücünü hukuktan aldığı yanılması bir kez daha ortaya çıkmış olur. Devlet iktidarının işleyişi yasaların üstündedir.

Kamu Düzeni Hukukla Değil, İtaatle Sağlanır

Linc eylemi de bu istisnai hallerden biridir. Aslında devlet iktidarını sağlayan durum,

bu istisnaiğin bir kültür olarak, egemenliğini tuttuğu sınırlar içerisinde vatandaşları tarafından yaşatılmasıdır.

Her linc, mevcut devletin değerlerinin tekrar ve tekrar üretilmesidir. Toplumsal hassasiyetler olarak kavramlaştırılan, devletin ezilenler üzerindeki baskısını, zorbalığını, yeri geldiğinde yok etme tekelini oluşturan değerlerdir.

İstisnasız bir şekilde, bu değerlerin ezilenlerin lehine olmayan değerler olduğu, hatta doğrudan ezilenleri iktidar ilişkisinde aynı konumda tutmak için yaratılan değerler olduğu açıktır. Linc eyleminin içerisinde bulunanlardan sağlanan itaatle, devlet kamu düzenini sağladığını varsayar. Bu itaatkar insan grubunun mahiyeti her ne kadar Stockholm Sendromu benzetmesiyle açıklanabilir olsa da, ortada unutulmaması gereken başka bir durum daha vardır.

Linc, ötekenden korkan, ötekiyle bağıdemeyeceğini anlayanların uyguladığı bir yöntemdir. Linc eylemlerinin artması, itaat etmeyenlerin de arttığının göstergesidir. Serhildan süreciyle beraber yaygınlaşan, devletin bu iktidarı değerler kümesinin karşısında; birbiriyle dayanışan ve paylaşan; özgürlük ve adalet için başkaldırıların oluşturduğu değerlerdir.

“Çingene”yi Kim Öldürdü

Ebru Kirancı

Şiddet kavramını değerlendirirken içinde yaşadığımız toplumun dini inançlarını, sosyo-ekonomik yapısını, geçirdiği tarihsel süreçleri ve yapısal sorunlarını ele almadan yapacağımız her değerlendirmenin bir ayağı boşa kalacaktır. Zira “genel ahlak” olarak adlandırdığımız yapıyı oluşturan da bu kavramlardır. Bu sebeple; bireysel şiddetten erkek şiddetine, devlet şiddetinden toplumsal şiddete kadar yaşanan birçok olayın zeminini “genel ahlak” olarak tabir ettiğimiz kavram hazırlıyor.

Türkiye’de her yıl onlarca trans kadın nefret cinayetlerine kurban gidiyor. Sadece 2009’dan bu yana 34 trans kadın katledildi. Geçtiğimiz hafta ise bir trans kadını daha, Çingene Gül’ü, nefret saldırısı sonucu kaybettik. Bu yazımızda ise Gül’ü kaybetmemizi sağlayan şiddet kültürü üzerine bir kez daha düşüneceğiz.

Devlet Kaynaklı Şiddet

Devlet şiddetine sadece LGBT bireylerin maruz kalmadığını biliyoruz. Kan ve gözyaşı üzerinden değirmenini döndüren devletin ayakta kalabilmek adına kendinden olmayan herkese pervasızca saldırdığını ve kıyımlarına aynı hızla devam ettiğinin-edeceğinin de bilincindeyiz. Roboski ve Reyhanlı katliamları, işçi cinayetleri, Hrant Dink davası, Gezi Direnişi’nde katledilenler ve Gezi tutsakları bunların en yakın örneklerini oluşturmaktadır.

Meclis, Yargı ve Polis İşbirliği

“Ben eşcinselliğin biyolojik bir bozukluk, bir hastalık olduğuna inanıyorum. Tedavi edilmesi gereken bir şey bence. Dolayısıyla eşcinsel evliliklere de olumlu bakmıyorum. Bakanlığımızda onlarla ilgili bir çalışma yok. Zaten bize iletilmiş bir talep de yok. Türkiye’de eşcinseller yok demiyoruz, bu vaka var.”

Devlet Bakanı Aliye Kavaf’ın bu açıklaması devlet kaynaklı şiddetin çıkış noktalarından birini teşkil ediyor. Açıkça, siz katletmeye devam edin, biz hükümet olarak arkanızdayız mesajını içeriyor. Bakanları aracılığıyla nefret söylemi üreten devlet, şiddeti sadece sözlü olarak üretmiyor. Trans cinayetlerinde uyguladığı “ağır tahrik” indirimleriyle pratik olarak da uyguluyor. Bu da beraberinde katillerin kısa sürede aramıza dönmesini sağlıyor. Bunlar toplumun stres toplarıdır, istediğiniz gibi dövülebilir, yaralayabilir ve öldürebilirsiniz mesajını da kitlelere yaymayı görev ediniyor.

Tabi bunlara ek olarak bir de katillerin karakolda verdiği ifadeler var. Katillerin savunmalarının %99’unun aynı olması, tesadüf değil. Polis tarafından yönlendirilen katillerin ifadeleri değiştiriliyor ve ağır tahrik indiriminden yararlanması sağlanıyor. Peki, ciddi anlamda indirim sağlayan ifade ne? “Bana ters ilişki teklif etti...” Kolluk kuvvetlerinin bu desteğini bir köşeye koyalım. Ya

iddia makamına ne demeli? İndirimi uygulayan hâkime? Klasik birer tiyatro sahnesini andıran Türk yargı makamları alışlagelmiş ifadeleri kabul ederek katilleri kısa süreli cezalarla aramıza geri yolluyor. Transseksüel bir arkadaşımızın ölümünde dahi, aynı ifadeyi indirime gerekçe gösteren hâkimler trans katliamlarındaki rollerini açığa seriyor. Buraya kadar kısaca bahsettiklerim sadece ölümle sonuçlanan vakalarda yaşananlar. Bir de gündelik hayatta sıkça yaşanan hak ihlalleri var. Bunların başında polis tarafından “kabahatler kanunu” baz alınarak kesilen 83 liralık cezalar var. Hüseyin Çapkın’ın İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü’ne getirilmesiyle başlayan bonus uygulaması, cezayı kabul etmeyenlere şiddeti de beraberinde getirdi. Bir katili yakalamakla bir trans kadını yakalamak aynı puan olunca, hem terfi hızlandı hem de primler arttı. Peki, siz olsanız kimi yakalardınız?

Şiddetin birçok çeşidini devlet uygulamalarında görmek mümkün. Adalet, sağlık hakkına ya da barınma hakkına erişim trans bireyler için geçerli değil.

İstanbul Beyoğlu’nda boğazı kesilip, gasp edildikten sonra verilen taksit ücreti ile hastaneye yollanan arkadaşımızın karakolda işlem başlatılmadan geri yolanması adalete erişimi, Avcılar-Meis Sitesi’nde arsa rantlarının artmasıyla birlikte trans kadın-

lara uygulanan sürgün politikası barınma hakkına erişimi, devlet hastanelerinde trans bireylerin maruz kaldığı aşağılama ise sağlık hakkına erişimin önündeki engelleri net bir şekilde gözler önüne seriyor.

Toplumsal Dışlanma

Genel ahlak kuralları gerekçe gösterilerek toplumsal yaşamdan dışlanan transların yaşadığı şiddet sadece devlet ve kurumları tarafından uygulanmıyor. Din, ahlak, namus kisvesi altında yok sayılan, öldürülen translar zorunlu seks işçiliğine itiliyor. Ve yine yaptıkları iş gerekçe gösterilerek eleştiriliyor, aşağılanıyor, lanetleniyor... Tüm kapıların kapatıldığı bir alanda geriye tek seçenek kalıyor o da zorunlu seks işçiliği. Tabi burada başka bir soru akla geliyor; trans kadınlara müşteri olarak gidenler kimler? Tabii ki yine toplumsal yaşamın kapılarını kapatanlar. Yani ikiyüzlü ahlak anlayışının ikiyüzlü bekçileri...

Şiddete karşı ses çıkartırken artık tekrardan düşünmek lazım. Zulmün, katliamın ve acının hayatımızın günlük birer parçası olduğu böylesi bir düzende hak, adalet ve özgürlük arayışımız toplumun tüm kesimleri için olmalıdır. Zira ötekilenen bir gruba uygulanan şiddet döner dolaşır ve tüm toplumsal kesimleri vurur. Bu bilinçle şimdi tekrardan sormak istiyorum; Kadına yönelik şiddet mi dediniz?

Bu yazının hemen ardından gelen iki haber oldu; trans kadın Aylin İstanbul’da çok sayıda bıçak darbesiyle yaralandı ve yine İstanbul’da trans kadın Corti Emel, Tarlabası’nda başına balta vurularak katledildi. Bu topraklarda, “genel ahlak” kılıfının ardında, erkek devletin ürettiği nefret söylemleriyle, hemen her gün, transfobik saldırılar sürüyor.

ALEVİ TOPLUMU İÇİN SELEFİLER HER YERDE TEHDİT

Fırat Binici

firatb@meydangazetesi.org

Irak ve Suriye'de katliamlar gerçekleştiren Selefi terör hareketi IŞİD, bu bölgelerde kendilerinden olmayan her etnik, dini, siyasal unsur için bir tehlike oluşturuyor. Ancak bu durum, Aleviler için tehlike boyutlarının çok ötesinde yaşamsal bir tehdit haline almış durumda. Örgüt kimi zaman, bölgenin dinsel azınlıklarından olan Hristiyanların hayatlarını verdikleri fidye karşılığı bağışlarken, Selefilğe göre müşrik sayılan Aleviler için böyle bir durum söz konusu değil. Üstelik Alevi toplumu için bu yaşamsal tehdit, sadece IŞİD ile sınırlı değil. Özellikle Suriye'deki Selefi çatı örgütü İslami Cephe şemsi-

yesi altındaki tüm Selefi örgütler Alevilere karşı katliamlara girişiyor.

Şubat 2014'te Suriye'nin Maan kentinde 71 Alevi'nin öldürüldüğü katliamı Ahrar-uş Şam ve Cund-ül Aksa isimli Selefi örgütler birlikte gerçekleştirmişlerdi. Bu Ekim ayı başlarında ise yine Suriye'de, Humus'un Alevi bölgesi İkrime'de ilkokul çocuklarına yönelik düzenlenen ve çoğu çocuk 45 kişinin yaşamını yitirdiği katliamı da bölgedeki Selefi grupların gerçekleştirdiği söyleniyor. Özellikle Suriye'de iç savaşın başladığı 2011 başlarından bu yana, bölgedeki Selefi

gruplar tarafından Alevilere yönelik olarak, bu şekilde irili ufaklı sayısız katliam gerçekleştirildi.

Ortadoğu coğrafyasında vaktiyle devletler ve küresel güçler tarafından palazlandırılan Selefi gruplardan IŞİD, şimdilerde aynı güç çevrelerince bir "tehdit" olarak ilan edildi. İçinden geçtiğimiz şu günlerde ise hem bu "tehdidi" bertaraf etme yollarından biri olarak, hem de Suriye'de Esad yönetiminin devrilmesini sağlamak amacıyla, "ılımlı muhalif" olarak ilan edilen bu Selefi gruplar TC-ABD ortaklığında ve TC toprakları üs olarak kullanılmak üzere "eğit-donat" formülüyle si-

lahlandırılacak. Bu yanı sıra bakıldığında ise yazının girişinde sözü edilen, Aleviler için yaşamsal bir tehdit oluşturan selefilik gerçeğinin bölge devletleri ve küresel güçler eliyle yükseltildiğini söylemek mümkün.

Son dönemlerde Irak ve Suriye'de IŞİD üzerinden Alevilere karşı kendisini hissettiren bu selefilik tehlikesi, aslında şimdilerde kamuoyunun gözünün çevrili olduğu Ortadoğu coğrafyasıyla sınırlı değil.

Balkanlar coğrafyasında, 1992'de Yugoslavya'nın parçalanması sonrası bölgeye yerleşen Selefilik ve yaygınlaştırdıkları tekdüze Selefi-İslam algısı, buradaki Alevi toplumu için de bir tehdit oluşturuyor. İç savaş sonrası bölgeye yerleşen Selefilik, 2002 yılında "İslam Birliği" adı altında bir örgütlenmeye gittiler. Selefilik bu örgütlenme çalışmaları sırasında TC devletinden de destek aldılar. TC Başbakanlığı'na bağlı "Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı-TİKA" resmi kalkınma yardımı adı altında bölgedeki tarihi eser niteliğindeki Alevi dergahlarını restorasyon kılıfıyla camiye çevirerek, buralarda Selefilik eğitimi ve istihdamını hayata geçiriyor. Alevilerin bölgedeki bu mekanlarının gasp edilerek selefilere devredilmesi için TC devletinin ayırdığı bütçe ise yaklaşık 2 milyar dolar.

Suriye'de ve Irak'ta katliamlar gerçekleştiren IŞİD başta olmak üzere Selefi örgütlerde, son dönemde artış gösteren Balkan kökenli cihatçı miktarı söz konusu. Bu durum, tarihi Alevi katliamlarıyla dolu olan ve Sünni İslam algısındaki TC devleti ile Selefilik, Alevi düşmanlığı ortak paydası üzerinden gerçekleştirdiği ve hayata geçmesi için milyar dolarlık bütçelerin ayrıldığı fiili ortaklıkların sonucu olarak değerlendirilebilir.

ALEVİ ÖRGÜTLERİ ANKARA'DA BULUŞTU

Alevi örgütleri, devlet tarafından kendilerine karşı uygulanan ayrımcılığa ve asimilasyon politikalarına dikkat çekmek için 16 Eylül'de başlattıkları büyük yürüyüşü, 12 Ekim'de Ankara'da yaptıkları mitingle sonlandırdılar.

2012 yılında uygulanmaya başlanan 4+4+4 eğitim sistemi, zorunlu din dersleri ve son dönemde kamuoyu gündemine oturan TC devleti destekli IŞİD terörü, yürüyüş ve mitingün ana gündemlerinden bazılarıydı.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Alevi Kültür Dernekleri ve Hacı Bektaş Veli Ana-

dolu Kültür Vakfı'nın organize ettiği Ankara mitingi ve yürüyüşü için ilk grup 16 Eylül'de Dersim'den yola çıkmış, diğer gruplar ise buldukları yerlerden 12 Ekim'de düzenlenecek mitingde katılmak için buldukları yerlerden yola çıkmıştı. Aralarında İzmir, İstanbul, Diyarbakır, Sivas, Tokat, Antakya, Antalya, Nevşehir, Eskişehir ve Kırıkkale'nin de bulunduğu toplam 15 ayrı noktadan yola çıkan gruplar, Ankara mitinginde buluşarak devletin Alevilere yönelik asimilasyon politikalarını teşhir eden konuşmalar yaptılar.

Kobanê Serhildanı gündemi sebebiyle Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin mitingden çekilmesinin ardından, mitingi organize

eden kurumlar olarak kalan Alevi Kültür Dernekleri ile Hacı Bektaş-ı Veli Anadolu Kültür Vakfı de miting yürüyüşünün iptal edilerek, mitingün "sessiz bir şekilde oturarak" gerçekleştirilmesi yönünde karar verdi.

Mitingden bir gün önce açıklanan "bu küçük değişikliğe" karşın alana dolan binlerce kişi, aynı günlerde Kobanê Serhildanı karşısında devlet tarafından gerçekleştirilen katliamlara ve on yıllardır TC'nin Alevilere karşı sürdürdüğü inkâr-asimilasyon ve ayrımcılık politikalarına karşı sloganlarını haykırdılar.

Sır İçinde Sır Olanlar Alevi Kadınlar

Alevilik araştırmaları içinde Alevi kadınların durumunu yansıtarak bir ilki gerçekleştiren radikal feminist yazar Gülfer Akkaya'nın yeni çıkan "Sır İçinde Sır Olanlar: Alevi kadınlar" adlı kitabı üzerine kendisiyle yapmış olduğumuz röportajı paylaşıyoruz.

Meydan: Konu Alevilik olunca derinlikli bir araştırma gerekir diye düşünüyor-ken kitabınız Alevi kadınların anlatımlarıyla gözden kaçan bir farkındalığı önümüze serdi: Alevi kadınının ezilmişliğini. Kitabınızı ne kadar bir sürede tamamladınız, kimler-

le görüştünüz ve neden Alevi kadınların sırlarını paylaşmayı seçtiniz?

Gülfer Akkaya: Alevi kadınlarının "sırrı" ya da "sırlaştırılması", diğer tüm kadınların "sırrı" ya da "sırlaştırılması" ile örtüşüyor. Dünyanın her yerinde erkek egemenliği altında ezilip-sömürülen

kadınların, erkek egemen sistemin (patriarka) içine girmesinin benzer süreçlerle gerçekleştiğini biliyoruz. Kadınları erkekler tarafından ezip-sömüren patriar-kal sistem her ne kadar coğrafik, toplumsal, kültürel farklılıklar gösterse de dünyanın her yerinde kadınların cinsel, ekonomik,

politik olarak sömürülme sisteminin adıdır. Bu, tüm kadınların "sırlaştırılması"dır. Din ya da inançlar, kadınların "sırlaştırıldığı" temel alanlardandır.

Zaten günümüzde sır dediğin, herkesin bilip sustuğu şey değil midir? Alevi toplumunda da durum benzer.

IŞİD'e Destek Kadın Katliamı Demektir

Barış İçin Kadın Girişimi'nin çağrısıyla bir araya gelen birçok kadın örgütü, 28 Eylül günü, Kadıköy'de "IŞİD'e Destek Rojava'da Savaş Demektir, Böyle Barış Olmaz!" çağrısıyla bir eylem gerçekleştirdi.

Beşiktaş İskelesi önünde toplanan kadınlar, "Jin, Jiyan, Azadî", "Kadınların Öfkesi Sınırları Aşıyor", "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Kobanê'de Direnen Kadınlara Bin Selam" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Kadın-

lar yol üzerinde bulunan Murat Dershane'sinden "IŞİD'e Destek; Rojava'da Savaş ve Kadın Katliamı Demektir, Böyle Barış Olmaz" yazılı pankart açtılar; eylemi ve Kobanê'de süren direnişi selamladılar.

Kadınlar yürüyüş esnasında engelenmeye çalışılsa da, AKP İlçe binası önüne kadar yürüdüler. Burada bir oturma eylemi ve basın açıklaması gerçekleştiren kadınlar, eylemi sloganlarla sonlandırdı.

Bu kitapta ben, toplumumuzda "özgür oldukları" iddia edilen kadınların durumuna baktım. Alevilikte kadınların durumuna baktım. Alevi kurumlarında kadınların durumuna baktım. Ve nihayet Türkiye toplumunda Alevi toplumuyla beraber Alevi kadınların durumuna baktım.

Bu nedenle yurt içi ve yurt dışındaki Alevi toplumu içinde önde olan, aktif olan, Alevi kurumlarında yer alan kadınlarla görüştüm. Böylece konuşanlar hariçten gazel okumayacaktı, Alevi toplumunun içinden konuşmuş olacaktı. İçinde çalıştıkları, onca yıl emek verdikleri kurumlar hakkında konuşacaklardı.

Kitap, iki yılda tamamlandı.

Alevilik başlığı geniş ve farklı toplulukları kapsıyor aynı zamanda da farklı milletleri. Kitabınızda Arap-Çepni-Tahtacı-Bektaşî ve Kürt Alevilerinden bahsediyorsunuz. Bu topraklarda devletin asimilasyon politikalarına en çok maruz kalanlar Aleviler olduysa da Alevilik varlığını günümüze kadar koruyabildi. Halen sürmekte olan devletin Alevileri yok sayma politikası hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Bir meseleyi çözümlerken metodoloji ve perspektifiniz çok önemli. Şimdiye kadar Aleviler için katiline âşık dendi, biliyorsunuz. Neden? Çünkü Aleviler ağırlıklı olarak katledilmeye ve yok sayılmaya devam edildikleri cumhuriyet tarihi boyunca hâkim olan zihniyetin taşıyıcısı olan CHP'ye oy veriyorlardı. Oysa cumhuriyet tarihinde diğer kesimler gibi Alevilerin de oyları değişik partilere gitti. Mederes'ten, sosyalist partilere örgütlere, şimdilerde Kürt özgürlük hareketi bileşenlerinden olan partilere dek böyleydi. Denecek ki ama kitlesel olarak Alevilerin desteklediği parti hep CHP oldu. Bu doğru. Ama nedense katiline âşık olma söylemi sırf Aleviler için kullanılıyor. Bence asıl sorun olan şey bu söylem. Oysa kırk yıllık Kürt özgürlük hareketine

rağmen (Müslüman) Kürtlerin çoğu hâlâ AKP'ye oy veriyor ve çıkıp onlar için bu kavramı kullanmıyor bunu Aleviler için söyleyenler. Çünkü Aleviler, ezilenler arasında dahi daha fazla ezilen bir grubu oluşturuyor ve onlara vurmak daha kolay.

Memleketin fikir insanlarıncâ "katiline âşık olabilecek kadar düşkün" ilan edilen Aleviler açısından bakınca da şu gerçeğe karşı karşıya kalıyorsunuz: Alevileri, Selçuklulardan Osmanlı'ya, Kürtlerden Türk milliyetçilere, Kemalistlerden İslam dinine mensup olanlara dek herkes partilerinden hangisine oy verse, onlar Alevilerin katili. Kibirinden burunlarından kıl aldirtmayan Türkiye aydınlarının göremediği ya da görüp de söylemekten kaçtığı gerçek bu.

Bugün üzerinde yaşadığımız coğrafyada onlarca irili ufaklı inanç varmış. Bu inançların çoğu İslam tarafından ya kılıçtan geçirilerek ya da asimilasyonla yok edilmiş. Bunlardan birkaçı hayatta kalabilmiş. Alevilik inancı da bunların arasında. Ve kalanlar arasında en çok nüfusa sahip olan inanç olarak varlığını sürdürmüş. Kanımca bunun nedeni Alevi toplumunun iç örgütlenme yöntemlerinden ve direniş biçiminden kaynaklanıyor. Kendisinden misli güçlü olan zalimlerine karşı, Aleviler "gizli bir direniş" yöntemi uygulamışlar. İnançlarından vazgeçmeleri için yapılan baskılara karşı teslim olmuş gibi yapıp, onların inancını kabul etmiş görünerek, gizli gizli kendi inancını yürütmüş, yeni nesillere bu inancı aktarmıştır. Bu direniş en çok kadınlarca yürütülmüş. Kadınlar Aleviliğin korunup, bugünlere taşınmasında büyük rol üstlenmişler. Asimilasyona ve katliamlara karşı "miş" gibi yaparak direnmişler, asla kendi inançlarından vazgeçmemişler. Bugün Alevilikten bahsediyorsak nedeni bu ve benzeri özgün direniş biçimleridir.

Aleviliğin ilkel toplumlarından bu yana süregelen üre-

tim ilişkilerinin ve toplumsal yapısının hiyerarşik olmaktan ziyade katılımcı ve demokratik olması kitabınızda da bahsettiğiniz gibi cemlerin özünde halk meclisleri gibi işlemesi konusunda ne düşünüyorsunuz, bunlar Alevi kadınlar açısından ne gibi avantajlar oluşturmaktadır?

Sizin de belirttiğiniz gibi Aleviliğin toplumsal yapısı ve örgütlenmesi hiyerarşiden mümkün olabildiğince uzak olmayı hedefler. Aleviliğin çekirdek örgütü olan ocaklar sisteminde ocaklar arasında merkezilik yoktur. Hiçbir ocak, hiyerarşik olarak diğer ocakların üstünde değildir. Çünkü her ocağın pir ve rehberleri, başka bir ocağın pir ve rehberlerinin talibidir. Mürşid, pir ve rehbersiz Alevi olunamaz. Konumu, mevkii ne olursa olsun herkesin mutlaka bir mürşid, pir ve rehberi vardır. Ocak sistemi Alevi toplumunu tek bir halka halinde birbirine bağlayan toplumsal mekanizmadır. Bu mekanizma yukarıdan aşağıya doğru hiyerarşik değil, kesişerek yan yana, dairesel ve eşitlikçi bir yapıdadır.

Yine Aleviliğin ibadet biçimi olan Cem törenleri de benzer eşitlikçi uygulamalar barındırıyor. Cem törenlerinde pir ile ana (kadın pir) yan yana oturur. Hatta dede olmadığı zamanlarda ana cem törenini yürütür. Üstelik Cem törenlerinde görev alan tek kadın ana değildir. Cem töreni boyunca cemin yapılmasından sorumlu olan ve cem hizmetlerini gören görevliler vardır. Kadınlar bu görevliler arasında da yer alır.

Alevi toplumunun üretim ilişkilerinin ve bunun yansıdığı sosyal ilişkilerin kadınlar açısından tek tanrılı dinler karşısında avantajlı olduğu tartışmasız bir gerçek. Özel alanın politik olduğu bilgisi Alevilik inancında içsel olarak yer almış. Kadınlar, sizin de bahsettiğiniz gibi cem törenlerinde toplumun içinde ailesinden, eşinden, babasından şikâyetçi olabiliyor. Onları toplum içinde teşhir edip, cezalandırılmalarını isteyebiliyor. Bugün siyasi organizasyonla-

rın tüzüklerine koydukları cinsel suçlara ilişkin cezalar da bu mantıkla yapılmıyor mu?

Bu yapı kadınlar açısından olumlu özellikler taşısa da erkek egemen sistemi (patriarka) ortadan kaldıran, onunla uzlaşmaz çelişki yaşayan bir sistem değildir. Ben, aynı anda iki sömürü sistemin içinde yaşadığımızı inanan radikal feministlerdenim. Mesela bugün kapitalizm ve patriarka olmak üzere iki temel ekonomik sistem tarafından yönetildiğimizi, ezildiğimizi, sömürüldüğümüzü düşünüyorum. Bugün Alevilik üst başlığıyla bahsettiğimiz inanç grubu içerisinde bazıları insanlığın ilk dönemlerinden bugüne kimi toplumsal ilişkileri sürdürerek gelebilmiş. Bu yanı sıra kimi Alevi toplumlarının ekonomik sistemi ve patriarkası hâlâ bu eski toplumların izlerini taşımakta. Ancak bu kadim hal ne yazık ki erkekleştirilmiş. Bugünkü Alevilik öncekinden farklı olarak erkekler tarafından erkekleştirilmiş bir Alevilik.

Artık pek tartışmadığımız, hayalini kurmadığımız kadın ve erkeklerin eşit olduğu, emeğin sömürülmediği bir toplumun nasıl bir yapılması olacağı hakkında belki bu kadim toplulukların faydası olabilir. Bu konuda kadınlar sınıfının, anaerkil toplumların ve onların izlerini taşıyan toplulukların da bizlere öğretecekleri var şüphesiz.

Kadın yüzyıllar boyunca tüm iktidarlar ve inançlar tarafından görmezden gelinmiş yok sayılmıştır. Alevi inancına ve kültürüne göre ise kadın erkekle eşit-miş gibi anlatılır-öyle bilinir. "Can olmak" bunun en önemli unsurlarından biridir. Kitabınızda yer verdiğiniz Alevi kadınların da anlatımlarına dayanarak bu konuda bize neler söyleyebilirsiniz?

Alevilikte can olmak, cinsiyet üstü olmak anlamına gelir. Ne kadın, ne de erkeksiniz. Beden, ten, bunların insanlara, topluma yüklediği roller ortadan kalkmıştır ve nefes, ruh olmuşsunuzdur.

Kadınlar Köprüden Pankart Sallandırdı

İŞİD'in bölge halkını tehdidi- ne rağmen Kobanê'deki direniş sürerken, birçok farklı kadın kurumunun bir araya gelmesiyle oluşan Savaşa Karşı Kadın İnisiyatifi, geçtiğimiz günlerde, tezkereye karşı Boğaz Köprüsü'nde bir eylem gerçekleştirdi.

2 Ekim sabahı Boğaz Köprüsü'nün demirlerinden "Tezkere ve İŞİD'e Destek; Savaş ve Kadın Katliamı Demektir! Böyle Barış Olmaz" yazılı pankart sarkıtan kadınlar, Asya ya-

kasından Avrupa'ya geçiş yönü üzerinde de bir pankart açarak yolu trafiğe kapattılar.

Kadınlar, eylem boyunca "Tezkere, Savaş, Kadın Katliamıdır", "Böyle Barış Olmaz", "Kadınların Öfkesi Sınırları Aşıyor" sloganları atarak İŞİD'in Kobanê'ye yönelik saldırılarını ve hükümetin tezkere kararını protesto ettiler. Köprüdeki bazı araçlar korna çalarak kadınlara destek olurken, eylemin gerçekleştiği yere gelen polisler kadınlara saldırarak, 16

kadını gözaltına aldı.

Gözaltına alınan kadınlar, önce Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne, ardından da Haseki Hastanesi'ne götürüldüler. Hastanede muayene edildikten sonra serbest bırakılan kadınlar, hastane önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada "Tezkere İŞİD'e destek, savaş, işgal ve kadın katliamıdır" şeklinde konuşan kadınlar, savaşa karşı sokaklarda olmaya devam edeceklerini belirttiler.

Orada herkes bir'dir, birliktir.

Bu yanıyla can olmak cinsel ezilme ve sömürüye karşı bir duruştur. Burada önemli olan sadece "can" olmak değil, kadın ve erkeğin birlikte can olmasıdır. Sadece erkeklerin can olduğu bir inanç da olabilir, ama değil! Kadın ve erkek, yan yana, aynı mekânda, beraber, aynı cemde can oluyor. Bu bence diğer dinlerdeki/inançlardaki patriarkaya karşı kadınların, hem de tüm kadınların devasa bir kazanımı.

Tüm bunların hayatta anlam bulması, karşılık bulması için Alevi toplumunun ve kurumlarının Aleviliğin bu özgün ve eşitlikçi yanlarını öne çıkartması, toplumsal organizasyonu buna göre yapması gerekir. Bu yanıyla bugünkü Alevi toplumunun Alevi kadınlara borcu olduğunu söylemek abartı olmaz. Alevi toplumu her geçen gün daha ağırlaştırılmış erkek egemen bir toplum olmaktan çıkmalı, kitapta konuşan kadınların tanımıyla "özüne dönmeli", eşitlikçi yanlarını ortaya çıkartıp, güçlendirmeli ve elbette can olmaktan ısrar etmeli. Can olmak, kadın erkek eşitliğinden sonraki cinsiyetler üstü aşama olarak tanımlanabilir.

Alevi inancı mürşid-pir, rehber ve taliplik yapısıyla ele alındığında kaynağını erkek egemenliğinden alan bir tabakalaşmaya sahip diyebiliriz. Bu alevi tabakalaşmada pir ile evli olan kadın evlilik yoluyla kazandığı statüyle güç kazanıyor-saygı görüyor. Anelik erkek egemen sınırlar içerisinde kadın için tanımlanmış bir statü."Alevi kadınların özgür olduğu" söylentisi düşünüldüğünde tam tersine anelik üzerinden edinilen statü ataerkilliğin bir kabullenışı olabilir mi?

Alevilerde dedeliğin soy üzerinden babadan oğula geçen bir şey olduğunu biliyoruz. Ama bunun kaynağını, Aleviliğe ne zaman, nasıl geçtiğini bilmiyoruz. Aslına bakarsanız Alevilikle ilgili yazılan eserlerin çoğu İslam ve sonrasında bahsediyor. Onun

öncesi ve öncesinin de öncesinden bahseden kaynaklar çok az. Ben "sırrın" burada saklı olduğuna inanıyorum. Çünkü Alevilik kadim bir inanç ve biz bu kadim inancın genellikle sadece bize en yakın geçmişine bakıyoruz.

Belki öncesinde daha başka bir akış, daha başka bir organizasyon vardı? Belki de soy nenden kızına geçiyordu? Bunlar imkânsız mı? Elbette değil. Daha çok araştırma yapılmalı ama bu araştırmanın metodolojisi ve ideolojisi çok önemli. Bu nedenle feminist yöntem burada biz kadınların imdadına yetişen en önemli araştırma yöntemi olarak bizleri bekliyor.

Alevilikteki ana kavramını/stātüsünü şimdiki kullanımına bakarak anlamlandıramayız. Alevilikteki "analık makamıyla" bugünkü erkek egemen toplum içindeki "annelik" bir ve aynı şey değildir. Analık makamının Pir'le evlenme yoluyla elde ediliyor oluşu güçlü erkeğin eşi olan, akrabası olan kadına gücünün gölgesinin düşmesi olsa da aynı zamanda postta oturan ikinci bir güç merkezini de işaret etmekte. Büyük olasılıkla Analık makamı kadın egemen toplumun devam eden etkisiydi ve Ana bu toplumdan aldığı güçle postta oturmaya devam ediyordu. Ve her geçen gün erkekleşen Alevilikte temel rolü erkek kadından çalarak kendisini yüceltti. Bu, erkek egemenliğinin ürettiği bugünkü bilgiyle uçuk, saçma, komik bir fantezi gibi görünebilir. Ama ya değilse? Bu fikrin ihtimali bile heyecan verici değil mi? Tanrıların tanrıçalardan iktidarı nasıl çaldığına ilişkin pek çok anlatı mitolojide ve hatta yazılı tarihte bolca mevcut. Sümer tanrıçası İnanna'yla tanrı Enka'nın iktidar savaşı güzel bir örneği bu anlattığımın.

O yüzden Alevilik ve Alevilikte kadın konulu yapılan bu araştırmaların sadece Alevi toplumunu değil, bütün toplumsal gelişmeleri anlamamızı kolaylaştıracak sonuçları olacaktır.

Alevi kurumlarındaki kadınlara buradan bir çağırı yapıyorum, gelin birlikte bu merakın arkasına takılalım ve araştıralım.

Şahsen bir şeyden eminim; hiç bir şey bize anlatılıp, gösterildiği gibi değil. Alevi kadınlarının ve Aleviliğin geçmişi de öyle. Ve Alevilik inancı ağırlıklı olarak bir kadın inancı. Farklı Aleviliklerdeki kadınların ve Aleviliğin tarihi, uğradıkları haksızlıklar, ezilmişlikler ve kaderleri ortak. Ama maalesef bu yaşananlardan kusuru olanlar sadece dışımızdaki egemenler değil, Aleviliği yok etmek isteyenler değil, Alevi erkekler de bu konuda sorumlu. Alevilikteki bu toplumsal asimilasyon ve cinsel saldırıların tarihsel boyutunu bulup çıkartmak ise başta Alevi kadınlar olmak üzere kadınların boynunun borcu.

Son olarak görüştüğünüz Alevi kadınların "Aleviliğin özü" olarak bahsettikleri kavram ve yaşam felsefesi hakkında siz neler söyleyebilirsiniz? Ekleme istediğiniz başka bir şey var mı?

Aslında yukarıda anlattığım her şey "Aleviliğin özü" söyleminin altını dolduruyor. Ama toparlamak gerekirse şundan bahsediyoruz: Alevilik içinde birbirinden farklı tarihsellikler ve inançsal özgünlükler barındıran ve önemli bir kısmı İslam öncesi toplumsal yapılardan devralınarak sürdürülmüş kadim bir inanç. Kadınların "Aleviliğin özü" diye kavramlaştırdıkları yaşam felsefesini doğru analiz edebilmek için Aleviliğe İslam içerisinden bakma sınırlılığının aşılması zorunludur. Aleviliğin İslam öncesi kaynaklarını görmeyen bir bakış açısı "Aleviliğin özü"nü kavramaktan uzak kalacaktır. Bu özü tam olarak kavrayabilmek için Alevilik içerisindeki yol ve sürelerin tarihsel, toplumsal, coğrafik temelleri dikkate alınmak durumundadır. Bu farklı yol ve süreleri Aleviler "Yol bir, süre bin bir" diyerek içselleştirmişler.

Aleviliğin özü derken aynı zamanda kadınların görece avantajlı durumu, doğa insan bü-

tünlüğü yaklaşımı, hiyerarşik olmayan toplumsal yapı kastediliyor elbette. Bu özü anlamak için bugün dahi canlı olan kutsal nesnelere, sembollerin, duaların, ziyaret ve ritüellerin, deyişlerin, mitoloji ve masalların ele alınıp incelenmesi gerekiyor. Bu da başlı başına araştırmaya muhtaç farklı bir alan olarak önümüzde duruyor. Darık, teberik, toprak, güneş, ay, semah dönme, ışık, evrenin döngüsü, can olmak, ten değil nefes olmak, hiyerarşik değil yan yana olmak, her biri ayrı bir araştırma konusu. Ancak bu araştırmaların sağlıklı sonuçlar vermesi cinsiyetçi yöntemlerden uzak, kadınların perspektifiyle yapılmasına bağlı.

Alevilik inancında kadınlardan bahseden hikâyeler, ziyaretler her gün biraz daha erilleşerek kaybolmaya yüz tutuyor. Kadın isimlerini taşıyan ziyaretlerin isimleri erkekleştirilerek Alevilik inancı kadınlardan her geçen gün daha uzaklaştırılıyor. Aleviliğin özü derken aynı zamanda bu cinsel asimilasyona da isyan ediliyor.

Söz, yetki ve karar mekanizmalarında ya sadece ya da ezici bir çoğunlukla erkeklerin olduğu Alevi kurumlarının bu haliyle kadınları ve Alevi toplumunu temsil etmesi düşünülemez. Görüştüğüm kadınlardan birinin söylediği gibi "Alevi toplumu sadece kravatlılarla temsil edilemez". Çünkü Alevi toplumunun yarısı kadın. Alevi toplumu ve kurumları kadınların bu uyarısını dikkate almalı ve "Aleviliğin özü"ne dönmelidir.

Aleviliğin bin yılları bulan bir geçmişi var. Bu kadar kadim olan bir inanca sosyalizasyonu, cinsler arası ilişkileri, üretim sistemleri açısından sanki başından beri bugün bildiğimiz biçimde olduğuna inanmak, ona bu gözle bakmak hem doğru değil, hem de haksızlık.

Sırf bunu bilmek, bu bilimsel şüpheyi kavuşmak bile kanımca devasa bir adım. Gerisi çorap söküğü.

Kadınlar IŞİD'e Karşı Havalimanını İşgal Etti

Birçok kadın örgütünün bir araya gelerek oluşturduğu Savaşa Karşı Kadın İnisiyatifi, IŞİD'in Kobanê'ye yönelik saldırılarına, kadınları köleleştirmesine ve katletmesine karşı, 9 Ekim günü Atatürk Havaalanı Dış Hatlar girişinde bir eylem gerçekleştirdi.

İngilizce ve Türkçe "IŞİD öldürüyor! AKP Geçit Veriyor! Dünya Seyrediyor! Kadınlar Direniyor!" yazılı pankartı açıp slogan atmaya başlayan kadınlara havalimanındaki özel güvenlikler ve polisler saldırdı. Pankartı bırakmayan kadınlar, sloganlarla IŞİD saldırılarına ve devletin bu saldırılara olan desteğini protesto ettiler. Bu sırada havalimanındaki bazı yolcuların da kadın-

lara saldırdığı görüldü.

Eyleme katılan 44 kadın, sözlü ve fiziksel tacizlerle, küfürlerle darp edilerek gözaltına alındı. Polisin saldırılarına sloganlarla direnen kadınlar, ardından Bakırköy Devlet Hastanesi'ne götürüldüler. Kadınlar, muayene edildikten sonra ifadeleri alınmak üzere Yeşilköy Karakolu'na götürüldüler.

Gözaltına alınma esnasında darp edilen ve yaralanan kadınlar, ifade işlemlerinin ardından Haseki ve Bakırköy Devlet Hastaneleri'nde muayene edildikten sonra serbest bırakıldılar.

Kadınlar Olmadan Özgürlük Asla!

Nergis Şen

nergissen@meydangazetesi.org

Barış İçin Kadın Girişimi'nin çağrısıyla farklı kadın örgütlenmelerinden 130 kadın, 3 Ekim akşamı Kadıköy'de gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından, "Böyle Bayram Olmaz" diyerek Suruç'a doğru yola çıktık. Yol boyunca kadınların dilinden direnişin şarkıları, halaylar hiç eksik olmadı. Konya Ovası'na geldiğimizde polisin yalnızca "varlığını hissettirmesi için yaptığı" bir kimlik kontrolünden sonra yolumuza devam ettik. Suruç girişlerine geldiğimizde ise, direnişi desteklemeye gidenlere yönelik baskısını sürdüren polis ve jandarma, kalkanlarıyla, akrepleriyle, panzerleriyle yolumuzu kesti ve geçişimizi engelledi. Engellemeler sonucu başka yolları kullanarak vardığımız Suruç merkezde ilk olarak "tasnif alanı"na, yani Rojava Çadır Kent'in karşısında bulunan ve dayanışma amacıyla gönderilen malzemelerin toplandığı depoya gittik. İstanbul'da yapılan dayanışma çağrısının ardından topladığımız kadın pedlerini, çocuk bezlerini, battaniyeleri, kıyafetleri bıraktıktan sonra, nöbet tutacağımız sınır köyü olan, Bedhê'ye doğru yola çıktık. Köye ulaştığımızda, çatışma bölgelerinden gelen top ve doçka seslerini oldukça net duyabiliyorduk.

Biz kadınlar, köye vardığımız andan itibaren, direnişin tam içindeydik. Sınırdaki tutulan canlı kalkan nöbetlerine aktif olarak katılım gösterdik; oluşturulan insan zincirlerine katılımın yanı sıra bizler kadın zincirleri oluşturarak IŞİD çetesinin saldırılarına

karşı direnenlere, kadın dayanışmasıyla ses verdik. IŞİD'in saldırıları sebebiyle bölgeden göç etmek zorunda bırakılan kadınlarla, Kobanê'den gelen kadınlarla uzun sohbetlerimiz oldu, bir o kadar da yaralı sohbetler. Savaşın en çok zarar alan biz kadınlar sınır köyünde gözümüzün ötesinde yanındayken, annelerle, ninelerle, kardeşlerle direnişi konuştuk, en çokta dinledik. Kobanê'den gelen Naze Teyze'yi dinledik, köyünün nasıl boşaltıldığını, tek bir eşyasını bile alamadan evini nasıl terk etmek zorunda kaldığını, gözü önünde boğazı kesilen damadını ve 15 yaşındaki hamile kızını anlatırken, süren savaşın bir özetini geçti bizlere. YPG'ye katılarak IŞİD çetesine karşı direnişin bir parçası olan üç çocuğundan ve eşinden bahsetti; özgürlükleri için, yaşamları için direnmek zorunda olduklarını, yaşama olan tüm inancıyla anlattı bizlere.

Suruç sınırında, Kobanê'den gelen çatışma seslerinin altında her sabahı kadınlarla birlikte getirdik; gece boyunca tutulan nöbetlerin ardından sabah kahvaltılarımızı da bölgedeki kadınlarla birlikte, kolektif bir şekilde hazırladık.

Savaşın ortasında kalan, ama yine de yaşama tutunan çocuklar "Bijî Berxwedana Kobanê" sloganlarıyla oyunlar oynarken, bizler kadınlardan dinlemeye devam ettik, savaşı da direnişi de. Kobanê'den gelen bir anne, iki çocuğunun IŞİD'e karşı yaşamlarını savunmak için savaşa katıldığını, bir ço-

cuğunun ise direnirken yaşamını yitirdiğini anlatırken hep bir noktaya sabitti gözleri sınırın öte yanına... Her patlama, her silah sesi katil IŞİD çetesine karşı direnişin sesine dönüştü sınırın "bu" yanında... Annelerin ağıtları sınırın "diğer" yanında direnen bütün çocuklara oldu; özgürlükleri için direnen bütün çocuklara...

Evet Kobane'deydik. Çünkü biz kadınlar tarih boyunca erkeklerin egemenliği uğruna çıkardıkları savaşlardan darbe aldık. Her darbeye, daha da güçlenerek direndik. Biz kadınlar tarih boyunca hep dayanışmayla ördük yaşamlarımızı; üzüntümüz, öfkemiz isyana dönüştüğünde birer slogan oldu acımız. Yüreğimize her ateş düştüğünde biz kadınlar birleştik, dayanışmayla birlikte aştık zorlukları.

İşte şimdi de böyle olacak, kadınlar yine birleşecek, dayanışmayı örgütleyecek. Kadınlar, kadınları köleleştirip esir pazarlarında satan tecavüzcü IŞİD çetesine karşı, halkın yaşam alanlarını tarumar eden katillere karşı, özgürlükleri çalmak isteyenlere karşı hep birlikte direnişin sesi olacaklar. Kadınlar sınırın hem "o" yanında hem "bu" yanında; hem Suruç'ta, hem Kobanê'de; hem de İstanbul'da, Amed'de, Ankara'da... coğrafyanın dört bir yanında savaşa karşı bir olacak. Yaşam için birlik olup, özgürlüğü yeniden kuracak!

Çünkü kadınlar olmadan özgürlük asla!

Kadınlar Kobanê Dönüşü Basın Açıklaması Yaptılar

Geçtiğimiz bayram boyunca Kobanê ile dayanışmak için, IŞİD katliamlarına karşı Suruç sınırında nöbet tutan kadınlar, 7 Ekim günü İstanbul'a döndükten sonra Kadıköy AKP İlçe binası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kadınlar açıklamalarında "Kobanê'de, IŞİD'e destek vererek Türkiye'de ve Kürdistan'da barış olmaz"

dediler. Sonrasında HDP'nin çağrısıyla Kadıköy Boğa'da gerçekleştirilecek Kobanê dayanışma eylemine katılmak için yürümeye başlayan kadınların geçişleri polis tarafından engellenmek istedi.

Polis barikatlarının karşısında bir süre slogan atan kadınlar, Rojava Marşını söyledikten sonra ara sokaklardan Boğa'ya ulaştılar.

Cadı Avı Sürüyor

“Geçtiğimiz günlerde Tanzanya'nın doğusunda yer alan Murufiti kasabasında, cadı olduğu düşünülen 7 kişi kasabalılarca katledildi. Önce palalarla parçalanan kurbanlar, sonra yakılarak katledildi. Üstelik bu katliam Afrika'daki ilk cadı avı değildi, Afrika'nın sömürgeleştirilmesi sürecinde Avrupalılardan miras kalan bu acımasız gelenek, dünden bugüne Afrika'da birçok toplu kıyıma neden olmuştu. Sadece Tanzanya'da her yıl 500 kişi cadı oldukları gerekçesiyle katlediliyor.

Didem Deniz Erbak
derbak@meydangazetesi.org

Cadılık fikri ya da cadılık ithamı köken olarak 'Ortaçağ Avrupası'na dayanır. Pek çoğumuzun da bildiği gibi, Ortaçağ Avrupa'sını adeta veba gibi kasıp kavuran; çoğunluğunu kadınların oluşturduğu yığınla insanın katledilmesine neden olan bir ithamdır. Feodal Hristiyan ve erkek algı içerisinde kendinden olmayana, asilere, dönemin ideolojisine ve ahlakına bir şekilde ters düşen "öteki"lere bahsedilen bir unvan olagelmıştır. Çünkü cadı diye anılanlar, Pagan geleneklerini sürdürmeye devam eden "şifacı ya da büyücü" kadınlar olarak Hristiyanlığa, dul ya da kocası ölmüş yaşlı kadınlar, erkek baskısından kurtulmuş "başboş" kadınlar olarak erkek egemen anlayışa ve bu ikisiyle beraber potansiyel asiler olarak köleci düzene tehdit oluşturdukları için "öteki" addedilerek yok edildiler.

Cadılık, yeni kıtaların keşfiyle bu kıtalara taşınmış. Kötü ile özdeşleşmiş "cadı" figürlerine rastlanmayan Amerika ve Afrika kıtasında da kendisine yeni ama tanıdık bir anlam bulmuştur. Uygur dünyanın aksine komünal değerlere bağlı, doğayla barışık yaşayan ve kadının henüz değerini yitirmediği bu topluluklar, kötü, pislik, asi, ilkel ve tembelle özdeşleştirilerek aynı Avrupalı kader ortakları gibi cadı diye anılmaya başlanmış ve bu girişilen büyük katliamların bahanelerinden biri olarak sayılmıştır.

Sömürgeci akıl, tahakküm altında tuttuğu topluluğu böler, parçalar ve yönetilmesi daha kolay hale getirerek onu homojenleştirir. Herkesi ve her şeyi özünden kopartıp bir bulamaç haline getirir. Bu bulamacın içerisinde "öteki" kabul görmez. İtilir. Genel kabulere uymayan ya da sistemin gidişatını tehdit eden herkes ve her fikir ötelenir. Kötü addedilir. Avrupalı işgalciler de, cadılık suçlamasıyla bu kıtalarda aynı şeyi yapmıştır. Bir yandan cadı addettiklerini kendi katledeken diğer yandan köklerinden ve inanışlarından kopartıp Hristiyanlaştırdığı yerli halkı birbirine kırdır-

mak için cadılık mitini yerlilere zikretmiştir. Böylece hala eski geleneklerini sürdürmeye çalışan, ilkel, asi, şifacı, büyücü ve tembeller kendi halklarınca katledilecek hem de kendisini sömürene yönelmesi gereken kolektif öfke yerlilerin kendi içinde patlayacaktır.

Cadılık, rahatsız olduğundan kurtulmak aynı zamanda da tebaasını daha rahat kontrol etmek için muktedirin uydurduğu bir yalandır. İşte bu yüzden her iktidar, her dönemde kendi cadısını yaratmıştır. Sovyetlerle soğuk savaş halinde olan "Truman ABDsi"nde alakalı alakasız her muhalifin ajan diye içeriye tıklmasına tarihte "cadı avı" diye anılması boşuna değildir.

Her ne kadar yok edilmek, ötelenmek istenen herkese cadı denmese de, maruz kaldıkları baskılar "cadı"larınkiyle aynıdır. Öteki; kaba, pislik, yumuşak, hain, ilkel ve günahkardır. "Yavuz Selim Osmanlısı"nda katledilen Aleviler, İşid ve T.c'nin kurtulmak istediği Kürtler, erkek egemen algının yutmak istediği kadınlar ve eşcinseller cadıdır. Cadı, muktedirlerin iktidarlarını devam ettirmesine engel olabilecek potansiyeli bulduran herkeştir.

Avrupa'da Ortaçağ'da var olup sonra ortadan kaybolan bir geleneğin Afrika'da hala yaşatılıyor olmasının nedeni kimilerinin kast ettiği gibi o bölge halkının cahilliği ya da geri kalmışlığı değil; ezenlerin ezilenleri kontrol etmekte ve onları birbirine düşürmekte kullandığı bir strateji olarak cadılığın bugün bile geçerliliğini koruyor olmasıdır! Keza olayların bundan sonraki gelişimi de böyle seyretmiştir.

Afrika'da her yıl binlerce insan cadı olduğu gerekçesiyle katlediliyor ya da yaşadığı toprakları terk etmek zorunda kalıyor. Kıtadaki birçok devlet, yaşanan kıtlığın, hastalıkların ve yoksulluğun nedenini açık açık cadılara bağlıyor. Örneğin Batı Afrika ülkelerinde ortaya çıkan tetanos salgının birçok kişiyi yok etmesi üzerine devlet bir radyo yayını yaparak sorumluların cadılar olduğunu söylemiş ve birçok yaşlı kadın, dul ve çocuk katledilmiştir. Sadece Tanzanya'da 2005 - 2011 yılları arasında 3000 kişi cadı oldukları gerekçesiyle yakılmış, 1996 yılında Güney Afrika'da yerel mahkemelerce cadı diye anılan 300 kişi öldürülmüştür.

Beyazlaşma Sendromu

Özgür Erdoğan

ozgure@meydangazetesi.org

Bundan yaklaşık 110 yıl önce Kongo'da bir karısı ve iki, çocuğuyla yaşanan Ota Benga ailesinden koparılıp, köle olarak Belçika'ya getirildi. Sonrasında Amerika'da maymun ile insan arasındaki "kayıp halka"yı arayanlar bu pigmeyi gözüne kestirdi. Ota Benga, New York'taki Bronx Hayvanat Bahçesi'nde, ülkesindeki eski dostları bir maymun ve bir gorille aynı kafese konularak teşhir edildi. Pigme, nasıl olduysa kilise tarafından kurtarıldı ve "beyazlaştırılmak" için birçok uygulamaya maruz bırakıldı. Son olarak bir tütün fabrikasında çalış(tırıl)maya başladı. Maruz kaldığı onca aşağılamaya ve beyaz kapitalist dünyanın adaletsizliğine dayanamadı, çaldığı bir tabancayla kendisini vurdu. Ota Benga, 1916 yılında 32 yaşında öldü.

Efendileri Benga'yı önce yok etmek istemiş, sonra 'beyaz'laştırmaya çalışmışlar, fakat onu ne yok edebilmişler ne de kendi uygarlıklarının solgun rengini ona bulaştırabilmişlerdi.

Şimdi aradan 110 yıl geçti. Kapitalizm yeni imajı ile dünyanın makyajını tazelemeye girişti. Bildiğimiz anlamda köleliğin yerini, ücretli kölelik aldı. Siyahlar ABD'de ve Avrupa'da "eşit" vatandaşlık statüsünü kazanarak, beyazlarla sömürülme oranında eşitlendiler. Güney Afrika'da Apartheid rejimi tarihe gömülürken, siyahın siyaha uyguladığı şiddet daha görünür hale geldi. ABD'nin ilk siyahi başkanı dünyanın semalarında arz-ı endam etmeye başlarken, Ortadoğu halklarının üzerinde patlayan bombaların rengi aynı kaldı.

Kapitalizmin, yeni makyözleri ellerindeki fırçalarla dünyayı beyaza boyamaya başladılar. Her ne kadar katletmek sömürücüler için hala geçerliliğini koruyan bir yöntem olsa da, beyazlaştırmak diğerinden daha temiz ve daha az maliyetli bir yöntem olarak tarihte yerini aldı. Beyaza dair olan arzulanır hale geldi. Sarı, esmer ya da siyahi olarak doğanlar beyaz gibi yaşamaya başladılar.

Son dönemde kimi Avrupa ülkelerinde ve ABD'de siyahi ço-

cuklar üzerinden edinilen bilgiler hayli çarpıcı. Siyahların yoğun olarak yaşadığı bölgelerde, ten beyazlatıcı kozmetik ürünlerinin kullanımı son derece yaygınlaşmış, bu ürünlere ulaşamayanlar ise çamaşır suyu gibi çeşitli kimyasal maddeler kullanıyorlar. Tabi ki beyazlamanın tek yöntemi bu da değil: Ne siyah kadınlar siyah erkekleri tercih ediyor, ne siyah erkekler siyah kadınları. Beyaz bir erkek ya da kadınla evlenmek "daha az siyah olacak" çocuğun geleceğini bir nebze olsun daha da aydınlatıyor! Güzellik, beyazdan siyaha doğru azalan bir eğilim gösteriyor. Kim daha az siyahsa o, o kadar güzel, o kadar "müsait" bulunuyor.

Siyahların beyazlama arzusu, beyazlaşma sendromu ya da aşına olduğumuz hikâyesiyle Michael Jackson sendromu olarak bilinir. Yaşamı, yaşam alanları, gelenekleri, inanışları ve bedenleri çok uzun yıllar boyunca tarumar edilen siyahiler Fanon'un deyişiyse beyazlaşmaktan dahası efendisine, katiline, kendisini ezene benzemekten başka bir çare bulamıyor...

Fakat beyazlık deri rengini aşarak kapitalizmin "iyi" imajının ete kemiğe bürünmüş haline dönüştü. Beyazlaşmak istemeyen herkes, öteki olarak toplumda biriken öfkenin hedefi haline getirildi. Bu algı kimi zaman Türkleştirilmeye çalışılan bir Kürt'te, kimi zaman Sünnileştirilmeye çalışılan bir Alevi'de, kimi zaman da erkekleştirilmeye çalışılan bir kadında, kimi zaman da heteroseksüel yapılmaya çalışılan bir eşcinselde kendini gösterir oldu.

Beyazlaştırma, bir algı yaratır, bir perspektif üretir. Hiçbir zaman yukarı tırmanamayacak bir ezilen, ezene dönüşme hayali içinde kapitalizme entegre olurken, her sabah uyanıp ayna karşısına geçtikten sonra, tüm çabalarına rağmen hala siyah olmaktan kurtulamadığını gören bir Afro-Amerikalı ezilmişliğini yüzünde bir yara gibi taşır; tıpkı aynanın karşısında zengin olamamış bir yoksulun "mahcubiyeti"ni, "erkek" olamamış bir eşcinselin ya da "normalleşmemiş" kadının "utancı"ni taşıması gibi!

Öteki Beyazlar Albinolar

Saliha Gündüz

sgunduz@meydangazetesi.org

li uzuvlar büyücüler tarafından kesilerek sihirli iksir yapımında kullanıyorlar. Bundandır ki pek çok albino insanın da yaşam süresi çocukluk döneminden yetişkinlik evresine geçemez. Öte yandan yaşam süresi ergenlik, yetişkinlik hatta yaşlılık dönemine kadar uzayabilen "modern toplumlardaki" albinoları ise oldukça zor bir yaşam beklemektedir.

Albinizm basitçe cilde renk veren melanin pigmentlerinin azlığı ya da hiç olmayışından kaynaklanır. Dolayısıyla deri, saçlar, gözler başta olmak üzere vücudun dışardan görünen her yeri bu genetik bozukluktan etkilenir. Albinoların yalnızca derilerinin pembeye çalan soluk rengi, beyaza yakın saçları ve tüyleri, kırmızı gözbebekleri değil; ölmelerine bile yol açabilecek deri hassasiyetleri ve astigmat gözleri de dikkate alındığında, albinizmi bir bozukluk olarak nitelenmek pek de abes olmasa gerek.

Ancak albinizm hakkında asıl konuşulması gereken konu ne genetik faktörler ne de çevre koşullara maruziyet riski. Albinoların sağlığını yani "fiziksel, psikolojik ve sosyal tam bir iyi olma hali"ni olumsuz etkileyen en büyük tehdit ötekileştirme!

Pek çok bedensel ve zihinsel "engelli"nin de toplum içerisinde varoluşta dezavantajlı duruma düşmesi yani fizyolojik engelin sosyal bir engele de dönüşmesi albinoların içine düştükleri durumu açıklıyor gibi görünebilir. Elbette "ben değil sokaklar engelli" söylemi kentin yapılanışında, iktidar tarafından kurulu tüm organizasyonlarda olduğu gibi yönetim, verim ve kâr odaklı düşüncede yadsınan ötekilerden yeti kaybına sahip bireylerin engellenmiş duruma itilmesinin en somut örneği.

Ancak albinolar özelinde bu engellenmişlik oldukça farkı bir boyutta. Albinoları toplumsal ilişkide dezavantajlı duruma iten şey mekânsal hareket yetisinden, sözel iletişim becerisinden ya da duygusal, düşünsel bir farklılıktan ileri gelmiyor. Bireylerarası ilişkilerin başlangıç noktasında yer tutan ilk izlenimin; ilişkilerde edinilmek istenen rollerin ne şekilde hayata geçeceğine etkisi göz önünde bulundurulduğunda, albinoların fiziksel görünüşündeki farklılık pek çok sosyal ortamda dezavantaja dönüşüyor. Yolda yürürken size bir bakanın duraksayıp bir daha bakışı, dezavantajınızı her an, her yerde yüzünüze vuruyor.

Albinoysanız, insanların sizi bazen değişik, bazen ilginç hatta bazen çirkin veya korkunç olarak nitelenmesi için tek neden görüntünüz olabiliyor.

İnsanda görülme sıklığı 17.000'de bir olan; memeliden sürüngen, kuşlara, balıklara varana dek birçok türde hayvanı etkileyen bir hastalık albinizm. Taşıyıcısını genetik olarak etkileyen bu hastalığın teşhisi ise oldukça basit. Öyle ki albino bir insan yüzlerce metre öteden ayırt edilebilirler. Albino hayvanlar ise o kadar belirginlerdir ki besin zincirinde kendisini tüketen avcılar

için diğer türdeşlerine göre daha kolay bir hedef teşkil ederler. Bundandır ki pek çok albino hayvanın yaşam süresi çocukluk döneminden yetişkinlik evresine geçemez.

Albino insanların da başlarına gelenler, hayvanlarınkinden daha az rahatsız edici değildir. Tanzanya örneğindeki gibi bazı toplumlarda albinoların vücutlarından çeşit-

“Doğal” Etiketli Çöp Gıdalar Sentetik Biyoloji

Özgür Oktay

ozoktay@meydangazetesi.org

Sentetik biyoloji ile üretilen vanillin, yani “doğala özdeş” vanilya, gıdaların içine girdi. Sakız, kek, gofret, bisküvi, çikolata, tatlı, toz krema, toz içecek, aromalı içecek, buzlu içecek, dondurma, şekerleme, lokum, pasta. Bunların hepsinin içinde bulunan en önemli aromalardan biri vanillin. Zamanında İspanyollar için afrodisyak, Totonak Kızılderilileri için kutsal meyve, Mayalılar için Aztek kralına verdikleri vergi olan vanilya, halk için ancak sentetik biçimi vanillin olarak bilinen bir tat.

Orijinal vanilya Meksika’nın tropik yağmur ormanlarında yetişen vanilya orkidesinin tohumlu kozaları kurutulup alkole batırıldıktan sonra, uzun bir bekleyişin ardından elde ediliyor. Meksika dışında elle polenlenmesi gereken orkideler, çiçekleri açtıkları gün içinde ölürlür. Polenlenmeden toz haline kadar 18 ay süren doğal üretim dünyanın toplam tüketiminin sadece binde üçüne denk geliyor ve kilosu binlerce liradan satılıyor.

Yapay vanillin üretiminin çoğu, petrol şirketlerinin hem atıklardan kurtulmak, hem de üstüne para kazanmak için çok ucuz sattıkları petrokimya atıklarından yapılıyor. Bu kimyasallar kilosu 2 liradan satılırken, yine kimyasal yöntemlerle, fakat odun özünden (lignin) yapılan vanillin Alibaba sitesinden 20 kilosu 200 dolara

alınabiliyor. Çin’de tercih edilen bu üretim tarzı 1 kg vanillin için 150 kg çöp üretiyor.

İsviçreli bir teknoloji şirketi vanillin üretmenin yeni bir yolunu buldu. Bu üretim biçimi daha hızlı, daha ucuz, hava şartlarından etkilenmiyor, üstelik de “doğal” etiketli. Fakat üretimde kullanılan genleri değiştirilmiş bira mayası, bize zararları sonradan ortaya çıkan GDO’ları hatırlatarak tedirginliğe sebep oluyor. Bu maddeleri hangi gıda firmalarının satın aldığı gizli tutuluyor. Doğal etiketi almasıyla birlikte bu yeni maddelerin hangi gıdalarda bulunduğunu bilmek ve olası zararlarının ne olduğunu araştırmak neredeyse imkansız hale geliyor.

Canavar Bira Mayası Alkol Yerine Vanilin Sentezliyor

Genetik şirketleri ve bilimcileri 1996’dan beri çiftçilere, kozmetikçilere ve ilaç şirketlerine benzer yöntemlerle üretilmiş gübre, esans, enzim vs. satıyordu ama bu yöntem gıdalarda ilk defa kullanılıyor. İlk olarak 2009 yılında Danimarkalı 10 bilimcinin yazdığı makalede açıklanan yöntem, daha sonra devletten teşvik alarak kurulan Evolve şirketi tarafından üretime geçiriliyor. Şirketin ismi İngilizcede “evrimleştirici” anlamını çağrıştırıyor. Küresel gıda endüstrisinin çıkarları doğrultusunda “evrilen” bira mayası, akrabasından farklı olarak, alkol

yerine vanillin sentezliyor. Aslında yeni canavar maya, evrimden ziyade bir “akıllı tasarım”: Bira mayasının genlerinden alkol sentezleyen gen ayıklanıp, bazı bitki, bakteri, mantar ve insan genleri eklenerek tasarlanmış.

Vanillin üretmeye hazırlanan bir başka sentetik biyoloji şirketi ise, ekme mayasının genlerini değiştirip, girdi olarak şeker yerine bir tarım artığı olan ferulik asidi kullanıyor. İki şirket arasında patent savaşları yaşanması bekleniyor.

Bilinen ilk mayalama tekniğini milattan önce 4000 yılında Mısırlılar ekme yapmak için kullanmıştır. Yine aynı dönemde İran’da Godin Tepe’de arpa fermantasyonu yapıldığı ortaya çıkmıştır. Endüstriyelleşme ile birlikte 19.yy’da yaş maya, 1940’larda kuru maya ve 1970’lerde ise anında (instant) maya üretilmiştir. Bazı endüstriyel mayalarda sentezlenen toksik (zehirli) bir molekül, bu özelliğe sahip olmayan mayalar için öldürücüdür. Özellikle bira sektöründe karşılaşılan bu problem biranın oluşumunu durdurmakla beraber biraya da kötü bir tat katmaktadır. Fermantasyon (mayalama) sektöründe istenilmeyen mayaların sisteme girmesi ürün kalitesini düşürmektedir. Buna önlem olarak bağışıklık kazanmış maya türleri bu toksinlere karşı oluşturu-

rulur. Bu tip problemler, genlerini insanların henüz yeni tasarladığı canavar bakteriler söz konusu olduğunda öldürücü sonuçlar doğurabilir.

Genetiği değiştirilmiş mayaları geliştiren sentetik biyoloji şirketlerinin bundan sonra üretmeyi planladıkları maddeler safran, çikolata ve kırmızı şarapta bulunan bir antioksidan olan rezvetarol ve bir tatlandırıcı olan stevia. Moofri (ingilizcede möö özgür gibi duyuluyor) ise aynı yöntemlerle, ineklere ihtiyaç olmadan, süt ve süt ürünlerini üretmek için yeni kurulan bir sentetik biyoloji şirketi.

Yukarıda sayılan maddeler, özellikle nadir bulunan iklim koşulları ve çok fazla işçilik gerektiren maddelerdir. Üretildikleri yerlerde tarım arazileri açılması adına yağmur ormanları yok edilerek ekolojik katliam sürmektedir. Ancak sentetik biyolojinin bu katliamı önleyeceğini düşünmek saflık olur. Bilakis, bu üretim doğal vanilyanın diğer bileşenlerini taklit etmeyi başardığında, bu ormanlarda yaşayan çiftçilerin ekonomik kaynakları yok olacak, kapitalizm bu bölgelere klasik üretim biçimleri, yani devasa genişlikteki mısır ve şeker pancarı tarlaları ve endüstri kentleriyle girerek ekolojik katliamını artıracaktır.

Anarşistlerin Ekonomi Tartışmaları (11)

Dayanışma ekonomisinin kökenlerinin 1800'lü yıllarda yayımlanan metinlere dek ulaştığı biliniyor. Kropotkin'in "Ekmeğin Fethi" kitabı ile iyiden iyiye ortaya koyduğu, paylaşma ve dayanışma ilkeleri ile örgütlenmiş toplum tahayyülü; sonrasında "Karşılıklı Yardımlaşma" adıyla kaleme aldığı kitabıyla; bunun, yaşamın tüm özneleri için ne kadar doğal bir güdü olduğunu ortaya konmuştu.

Ne yazık ki günümüzde, Dayanışma Ekonomisi kavramının da tıpkı kooperatif kavramı gibi kapitalizmin içerme stratejilerinin hedefi olduğunu görüyoruz. Her ne kadar Dayanışma Ekonomisi de Kooperatifler de tarihte, özgür yaşamın yeniden yapılandırıldığı deneyimlerde etkin bir rol oynamışlarsa da günümüzde oldukça tehlikeli çarpıtmalarla karşı karşıyadır. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 2012 yılını "Kooperatifler Yılı" ilan etmesi ile bu çarpıtmalardan en belirgin olanını gözler önüne sermişti.

Daha önce Meydan Gazetesi'nin yazı dizilerinden 21.yy Teslimiyet Teori ve Pratikleri başlığı altında pek çok yazıda kapitalizmin Truva atı projelerini gerçekleştirdikleri STK'ları deşifre etmiş-

tik. Yıllardır Truva atı olarak nitelediğimiz söz konusu STK'ların "sistemin yarattığı adaletsizliklere karşı oluşacağını öngördüğü muhalefeti, kendinin yaratması ve samimi mücadeleleri etkisizleştirmesi" ortak paydasında buluştuğunu görmekteyiz. Bu bağlamda kapitalizm güdümündeki 'özel sektör' ile devlet güdümündeki 'kamu sektörü' karşısında bir 'üçüncü sektör' olarak nitelenen Dayanışma Ekonomisi'nin ve uygulamalarından biri olan kooperatifçiliğin Truva atı saldırılarına maruz kalması daha anlaşılır hale gelmektedir.

2011 yılındaki Yunanistan Ekonomik Krizi ile sertleşen; Avrupa Komisyonu, Avrupa Merkez Bankası ve Uluslararası Para Fonu (IMF) troykasının yarattığı baskı Yunanistan toplumunda pek çok ezileni özörgütlü deneyimlere itmiş, art arda ortaya çıkan işgal evleriyle, işgal edilen fabrikalarla, kolektif üretim ve paylaşım alanlarıyla bir araya getirmiş, örgütlü bir toplumun önünü açmıştı.

Chryssanthi Petropoulou'nun kaleme aldığı "Yunanistan Şehirlerinde Alternatif Kolektif Ağlar ve Dayanışma-Kooperatif Ekonomisi'nin Teorik Kökenlerini Keşfetmek" başlıklı ma-

kalesi her ne kadar akademik bir inceleme olsa da yaşama ışık tuttuğu iddiası barındıran diğer akademik metinlerden oldukça uzak bir karakterde. Yunanistan coğrafyasında faaliyet yürütmüş ve halen mücadelesine devam eden yüzlerce kolektifin incelendiği bu araştırma, pratik deneyimlerin değerlendirilmeye çalışıldığı, pratikten üretilen bir teorik metin olduğu için Meydan Gazetesi olarak dikkate alarak okuyucularımızın gündemine taşımak istedik.

Oldukça geniş kapsamlı olan bu çalışmanın Yunanistan özelinde taşıdığı detayları, deneyimlenmiş olmalarından dolayı, her ne kadar önemsesek de araştırmanın tümünün gazetemizde yayımlanamayacak kadar uzun olması sebebiyle kısıtlı bir bölümünü ele aldık.

Makalenin "Dayanışma-Kooperatif Ekonomisi'nin Tarihsel Kökenleri ve Uygulama Girişimleri" başlıklı üçüncü bölümü yeryüzünün pek çok coğrafyasındaki deneyimleri değerlendirmesi ve daha genel bir bakış açısı sağlaması nedeniyle bu konuda daha ileri tartışmaların önünü açabilecek, bu kavram için bir temel çıkış noktası olarak ele alınmalıdır.

Dayanışma-Kooperatif Ekonomisinin Tarihsel Kökenleri ve Uygulama Girişimleri

Çeviri: Güven Salgun

Dayanışma-kooperatif ekonomisinin temelleri, dünya üzerinde kapitalizm öncesi oluşumların var olduğu yüzyıllarda kaybolmuş olsalar da(1), on dokuzuncu yüzyılın sözde ütopyalarında teorik olarak incelenmiştir(2). Bu düşünce akımları Sanayi Devrimi'ni benimseyenler ile eleştirenler olarak iki ana akım oluşmuştur (3): Birisi insanlığın mutluluğunu maddi zenginlikte, bireyin toplum içerisinde kaybolmasında ve devletin yüceltilmesinde arar. Diğer akım, belli bir maddi refah seviyesini gerekli görmekle birlikte, mutluluğun, insanın özgürce eylemesi sonucunda oluştuğunu ve bu özgürlüğün herhangi bir ahlak kuralı ya da devletin çıkarı için feda edilemeyeceğini savunur (4). Bu yazıda incelenen kolektiflerin çoğu farklı amaçlarla ortaya çıkmış olsa da bu düşünceden özellikle etkilenmiş görünmektedirler.

Dayanışma-kooperatif ekonomisinin kökenlerini, Avrupa ve Amerika'da Sanayi Devrimi

sonrası yaygınlaşan toplumsal hareketlerin örgütlenme biçimlerinde de görmek mümkündür. İşyerlerinde ve özellikle sanayide ortaya çıkan bu hareketler, daha sonra üretim yerlerinden şehirlere geçtiler. Bu süreçte ortaya çıkan bazı dönüm noktaları şöyle sıralanabilir: Kapitalizmin 1840'taki ilk krizi sonrasında sözde deneysel ütopyacı topluluklar ve ilk kooperatif hareketin gelişmesi, 1871'deki Paris Komününü, 1910'daki Meksika devriminden sonra gelişen topluluklar, Sovyetlerin oluşum aşaması, Orta Avrupa'da işyerleri kolektifleri denemeleri, İspanya Devrimi (1936-1939) nin anarşist-liberter komünleri, 2. Dünya Savaşı sonrasında Yugoslavya'da, Çin ile Küba'da devrimin ilk aşamasında dayanışma ekonomisi yapıları, Latin Amerika'daki özgürlük teolojisinin desteklediği dayanışma yapıları, ABD'de Malcolm X (1952-1963) ve Panterler (1966-1968) hareketleri, Hindistan'daki şiddet karşıtı hareket ve diğer pek çoğu. Şehirde öz-yönetimin

pratik uygulamalarının ve insanın insanı sömürsünü ortadan kaldırma denemelerinin çoğu yenilgiye uğratıldı. Ancak bunlar gelecek kuşakların insanlığı özgürleştirmek için yeni denemeler yapmalarını tetikledi (5) ve "çatlaklar" da denilen bu yaratıcı direnişlerle ilgili devasa bir tartışma başlattı (6).

20. yüzyılın ortalarında ortaya çıkan pek çok post-modern proje, 1968 isyanlarından oldukça etkilenmiş benziyordu. Bu isyanlar, birden fazla disiplini ve yeni toplumsal hareketleri kucaklıyordu: kadın hareketi, ekoloji hareketi, cinsel özgürlük hareketi, öğrenci hareketi, tabandan gelen işçi hareketi, şehir hareketleri, işsizlerin hareketleri vb. (7). Pek çok çalışmanın gösterdiği üzere (8), 1960'lardan itibaren dayanışma ekonomisi yapılarını kullanan alternatif kolektifler çoğaldılar. 1980 ve 1990 yılları arasında, bu kolektiflerin çoğu devlet yardımı veya büyük sponsorluklar yoluyla sistem tarafından yutuldu.

Diğerleri öz-örgütlenme geleneğine sadık kaldılar.

1995'e gelindiğinde, bütün bu hareketler ve inisiyatifler henüz ortak tartışmalarda tanışmamışlar, hatta bazıları arasında ciddi görüş ayrılıkları var gibi görünüyordu (9). Genelde belli bir bölgede veya belli bir konuyla alakalı alanda soyutlanmış durumlardı ve toplantıları bu dar alanlar ölçeğinde gerçekleşiyordu. İlk ortak tartışma girişimi, 1996'da, Güneydoğu Meksika'daki Lacandon ormanında Birinci Galaksilerarası Buluşma çağrısını yapan Zapatista hareketi tarafından gerçekleştirildi. Daha sonra ortaya çıkan hareketler yukarıda bahsedilen hareketleri takip etti:

- 1999'da Seattle'daki Dünya Ticaret Örgütü karşıtı hareketler ve takip eden anti-küreselleşme hareketleri (10),
- Latin Amerika'daki yerli hareketlerin forumları ve

dünyanın diğer bölgelerindeki forumlar (11),

- Küresel sosyal forumlar ve alternatif küreselleşme hareketi (12) ile,
- Son zamanlarda gerçekleşen Avrupa'daki "öz-yönetim toplantıları" (13)
- Ve diğer koordinasyon faaliyetleri.

Bu günlerde, küreselleşen kapitalizmin yarattığı şartlarda, dünya çapında tüm disiplinleri ve tüm örgütlenme biçimlerini kucaklayarak, birden çok direnişi bir arada örgütleyebilen iletişim ağları ile birlikte, bölgeselliğin önemi tekrar gözden geçiriliyor. Direnişler ağları sayesinde küyere (glocal) nitelik kazanıyorlar (14): Günümüzün Zapatista hareketi (Meksika'da 1994'ten itibaren), Brezilya'daki evsiz insanların MST hareketi, Arjantin'de annelerin hareketi ve işgal edilen fabrikalar hareketi, Boliviya'daki pek çok hareket (Cochabamba hareketi), Venezuela'da ("missione" adı verilen yapıların kolektiflere dönüşümü, CECOSOLA), Avrupa'daki birçok öz-örgütlenme ("eko-topluluklar"ın

yanı sıra Christiania, Marinaleda vb.), son zamanlardaki meydan hareketlerinin sonucu olarak ABD'de ve tüm dünyada ortaya çıkan kolektifler (15).

Sonuçta insanın insanı sömürsüne ve küresel sermayenin egemenliğine karşı direnen, dayanışma, elbirliği ve karşılıklı yardımlaşma temelinde işleyen kolektifler, mevcut sistemdeki çatlaklar olarak görülebilir (6). "...Yaratıcı direnişler, toplumsal şartları derinlemesine değerlendirerek insanların kölelik yerine öz-örgütlü bir yaşamı seçme olanaklarını artıran sosyal yapılarıdır. Başka bir deyişle, yeni ve özel türden bir sosyopolitik hareket, nihai amacı, çıkış stratejisiyle uyumlu radikal bir toplumsal dönüşüm olan faaliyetlerdir" (16).

Yaratıcı direnişlerin kökleri sadece günlük yaşamdaki değişimler yoluyla toplumu dönüştürmeye çalışan tarihi girişimlerde değil, sürekli ekonomik büyüme sürecine meydan okuyan ekolojik hareketinde de bulunur. Birinci "Dayanışma - Kooperatif Ekonomisi Alternatif Festivali"ne katılan kolektiflerin bildirisinde

belirtildiği gibi; "Çok uzun bir yolculuğun başında olduğumuzu biliyoruz. Yanılsamaları yaygınlaştırarak, kardeşlerimizin içinde bulunduğu fakirliği ve sefaleti sömürmeye çalışacak popülist ve sadakacı güçlerin karşısında duracağız... Ayrıca biliyoruz ki, sömürüye, adaletsizliğe, sınırsız bereket aldatmacasına dayanan bir dünyanın son anlarında yaşıyoruz. Bu dünya parçalanıyor ve şimdi yükseltmemiz gereken yapılar, sadece mevcut kördüğümün yerine geçmekle kalmayıp; dayanışma, işbirliği ve karşılıklı yardımlaşma ilişkilerinin inşa edildiği elle tutulur örnekler olmalıdır!"

Yazıda incelenen kolektiflerin sahip olduğu veya sonunda sahip olmayı hedefledikleri ortak özellikler şunlardır:

- Siyasi partilerden, örgütlerin ve küçük-orta ölçekli esnafların faşist olanlarından bağımsız olmak.
- Ekonomik destek kuruluşlarından ve sponsorlardan bağımsız olmak.
- Program kararlarının ve et-

kinliklerin tabanın yaptığı toplantılarda belirlenmesi (bir araya gelinmesi için devamlı üye şartı aranmaz).

- Sadece grup içinde değil, dışarıya da dönük etkinlikler. Bir veya daha fazla bölgede devamlı olarak varlık sürdürmek.

- Afişler, posterler, internet veya diğer medya araçlarıyla sistematik olarak varlık göstermek.

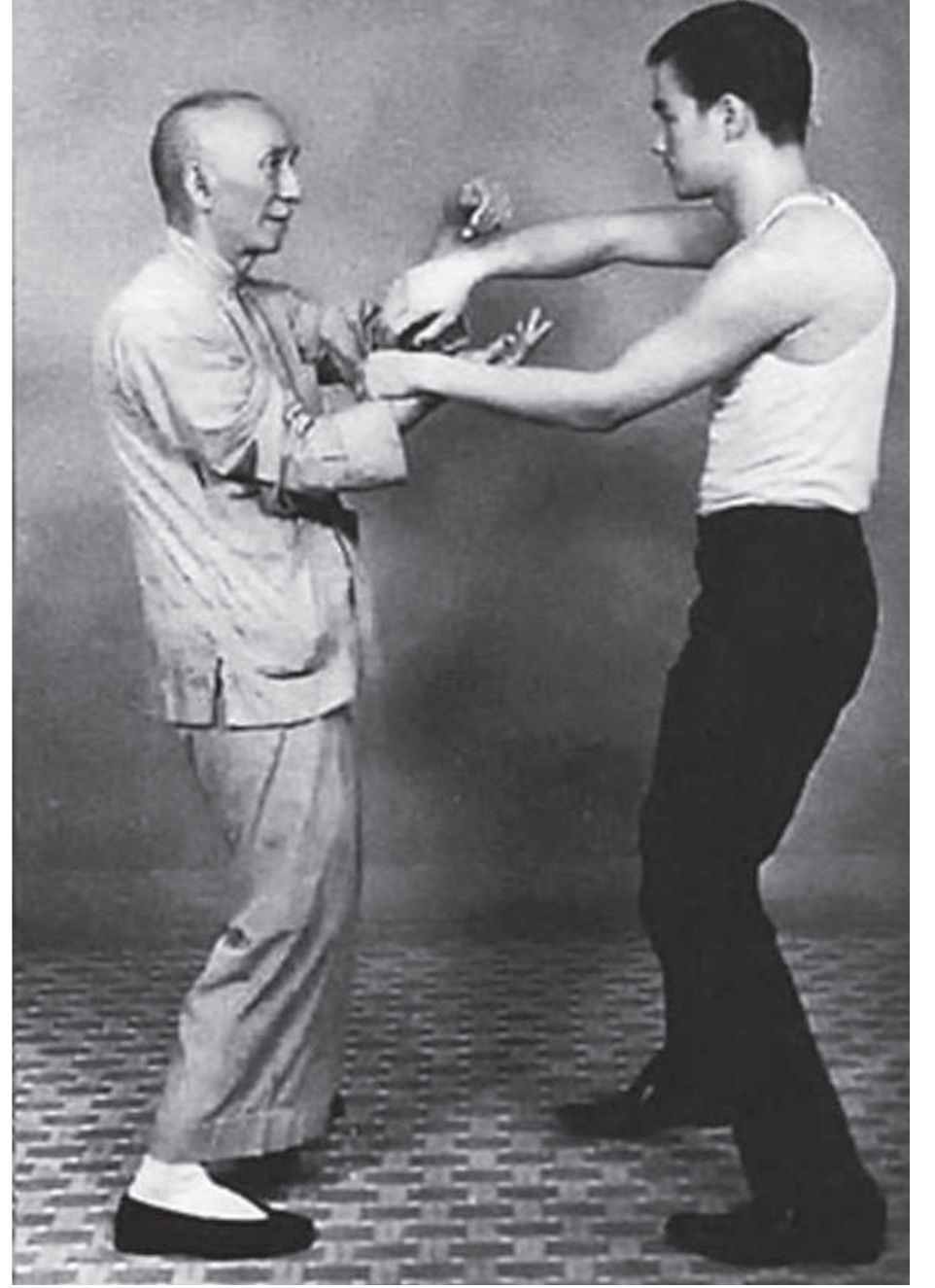
- Kolektif içi karşılıklı yardım ve karşılıklı dayanışma.

- Diğer gruplarla eşit seviyede ilişkiler kurulması ve internet yoluyla iletişimde kalınması (18).

- Sistemden kopma özlemi. Başka bir dünya özlemi. Reddetme - yaratma süreci ile mevcut sistemde çatlaklar yaratılması ve bu yolla edinilen itibar (6). Şehir içindeki alanları dönüştüren ve yeni anlamlar kazandıran eylemlerle, ve özellikle bu çatlaklarda yapılan faaliyetlerle (6) yaratılan "şiiir" özlemi (20). Şimdi, şu anda, başka bir dünyanın tohumları olan ilişkileri yaratma isteği (19).

Dipnotlara meydangazetesi.org'dan ulaşabilirsiniz.

Spor

Budist Tapınaklarından Bugüne Direnişin Sportu Wing Tsun

Deniz Benol

denizb@meydangazetesi.org

Çin kökenli dövüş tekniği/sanatı/felsefesi Kung Fu'nun özel bir kolu olan Wing Tsun, hem tarihi, hem de teknikleriyle, Kung Fu'nun diğer kollarından ayrılır. Modern dünyada tanınması ve yayılması Yip Man ve Bruce Lee sayesinde olmuştur. Kung Fu'nun diğer stilleri güce karşı daha fazla güç kullanma ilkesiyle rakibi alt etmeye çalışırken Wing Tsun stili, güce karşı gelmek yerine gücü yönlendirirken hızlı bir karşı atak prensibi üzerine kuruludur. Bu şekilde saldırıya uğrayan kişi, fiziken daha zayıf bile olsa, saldırganı etkisiz hale getirebilir, hatta pataklayabilir. Wing Tsun bu özelliği ile kadınların daha çok uyguladığı bir dövüş stili olmuştur. Zaten bu tekniği de Budist Rahibe Ng Mui'nin yarattığı söylenir.

Şaolin Manastırı, 1600'ler

17. yüzyılda Çin, Manchuryalı Qing Hanedanlığı'nın hâkimiyetindeydi. Çin halkını saldırgan bir otorite ile kontrol altına almaya çalışan hanedanlık,

isyanları kanlı bir şekilde bastırmaktaydı. Budizm'in halk arasındaki saygınlığı yüzünden hanedanlığın dokunmadığı Şaolin Tapınağı, direnişçilerin gizlenmesi için uygun bir yerdi. Orada rahip olarak gizlenen direnişçiler sadece vücutlarını, ruhlarını ve zihinlerini güçlendirmiyor, bir yandan da örgütleniyorlardı. Hanedanlık, halkın silah kullanmasını ve dövüş çalışmasını yasaklamıştı. Bölgede çıkan isyanlar artmıştı. Bu manastırı kendileri için bir tehlike olarak gören Qing hanedanlığı içeri gönderdiği ajanlarla dövüş tekniklerinin bir kısmını öğrendi ve sonrasında Manastırı kundakladı.

Ng Mui Efsanesi ve Wing Tsun'un Doğuşu

Yangından birkaç öğrenci ile birlikte sadece dört rahip (Jee Shim, Pak Mei, Fung To-Tak ve Miu Hin) ve bir rahibe (Ng Mui) kurtulabildi. Budist Rahibe Ng Mui, beş ustadan en yaşlısı ve manastırındaki tek kadındı. Ülkenin dört bir

yanında dolaştıktan sonra Yunnan ve Szeçvan eyaletleri yakınındaki Tai Leung Dağı'ndaki Beyaz Turna Tapınağı'na yerleşti. Ng Mui bu tapınaktaki Zen Budistleri ile yaşarken aynı zamanda dövüş teknikleri çalışıyordu. Bununla birlikte ciddi bir endişe daha taşıyordu, bu endişesi Şaolin Manastırı'nda devletle işbirliği yapan yetenekli dövüşçülere karşı nasıl korunacığıydı. O an itibarıyla işbirlikçilerden daha iyi teknikler biliyordu. Fakat zaman içinde kendisinden daha kuvvetli olan bu işbirlikçilerden zayıf duruma düşebilirdi. Bu durumda yapılabilecek tek şey, mevcut Şaolin tekniklerine karşı etkili yeni bir dövüş sistemi ortaya çıkarmaktı.

Bir tilki ile vahşi büyük bir turnanın yaptıkları dövüşte tanışan Ng Mui, yeni dövüş sisteminin ilham kaynağını bulmuş oldu. Tilki turnanın etrafında ölümcül bir atak yapılabilmek umuduyla dairesel şekilde dönerken turna dairenin ortasında kalıp daima tilkiye karşı dönüyordu. Turna, tilki-

nin pençesiyle yaptığı her saldırıyı kanatlarının birisiyle karşılarken aynı anda gagası ile karşı atak yapıyordu. Böylece turna kendisini kanatları ile korurken gagası ile saldırabiliyordu. Ng Mui bu kavgayı bitene kadar, uzunca bir zaman gözledi ve sonradan Wing Tsun adıyla anılacak olan dövüş stiline temellerini attı.

Yim Wing Tsun

Wing Tsun Kung Fu sisteminin kurucusu, Yim Wing Tsun, Çin'in Kwangtung kantonunda yaşayan bir yerliydi. Fukienli bir tuz taciri olan Leung Bok Chau ile nişanlanmasından kısa bir zaman sonra annesini kaybetti. Babası Yim Yee, haksız bir şekilde bir cinayetle suçlanmıştı ve hapse girme riski yüzünden oradan kaçmak zorunda kalmışlardı. En sonunda Yunnan ve Szechuan eyaletleri arasındaki sınıra yakın bir dağ olan Tai Leung Dağı eteklerine yerleştiler. Orada taze lor satan bir dükkân işleterek hayatlarını kazandılar.

Düello

Ng Mui Beyaz Turna Kuşu Tapınağı'ndan haftada bir ihtiyaçlarını karşılamak için şehre giderdi. Bir gün pazardan eve dönüş yolu üzerinde, sık sık taze lor aldığı Yim Yee ve kızı Wing Tsun ile karşılaştı. On beş yaşında, saçları o günlerin adetlerine göre, evlilik yaşına geldiğini gösterecek şekilde toplanmış Wing Tsun'un güzelliği, o yörenin kabadayısının dikkatini çekmişti. Kendisiyle evlenmesi için Wing Tsun'u zorlamaya başladı ve onun bitip tükenmeyen tehditleri hem Wing Tsun hem de babası için bir üzüntü kaynağı olmaya başladı. Ng Mui bu durumu öğrendiğinde Wing Tsun için üzüldü ve kendini savunabilmesi için dövüş tekniklerini öğretmeye karar verdi. Wing Tsun, Ng Mui'yi dağlara doğru giderken takip etti ve Kung Fu öğrenmeye başladı. Teknikler üzerinde uzmanlaşana kadar gece gündüz çalıştı.

Daha sonra kabadayıya meydan okuyan Wing Tsun, dövüş için onu düelloya davet etti ve yendi. Ng Mui, Beyaz Turna Kuşu Tapınağı'ndan ayrıldı, fakat gitmeden önce, Wing Tsun'a, Kung Fu geleneklerini tam anlamıyla onurlandırmasını, Kung Fu'sunu evliliğinden sonra da geliştirmesi gerektiğini söyledi.

Ng Mui'nin Kimliği Hakkında Farklı Hikâyeler

Ng Mui'nin gerçek kimliği, 200 yıldan fazladır Çin dövüş sanatları çevrelerinde tartışma konusudur. Kimi kaynaklar bir Ming genera-

linin kızı Lui Sei-Leung olduğunu söyler. Lui Sei-Leung ileri dövüş tekniklerini kullanarak Qing hanedanına suikast düzenlemiştir.

Bazı araştırmacılar ise Ng Mui'nin, Weng Tsun bölgesindeki Beyaz Turna Yumruğu geleneğinde dördüncü ya da beşinci nesil bir dövüş ustası olduğunu söylerler. 1850 öncesinde, eski San Sik geleneğini devam ettirmiş ve daha sonra onu İçsel Yılan Boks yöntemiyle birleştirip Wing Tsun sistemini yaratmıştır. Ng Mui, Beş Erik Çiçeği anlamına gelir ve bu kavram Beyaz Turna Yumruğunda yer alır.

Efsanenin Ardında Gizlenen Gerçek

Wing Tsun 400 yüz yıl önce, toplumsal hareketliliğin yüksek olduğu bir dönemde gelişmiştir. 1644'ten 1911'e kadar süren baskıcı Qing hanedanlığında direniş hareketi Budist tapınaklarda gizlenmiş ve örgütlenmiştir. Wing Tsun Müzesi'nin son dönemde yaptığı araştırmalar, Budist rahiplerin direnişçilere destek olduğu, hatta kimilerinin direnişe katıldığını ortaya koymaktadır. O dönemde devrimcilerin birbirlerini tanımak için kullandıkları şifreli el işareti, daha sonra Wing Tsun geleneğinde selamlama hareketi olarak günümüze kadar kalmıştır.

1600'lerin sonlarında Siu Lam Tapınakları'ndaki isyan hareketine ve sürekli gelişen dövüş tekniklerine karşı ajanlar gönderen hanedan liderleri teknikleri çalmak istediler. Direnişçiler bunu

fark ederek yeni bir sistem geliştirmeye başladılar. Bu sistemin iki amacı vardı: İlk hızla ve etkin olarak öğrenilmesi gerekiyordu. İkinci olarak mevcut tekniklere karşı daha etkili olmalıydı. Böylece Wing Tsun doğmuş oldu.

Ajanları deşifre olan hanedan direnişi bastırabilmek için bütün Siu Lam rahiplerini yok etmeye çalıştı. Bu yüzden Güney Siu Lam Tapınağı (Şaolin) yakılıp yok edildi. Bu tapınaktan kaçan direnişçilerden Cheung Ng (Tao Sao Ng olarak da bilinir) Güzel Çiçek Toplumu Birliği'ni kurmuştur. Daha sonra Kırmızı Opera adlı tiyatro topluluğuna dönüşecek olan örgüt, direnişçilerin gizlenmesi ve Wing Tsun'un yayılmasında etkili olmuştur.

O dönemde direnişçilere verilen ceza ölümdü. Üstelik bütün akrabaları da araştırılıp öldürülüyordu. Bu yüzden, hanedanın ajanlarını yanıltmak yaşamsal öneme sahipti. Dördüncü nesilden sonra yaratılan Ng Mui ve Yim Wing Tsun Efsanesi, bir sis perdesi yaratarak örgüt üyelerinin izlerini kaybettirmiştir.

Hanedanın katliamından kaçabilenler sadece efsanevi beş rahip değildi. Örgütün gizli iletişimi sayesinde birçok direnişçi rahip kaçarak geleneği devam ettirdi. Bu rahiplerden, Kuzey Şaolin tapınağından Yat Chum Dai Si ve Güney Tapınak'tan Cheung Ng, ünlü Hung Suen (Kırmızı Kayık) gezici tiyatro topluluğunu kurmuştur. Kırmızı Kayık'taki çalışmaların jimnastik çalışmalarına benzeme-

si, takma sahne isimleri ve yüzlerin boyanması iyi bir gizlilik sağlamıştır. Bu gruba katılan ve stili öğrenen direnişçiler, daha sonra kendi bölgelerinde örgütlenmek ve stili yaymak için ayrılırlar.

Paylaşıldıkça Gelişen Öğreti

Wing Tsun stili, Şaolin tapınağında öğretilen diğer Kung-Fu stillerden farklı olarak, bir okul sisteminde değil, kendilerini savunmak zorunda olan insanların, daha önceden edindikleri birikimleri yeni koşullarla değerlendirecek ve her öğrencinin sonunda stile yeni bir teknik eklemesiyle oluşmuştur. Yip Man'a kadar bu şekilde olgunlaşan Wing Tsun, hanedanın devrilmesinden sonra, gizli kalmasına gerek kalmadığı için daha hızlı yayılabilmektedir.

Beş Yapraklı Vahşi Erik Çiçeği

Wing Tsun'un ana simgesi olan beş yapraklı vahşi erik çiçeği, bahar geldiğinde diğer bütün çiçeklerden önce açar. Çoğu zaman karlar erimeden ortaya çıkan bu çiçekler Çin kültüründe, zayıf ve yeni doğmuş olanın (Yan) güçlünün (Yin) üstesinden gelmesini sembolize eder. Beş yaprak, geleneksel Çin kültüründen farklı olarak, dövüş sırasında gözetilmesi gereken güçleri temsil ederler. Ateş, toprak, metal, su ve tahta olarak isimlendirilen bu güçler üzerine kurulan Wing Tsun'ın temel özellikleri sadelik, farkındalık ve hızlı harekettir. Wing Tsun'un sloganı "gözleri kamaştırmayan parlaklıktır".

Wing Tsun Prensipleri**Yol Açıkça İlerle**

Rakip size dokunabilecek kadar yaklaştığında, ileriye doğru düz bir çizgi üzerinde doğrudan tekme ve yumruklarla hamleler yapılmalıdır. Mıknatısın metali çekmesi gibi güç rakibe dikey bir eksende uygulanmalıdır (ileriye akıcı enerji).

Yapışık Kal

Temas kurulduktan sonra kolları hiç geri çekmeden rakibin güç merkezi hattına sürekli hamleler uygulanır. Geleneksel olarak birçok sistemde yumruk atılıp bloke edilmesi durumunda yumruğun geri çekilerek diğer yumruğun atılması düşünülürken, Wing Tsun sisteminde kullanılan zincir yumruk sayesinde hamlelerin sürekli sağlanır ve bu sayede zaman kayıpları engellenerek rakibin karşı atak şansı yok edilir.

Gücü Yönlendir

Rakibinizin sizden güçlü olması durumunda, güce karşı güçle karşılık vermek yerine, gücü serbest bırakmak-yön vermek ve eş zamanlı olarak karşı atak geliştirmek suretiyle rakibimizin saldırısını kendi lehimize çevirebiliriz. Wing Tsun dersleri içerisindeki öğretilerle geliştirilen ve doğal reflekslerden farklı olan refleksler sayesinde bu prensibi hayata geçirebilir ve rakibin gücünü kendisine karşı kullanabiliriz.

Takip Et

Rakip ile ilk temasın kurulması ardından, rakibin orta hattı boyunca ileriye sürekli baskı uygulanması ve bu sayede oluşan boşlukların otomatik olarak fark edilerek akıcı olarak hamleler gerçekleştirilmesi prensibini ihtiva eder.

Odaklanma

Boş ve akıcı olan bir zihin çevreden gelen her türlü tehlikeyi algılama ve tepki verme yeteneğine sahipken, şartlanmış ve dolu bir zihin ise algılama, tepki verme ve reflekslerde azalma sonucunu doğurmaktadır. Savunma yaparken, zihnimizi karşıdaki kişinin yapacağı hamleyi düşünmek ile meşgul etmemiz durumunda, zihnimiz akıcılığını kaybedecek ve bu durumda rakibe karşı doğru tepki doğru zamanlama ile verilemeyecektir.

Zamanlama-Hız

Rakibin saldırısı karşısında zaman kaybetmeden anlık olarak uygulanacak teknik kendimizi korumamıza imkân verecektir. Yani saldırı oluşmadan veya oluşma esnasında hareket geçmek hayati önem teşkil etmektedir. Hamlemiz ne erken ne de geç kalmış olmalıdır.

Mesafe

Tehlike alanımıza girmeyen saldırı ve hamlelere karşı gereksiz karşılama ve

bloklardan kaçınılmalıdır. Burada tehlike sınırı olarak düşünülen bölge, bacağımızın öne uzandığı mesafenin yarıçapı olarak alınarak çizildiği bir çemberdir. Saldırının bize ulaşamayacağı bu çemberin dışında kalan saldırılara basitçe yana veya geri çekilerek sakinme yapılabilir ve hemen ardından karşı atağa geçebiliriz.

Refleksler

Yukarıda bahsedilen "doğru zamanlama-hız ve mesafe" unsurları kullanılarak savunma gerçekleştirildiğinde rakip ile ilk temas kurulur. Bütün bu unsurlar bir bütün olarak doğru uygulanırsa ideal şartlarda rakibinizin hamlesi size ulaşmadan, siz ona yumruk ve tekmeleriniz ile ulaşmış olur ve etkili bir savunma gerçekleştirirsiniz. Bu durumda muhtemelen herhangi bir refleks kullanmanıza da ihtiyaç kalmayacaktır. Ancak rakibin atağı ile sizin ona karşı atağınızın eş zamanlı olarak karşılaşması durumunda refleksler devreye girecektir. Wing Tsun sisteminde refleks dediğimizde; doğuştan var olan refleksler değil, yapılan antrenman ve egzersizler ile kazanılan öğretilmiş refleksler anlaşılmalıdır. Söz konusu refleksler, Chi Sao (yapışık kollar) egzersizleri içerisinde yer alan: "Bong Sao, Taan Sao, Chum Sao ve Cao Sao" tekniklerin çalışılması ile kişiye kazandırılır. Chi Sao egzersizleri bu teknikler kullanılarak rakipten gelen etki sonucu, düşünmeksizin tepki olarak karşılık verilmesini sağlar.

YALINAYAK

İşkenceye Dönüşen
Hobi Atölyeleri

İzmir Kırıklar F Tipi Hapishanesi'nde tutsak olan Umut Fırat Süvarioğulları, gazetemize yolladığı mektupta, bulunduğu cezaevinde işletilen hobi atölyelerinin, tutsaklara yönelik sistematik bir işkenceye dönüşme sürecinden bahsetti. Devletin cezaevlerini "ucuz işgücüne dayalı üretim politikası" doğrultusunda da kullandığını yeniden hatırlayarak, Süvarioğulları'nın yolladığı mektubu sizlerle paylaşıyoruz.

"Kapitalizmin üretim "mantığı", devletin en organik tahakküm merkezlerinden olan hapishanelerle kesiştiğinde sistematik işkencenin bir aracına dönüşüyor. Devletin son yıllarda adeta "her ilçeye bir hapishane" kampanyasına dönüştürdüğü ülkeyi hapishanelerle donatma -bu arada yandaşlarını yemleme-politikasıyla buraları ucuz işgücüne dayalı üretim mabetlerine dönüştürmektedir. Bu eğilimden feyz alarak, üstlerine yaranabilmek için, iş yaptığını gösterebilmek hevesindeki yöneticiler, zaten var oluşlarıyla, kurumlarıyla tahammül edilemez noktadaki mekânları, kendi menfaatleri için araçsallaştırmaktan çekinmiyor.

Kısa süre önce hapishanede kaldığım odamı bir vesile ile değiştirdim. Yeni yerleştiğim oda, bloğun en sonunda, hobi atölyelerinin hemen yanında. Atölyeler ağırlaştırılmış müebbetlik mahkûmların kaldığı tekli odaların üstünde yer alıyor. Diğer bloklardaki atölyelerde resim, bilgisayar, çini desenleme ve hobi kursu bulunurken, bizim bloktaki atölyede kompresör ve darbeli matkap, mesai saatleri içinde çalıştırılıyor. Dediğim gibi, burası alt katında, sağında, solunda insanların yaşadığı; 8-10 metrelik odalarda günün 24 saati beton içinde tutulan mahkûmların yaşam alanının üstü oluyor. Hapishanede hazır beton kullanılıp, sese karşı herhangi bir izolasyon ve tedbir alınmadığından, zaten bir blok ötesindeki gürültüye daha fazla tahammül edemeyen aynı koridorda kalan Abdullah adındaki mahkum, kapıları vurarak tepki gösterdiğinde, odaya üşüşen gardiyanlar kendisini alıp "plastik oda"ya (işkence sırasında genelde bozulan kamerası olan, duvarları plastik maddeyle "izolasyonlu" cezalandırma hücresi) götürdüler. Arkadaş, "bu gürültüde nasıl yaşanır, o zaman odaları değiştirin, dayanamıyorum" dediğinde, başgardiyan "mesai saatlerinin dışında çalışmıyor makineler" diyerek savunma yapacak seviyede. Burayı

bir fabrika, sanayi bölgesi olarak görüp, burada insanların yaşadığının farkında bile değil. Oysa alt personellerle konuştuğumuzda, onlar da yakınıp "mesai saatinin bitmesini, eve dönmeyi dört gözle bekliyoruz" diyorlar. Diğer yandan, Abdullah kapıya vurup hızarın sesini bile bastıramamışken, hakkında kamu malına zarar vermekten muhtemelen hücre cezası veya ziyaret yasağı verilecek.

Hızır makinesinin alt katındaki ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü adli mahkûmlar nasıl dayanıyor dersiniz, Meydan Gazetesinin Temmuz sayısında yayınlanan uyuşturucu haplar konulu yazım hatırlanabilir. Orada kalanlar genelde mesai saatlerinde haplar vesilesiyle uydukları için problem olmuyor.

Ayrıca edindiğim bilgilere göre bu atölye kurulduğundan beri, kurs öğretmeni dâhil, birkaç mahkûmun hızır makinesinde parmakları kopmuş. Kurs olarak düzenlendiği için, bir sigorta ve güvence olmadığı gibi, son derece düşük ücretle çalışan mahkûmlar alabildiğine sömürülüyorlar. Sonrasında ne oluyor dersiniz, idare açısından; çıkan mamuller, kurumun başka bölümünde hazırlanan sergide gösterilip, mamullerden birkaçı denetçiler için paketlenip araçlarına taşınırken, Ankara'daki ağababaları tabi ki unutulmuyor. Mahkûmlar açısından ise, eğer uyuşturulmuş olanlardan değilseniz, başınızın üstünde hızır, kompresör ve matkap sesleriyle güne başlayıp, öyle bitirip, yaşam kalitesi son derece düşmüş, okuduğu kitaplar hızır sesleri arasında yitmiş, asabi, depresif bir ruh halinin yanında, yapılan şikâyetlerin neticesinde, hali hazırda başka hapishaneye "sürgün" olma tehlikesi altındayız. Sistematik gürültü işkencesiyle, sürgün tehditleriyle, tahakküm zincirini tamamlamaya çalışsa da, bu politikalarla hiçbir şekilde istedikleri sonuca ulaşamayacaklar."

Kullan-at Kılavuz

Kapitalist işleyiş içerisinde zaman zaman kullanılabilir ama paylaşma ve dayanışmayla örülü özgür dünyada hiçbir şeye yaramayacak bilgiler...

Davut Erkan

davuterkan@meydangazetesi.org

Yeni İç Güvenlik Reformu

Kobanê'ye yönelik IŞİD saldırılarını ve TC'nin bu saldırılardaki rolünü protesto etmek için sokaklara çıkan insanlar, polis, jandarma ve hizbul-kontra çeteleri tarafından öldürülürken, Erdoğan kameraların karşısında arz-ı endam etti: "TBMM inşallah Salı'dan sonra yeni yasal düzenlemeleri gerçekleştirerek, hükümet idari tedbirleri alarak, diğer tüm kurumlarımız üzerine düşeni yaparak sokakları bu vandallardan süratle temizleyecektir" dedi. İki gün öncesinde söyledikleri bu yasal düzenlemelerin ne minvalde olacağını habercisiydi: "Artık ne polisimizin ne askerimizin kalkanla bu işin önüne geçmesi mümkün değil. Gereği neyse askerimiz de polisimiz de onu yapacaktır".

Hükümet kendilerine verilen bu görevi derhal üstlenerek çalışmalara başladı ve adına da İç Güvenlik Reformu dedi. Bu paketle TCK ve CMK başta olmak üzere birçok yasadaki değişiklikler yapılacak. Peki neler var bu pakette, bir göz atalım.

- Yapılacak değişikliklerle polise-jandarmaya daha ortada işlenmiş ya da işlenmekte olan bir suç olmasa da, suç işleme olasılığı gerekçesiyle istediği kişileri 24 saate kadar gözaltında tutabilecek. Bunun için savcı emri veya hakim kararı aranmayacak.

- Arama kararı için somut delillere dayalı kuvvetli şüphe aranmaktayken artık ne idüğü belirsiz "makul şüphe" yeterli olacak.

- En basit bir basın açıklamasına dahi uygulanan "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşlerine Muhalefet" suçunun cezası arttırılacak.

- Daha önce birçok kez görülen duruma, gözaltına alınan kişilerin stadyum-otopark gibi yerlerde tutulması uygulamasına "güvenlikli böl-

ge" kılıfıyla yasalık kazandırılacak.

- Polis istediği kişinin telefonlarını somut delil veya kuvvetli suç şüphesi olmasa da dinleyebilecek. Bu kararları tek hakimli sulh ceza hakimlikleri verecek.

- Yakın zamanda kaldırılan, soruşturma dosyasının avukatlara karşı gizliliği uygulaması geri dönecek. Avukatlar dosyayı inceleyemeyecek, delilleri öğrenemeyecek. Yine kitlesel eylemlerde gözaltına alınanların avukatla görüşmeleri engellenebilecek.

- Göstericilerin kullandığı molotof ateşli silah sayılarak cezası arttırılacak. Bu sayede polise-jandarmaya molotoflu kişiye "doğrudan ateş etme" yetkisi de verilmiş olacak.

- Polis ve jandarmanın toplumsal olaylara müdahale ederken işledikleri yaralama-ışkence-cinayet suçları "görev suçu" kapsamına alınacak ve bu suçlardan soruşturma açmak valilik-bakanlığın izniyle mümkün olacak. Zaten cezasız kalan bu suçların işlenmesi için kolluğa yasal ve idari güvence verilmiş olacak.

- Katili koruyan devlet, katile laf edilmesinin cezasını da ağırlaştırılacak. "Katil polis hesap verecek" demenin bile "memuru tehdit" olarak algılandığı yargı düzeninde bu suçun cezası da arttırılacak.

Devlet, kanunları istediği gibi eğip bükerek toplumsal muhalefeti ezmeyi, insanları korkutup sokaklardan çekmeyi amaçlıyor. İnsan hakları, hukukun evrensel ilkeleri gibi normların fiilen geçersizliğini artık yasal güvenceye kavuşturuyor. Ancak devletin hesaplayamadığı bir şey var; o da, arttırmayı sürdürdüğü tehditlerine, gizlilik kararlarına, hapis cezalarına, sıkılacak her yeni mermisine rağmen mücadele etmeye, direnmeye devam edecek olanlar...

SANSÜR

Sansür yalnızca gazete ve dergilerde karşılaşılan bir şey değil. Neredeyse bütün kültür sanat ürünlerinde, en başta da sinemada, sansür hep vardı ve günümüzde de sürüyor. Bu yılki Antalya Film Festivali'nde ayyuka çıkan sansür hadisesi aslında ne ilk, ne de son örnek.

Bundan bir yıl önce Taksim Gezi İsyanı'nda sokaklarda, alanlarda olanlar, bir soluklanmak için evlerine döndüklerinde son gelişmeleri görebilmek için açtıkları televizyonlarında kalabalıkların doluştuğu meydanlarla, polisin gazıyla ve TOMA'sıyla, sokaklarda Vendetta maskesi ile yürüyenlerle değil; penguen belgeselleriyle karşılaştılar. Gazetelerde de durum farklı değildi; bir şeyler oluyordu, ama medyaya göre böyle bir şey yoktu.

O zaman ellerdeki cep telefonları yalnızca birbirini tanıyanların iletişim kurduğu bir ağa değil, o alandaki tüm insanların bilgi paylaştığı bir medyaya dönüştü. Belki medyanın görmezden gelme durumu, yani açık sansürü, bu şekilde kırılmış oldu. Ama devlet, bu konuda da çabucak yasaklama ve engelleme ile bu bilgi alışverişini kesmeyi denedi.

Bir yılın ardından bu kez Gezi, bir film festivalinde engelleniyor... Reyhan Tuvi'nin Taksim Gezi İsyanı'nı anlatığı "Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek" isimli belgesel, festival komitesince gösterim dışı bırakılıyor. Komitenin bu konuda yaptığı özrü kabahatinden de büyük açıklama da, bunun bir sansür olduğu gerçeğini gizlemeye yetmiyor. Yani bu, geçtiğimiz cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrasında ortaya sürülen "Yeni Türkiye"nin belki de ilk film sansürü oluyor.

Devlet Varsa Sansür de Var

Eskiden de durum farklı değildi. Sansür bu topraklarda hep vardı. 1864 Matbuat Nizamnamesi, 1925 Takrir-i Sükun Kanunu, 1931 Matbuat Kanunu, 1940 Örfi İdare Kanunu, 1950'den-1991'e kadar yürürlükte kalan 141., 142. ve 163. kanun maddeleri, 27 Mayıs-12 Mart-12 Eylül-28 Şubat darbe-

lerinin hükümleri-yönetmelikleri, 1990'ların Terörle Mücadele Kanunu ve sansür sürgün karar-nameleri, 2005'ten bu yana yürürlükte olan Terörle Mücadele Kanunu...

Tüm bu yasa ya da yönetmelikler, sisteme karşı düşünceleri birer "suç" olarak tanımlamanın yanı sıra, "kamu düzeni, milli güvenlik ve genel ahlak" bahaneleriyle gerçeklerin üzerine kalın bir sansür gölgesi de örttü. Çünkü Osmanlı zamanında padişah ve saray, Cumhuriyet döneminde de hükümet ve meclis; bağımsız düşüncelerden, yalın gerçeklerden ve kendi yalanlarının ortaya dökülecek olmasından açıkça korktu.

Sansür tabii ki yalnızca gazete ve dergilerde karşılaşılan bir şey değil. Neredeyse bütün kültür sanat ürünlerinde, en başta da sinemada, sansür hep vardı ve günümüzde de sürüyor.

Bu yılki Antalya Film Festivali'nde ayyuka çıkan sansür hadisesi aslında ne ilk, ne de son örnek. Örneğin Atif Yılmaz'ın filmi Kara Çarşaf Gelin filmi de 1975 yılında Antalya Film Festivali'ne alınmamıştı. Yılmaz Güney'in 1972 yılında çektiği Baba adlı filmi ise Altın Koza'da birinci olmasına rağmen, Yılmaz Güney'in o dönemde cezaevinde olması ve politik kişiliği sebebiyle, filme verilen ödül geri alınmıştı.

Geçmişte de muhalif filmler engellenir yasaklanırdı. Mesela bir filmde İstanbul Boğazi görünür, stratejik önemi olan yerler düşmana gösteriliyor diye sansürlenir; Yıldız Kenter rol icabı tecavüze uğrar, devlet sanatçısı tecavüze uğrayamaz diye sansürlenir; hatta Halit Refiğ'in Şafak Bekçileri filmi bile düşen uçak yüzünden "halkı askerlikten soğuttuğu" gerekçesiyle sansürlenirdi.

Bir filmde başakların cılız gösterilmesini "biz yoksul bir ülke değiliz", iki kadın arkadaşın "kazancımızı ortaya koyar beraber harcarız" diyalogunu "komünistlik yapıyor", bir inşaat işçisinin yaşamını "Anadolu genci böyle gösterilemez" diye pek çok sefer sansürlemişlerdi.

"Elbet bir gün insanlık, sizden hesap soracak" Sözleri İsyancı Bulunup Sansürlendi

Orhan Gencebay'ın gecekondu meselelerine eğildiği Derdim Dünyadan Büyük adlı filmi de "insanları isyana, anarşiye ve halkın ikiye bölünmesine sebebiyet verdiği" gerekçesiyle yasaklandı. Film, "Elbet bir gün insanlık, sizden hesap soracak" gibi sözleri olan müzikleriyle de hala hafızalardadır. O yıllarda, aralarında Cüneyt Arkın, Türkan Şoray, Tarık Akan ve Fatma Girik'in de olduğu pek çok oyuncu ve sinema emekçisi, sansüre karşı Ankara'ya yürüdü.

Kimi zaman bir filmin gösteriminin yasaklanması, kimi zaman da Sürü filminin gösteriminde olduğu gibi sinema salonuna atılan bir bomba oldu sansür. 1980 darbesinden sonra Yılmaz Güney'in Cannes'da Altın Palmiye kazanan filmi Yol'un gösterimi de sansürden payını alıp yasaklanmıştı ama darbeden önceki son Antalya Film Festivali, Ömer Kavur'un "Yusuf ile Kenan" ve Yavuz Özkan'ın "Demiryol" isimli filmlerini festivale almamıştı. Yani her dönem sinema filmleri yasaklama ve sansürle karşı karşıyaydı. Hatta sansür o boyuta gelmişti ki, TRT, kendi yaptırdığı "Yorgun Savaşçı" filmi dahi sakıncalı bulup yakarak ortadan kaldırmıştı.

Günümüzde de RTÜK, televizyondaki sansürün adı. Ama zaten bağımsız olmayan kanallar, işlerine gelmeyen her şeyi engelledikleri için RTÜK'e çok

Gürşat Özdamar
gozdamar@meydangazetesi.org

da iş düşüyor denebilir. Canlı yayında bile programlar kesiliyor, konuk konuşmacıların sözü "teknik aksaklık" nedeniyle engelleniyor.

Dün Gezi, Bugün Kobanê

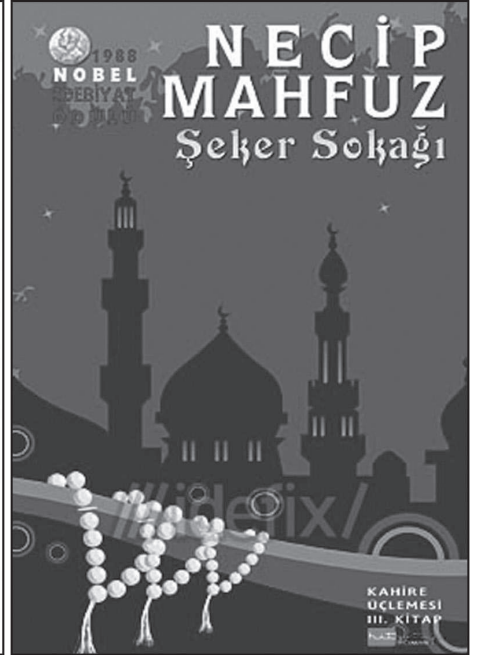
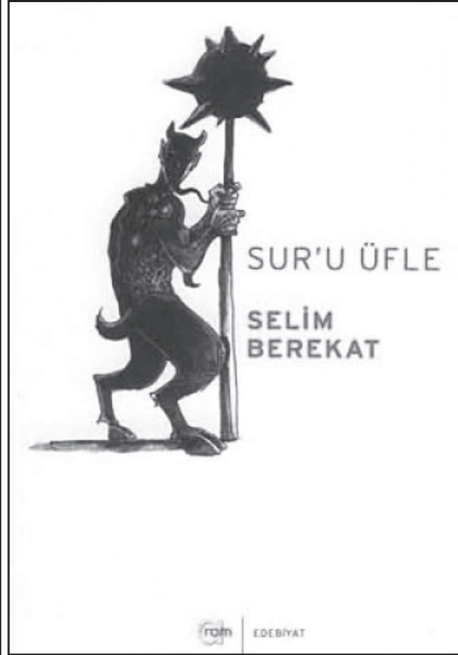
Yazıya Gezi ile başlamıştık, şimdi Şırnak'a geçelim. Burada yaşanan bir Kürt katliamını ortaya çıkaran, tanıklarıyla anlatan Aydın Orak'ın Berivan isimli belgesel filminin, geçtiğimiz yıl yasaklandığında bu kadar gündeme gelmemiş olması, sinemada var olan çifte standart ve ayrımcılığı da gözler önüne seriyor. Elbette sansür kötü, ama görmemek daha kötü.

Bugün, devletlerin kendi elleriyle yarattıkları çetelerin saldırılarına maruz kalan Kobanê'de yaşananlar, ana akım televizyonlarda, gazetelerde yer almıyor. Bugün yaşananlar da, sinsi bir sansür perdesinin ardında tutulmak isteniyor, gerçekler bilinmesin, kirli ittifaklar anlaşılmasın, devletin kanlı hesapları ortaya dökülmesin diye görüntüler gizleniyor. Haber almak dahi olanaksızlaştırılıyor, devletin resmi ya da kontrgerilla güçleri gerçeklerin peşinden koşan gazetecilerin, bağımsız kameramanların üzerine kurşun yağdırıyor.

Sansür kanunlarıyla yasaklansa da, polis zoruyla korkutulmaya çalışılsa da, kendini alternatif ya da özgürlükçü olarak adlandıran festival komitelerince engellense de, gerçeklerin peşinden gidenler hep var olacak, ya bugünden haber yaparak bize bu gerçekleri aktarmayı sürdürecekler, ya da yarın film çekerek, belgesel hazırlayarak izleyiciye bugünü aktarmayı, kendini, yalanlar üzerine inşa eden ve bu yüzden gerçeği yasaklama çabasındaki devlete rağmen seçecekler.

Kitap

Dört Kitap Dört Savaş

Ortadoğu; dışarıdan bakanlar için, içinde ne olacağı tahmin edilemeyen bir kapalı kutudur. Burada hiçbir şey, Batı'dakine benzemez. Batı'nın rasyonel bakış açısıyla kavranamadığı gibi oryantalizm gibi bakışla da karikatürize edilemez. Burada her şey, aynı insanları gibi, iç içedir. Aşk da savaş da yaşam da acı ve sevinç de... Bu edebiyatta da böyledir. Burada bir aşk şiiri, asla sadece aşk şiiri olarak kalmaz, en kötü ihtimalle bir kelimesinde, coğrafyanın acı ve kanla yazılmış tarihinden bir iz bulunur.

Kimi zaman yaşlı bir "dengbej" in yaşadığı hayatın kenarlarında yol yol iz yaptığı, ağzından dökülen kelimelere sinmiş sürgünü duyarız; kimi zaman Kahire'nin ara sokaklarındaki kahvelerde oturan Arapların sohbetine dâhil olur, Batı'yla dövüşen eski inanışların çelişkilerine şahit oluruz. "Bir Mesih'e inanmamanın, çaresizlik sayıldığı bir coğrafya..." da yaşama direnen insanların hayatlarına konuk olur, savaş koşullarının normal koşullar olarak sayıldığı bir kara parçasında yaşamla yüzleşiriz.

Hiç unutmadığımız hatta hep yakınında olduğumuz halkların savaşının yani bizim de olan bir savaşın ortasında, Ortadoğu'da savaşı yazan daha doğrusu Ortadoğu'da yaşamayı yazan yazarları tekrar hatırlamak, yaşadığımız gerçekliğin başka bir yönünü de görmek anlamına geliyor. Bugün Rojava, Filistin ya da Irak'ta kesilen kafaların, atılan bombaların ve boğulmaya çalışılan bir devrimin izi, muhakkak ki oranın edebiyatına sinmiş, bugünümüzü hazırlayan koşulları geçmişte anmıştır.

Mehmed Uzun - Dicle'nin Sesi I - II (İthaki Yayınları)

"Bana gözlerini yurt eyle mültecini olayım, kendi adına bana kimlik çıkar ben biraz da sen olayım..."

Kürtçe, Türkçe ve İsveççe yazan Mehmed Uzun neredeyse hayatının tümünü, kopartıldığı coğrafyayı anlamaya ve onu anlatmaya harcadı. Bu üç dilde yazdığı onlarca roman ve hikâyenin ötesinde, Kürt dili, tarihi ve edebiyatı üzerine yaptığı çalışmalarla, Kürt kültürüne önemli katkılarda bulundu. Birçok kitabı yasaklandı, vatandaşlıktan çıkarıldı. Çok uzun süre İsveç'te yaşadı, 1992 yılında tekrar yaşadığı topraklara dönebilen Uzun, 11 ekim 2007'de Amed'de yaşamını yitirdi.

Dicle'nin Sesi I (Dicle'nin Yakarışı) kitabında Uzun, Dengbej Biro'nun ağzından Osmanlı'nın zulmü altında ezilen halkları anlatır. Kürtler, Ezidiler, Süryaniler, Yahudiler, Araplar ve Türklerin yaşamlarının nasıl iç içe geçtiğini; Ester ve Biro'nun aşkını, sürgün ve katliamları konu edinir. Anlatısına "Siz istediniz, ben

de anlatacağım. Kandili yakın ve unutulmuşların sesine kulak verin öyleyse" diyerek başlayan Biro, kitabın ilerleyen sayfalarında şöyle devam eder: "Etrafınıza bakın, her yerden kan damlıyor. Toprak inliyor, su haykırıyor, rüzgâr uğulduyor. Niçin? Hep Fırat ve Dicle'nin sularıyla sulanan bu mübarek toprak, şimdi niçin bir taziye sessizliği içinde kanla sulanıyor?" Kendisini dinleyenlere adeta bugünü tariflemiş gibi seslenen dengbej, bugünün okurunu da, geçmişe götürerek bölge halkının maruz kaldığı ıstıraba ortak eder.

Dicle'nin Sesi II (Dicle'nin Sürgünleri), yine Dengbej Biro'nun sesinde ve şevbuherklerde hayat bulur. Biro bu sefer Osmanlı tarafından topraklarından edilenleri, nasıl yersiz yurtsuzlaştırıldıklarını, kanın aka aka yer yaptığı yollardan hiçbir yere uzanamayan bir sürgün hikâyesini anlatır.

Selim Berekat - Sur'u Üfle (Aram Yayınları)

"Mülteci topraklarından başka bir şey görmemiş bir çocuğun bitmemiş hatırası..."

Selim Berekat, Adını Rojava kantonlarından biri olarak duyduğumuz Qamişlo'da dünyaya geldi. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra doğan Berekat, döneminin tüm insanları gibi bunun ağırlığı ile yazdı ve yaşadı. Suriyeli bir Kürt olmasına rağmen Arapça yazdı. Bu yüzden birçok eleştirmen tarafından "Arapların Yaşar Kemal'i" olarak anıldı. Kürtçe yazmamasına rağmen genelde Suriye'de yaşayan Kürtlerin hikâyelerini anlattı.

Türkçeye çevrilen kitaplarından biri olan "Sur'u Üfle" en dikkat çekici eserlerinden biri. Kitapta, kendi çocukluk anılarından yola çıkarak, Suriye Kürtlerinin çektiği acıları, kahkahalarını, kendilerini bu cendereden kurtaracak olan bir Mesih bekleyişlerini ve içinde yaşadıkları coğrafyaya saplanıp kalmış şiddet sarmalını zaman zaman mizahi, zaman zaman hüznü dolu bir dille anlatıyor.

Necip Mahfuz - Kahire Üçlemesi (Hitkitap)

"Ben, borçlarını ödeyebilmek için insanların açlık sınırında yaşamak zorunda kaldığı bir dünyadan geliyorum."

Hakan Aktuğ Gültürk

hgulturk@meydangazetesi.org

Necip Mahfuz, Ortadoğu edebiyatının en bilinen simalarından biri olmakla beraber, Mısır'da son dönemlerde yaşananları gerçekçi ve sade bir dille anlatmayı başaran ender yazarlardan. Sokaktaki insanın gündelik yaşamını ele aldığı kitaplarında bir yandan Mısır'ın çalkantılı siyasi yaşamını resmederken, diğer yandan, bizi kadim bir kültüre, Mısır şehirlerinin ara sokaklarına doğru "gerçekçi" bir yolculuğa çıkarıyor.

30'u aşkın kitabı arasında, en büyük etkiyi yaratan çalışması ise "Saray Gezisi", "Şevk Sarayı", "Şeker Sokağı" kitaplarından oluşan "Kahire Üçlemesi"dir. Üçleme, Birinci Dünya Savaşı'yla açılıp Nasri Darbesi'yle devam eden süreci, Kahireli tüccar bir ailenin 3 kuşak hikâyesini anlatarak veriyor. İlk kitap Saray Gezisi'nde, geleneksel değerlere sıkı sıkıya bağlı, evde güçlü bir otoriteye sahip olan Ahmet Abdülcevat ve ailesinin hikâyesini anlatır, arka planda ise Birinci Dünya Savaşı sonrası, İngiliz sömürgeciliğinden kurtulmaya çalışan bir halkı okuruz. İkinci kitap, Şevk Sarayı'nda ise, ailenin ikinci kuşağının hikâyesi anlatılır. Artık yavaş yavaş

vaş güçten düşmeye başlayan fakat ailesinin üzerindeki gücü hala kaybolmayan Ahmet Abdülcevat, bu kitapta biraz daha geri planda kalırken, çocukları Yasin, Kemal, Hatice ve Ayşe'nin hikayesiyle beraber 1920'lerin Kahiresi romanın merkezinde yer alır. Üçüncü ve son kitap olan Şeker Sokağı'nda, artık torunların hikâyesi anlatılmaktadır, Abdülcevat iyice elden ayaktan düşmüş, çocuklar ve torunlar daha rahat hareket edebilme imkânı yakalamışlardır. Batılılaşma dönemine giren Mısır'da hayat yavaş yavaş değişmeye başlamış, eski ile yeni, doğu ile batı ve ezen ezilenin yarattığı çelişkiler Mahfuz'un kaleminden güçlü ama sade bir dille anlatılmıştır.

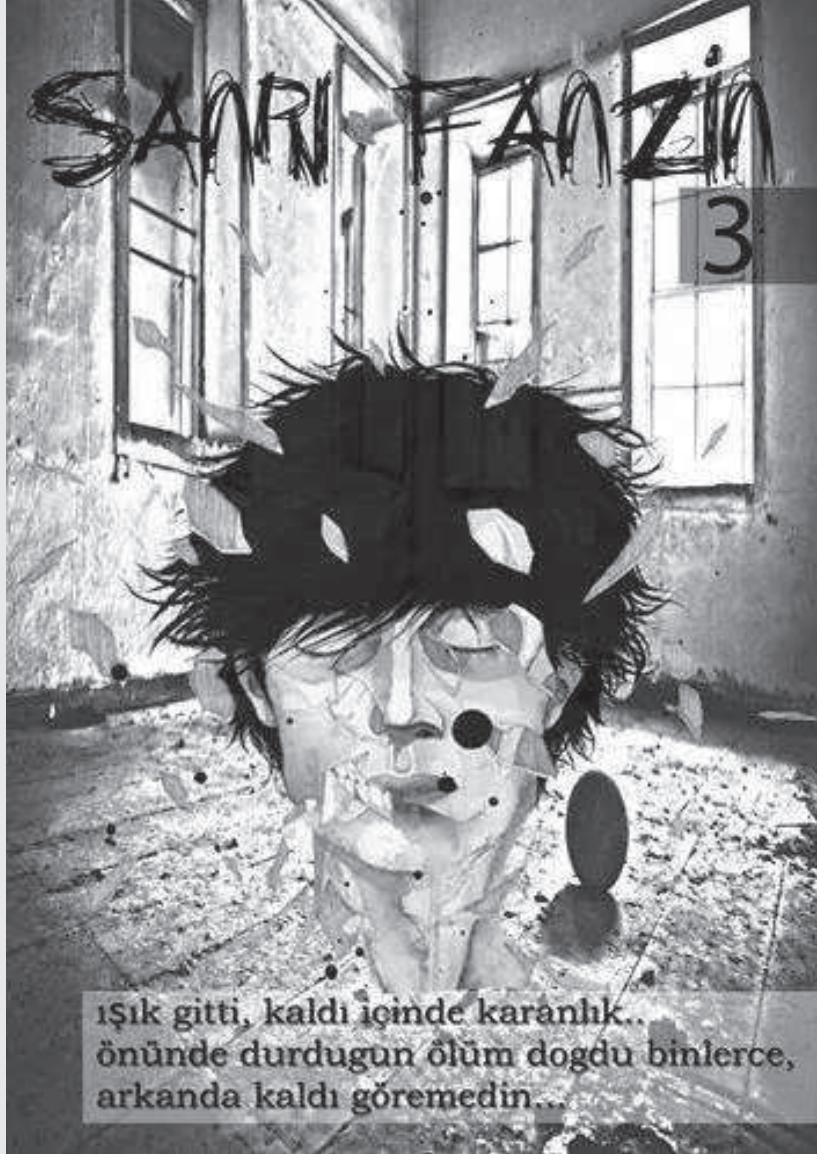
Gassan Kanafani - Filistin'in Çocukları: Hayafa'ya Dönüş ve Diğer Hikâyeler (Otonom Yayıncılık)

"Bildiğimiz tek şey, yarının bugünden daha iyi olmayacağı ve nehir kıyısında, asla gelmeyecek bir gemiyi özlemle beklediğimiz. Her şeyden koparılmaya hükümünü giydik; kendi yok oluşumuz dışında her şeyden."

Kanafani, Filistin'de sadece yazdıklarıyla değil yaptıklarıyla da direnişin önemli simgelerinden biri haline gelmiştir. Bir dönem FHKC'nin de sözcülüğünü yapan Kanafani'nin, 18 kitabı, Filistin ve direniş üzerine yayınlanmış birçok makalesi bulunmaktadır. Hayatını özgür Filistin davasına adanmış Kanafani, henüz 36 yaşındayken katledilmiştir.

Filistinli çocuklar anlatılır bu hikâyelerde; yerlerinden, yurtlarından edilmiş, mülteci kampalarında yaşayan ya da kendi topraklarında dahi "uygunsuz misafirler" olarak anılan Filistinli çocukların hikâyeleri anlatılır. Kendisinin de birebir maruz kaldığı acı ve sıkıntıları keskin gözlem gücüyle çocukların gözünden aktardığı kitabında tüm yaşamları "savaş koşullarında" geçen bir toprağın insanını da derinlemesine inceler. Kitabın giriş kısmında anlatılan bir hikâyeye Filistin gerçeğini ve yazarın keskin kavrayışını iyi özetler aslında: "... Kanafani, öğretmenin çocuklara muz ve elma resmi çizmeyi öğretmesinin istendiği resmi müfredat programına uygun bir ders veriyordu. Bu meyveleri tahtada çizerken birdenbire bu çocukların hayatlarında hiç elma veya muz görmediklerini düşündü; bu tür yiyeceklerin yaşadıkları hayatta gerçek bir karşılığı yoktu. Bunun üzerine çizdiklerini silip onlardan mülteci kampının resmini çizmelerini istedi. Sonraları 'Tam o anı, hayatım boyunca başıma gelen her şeyden daha net biçimde anımsıyorum' diyerek bu olayı hayatında 'kesin bir dönüm noktası' olarak tanımlayacaktı."

Sanrı Fanzin

Meydan: Sanrı ismi nereden geliyor?

Sanrı Fanzin: Bir gün, arkadaş toplantılarının birinde birbirimize yazdıklarımızı okurken bunları başkalarıyla da paylaşmalıyız diye düşündük. Sonra bir ad koymalıydık. Koyacağımız adın insanların yaşadıklarını, inançlarını, hissettiklerini, yaşamlarını anlatan bir şey olmasını istedik. Sanrı bir hastalık biçimi; olmayan bir şeyin duyulması, hissedilmesi, koklanması, halüsinasyon olarak tanımlanıyor. Sanrı Fanzin, bu tanımın bir adım ötesine geçip; gerçekte, yaşamımızda var olarak görünen, inanılan, hissedilen şeylerin de insanın var ettiği sanrılar olabileceğini düşünüyor.

İkinci sayıda, "keskopyala-yapıştır"la hazırlanmış bir sayfa var. Gözümüze şu motto çarpıyor: "Demir olsa da yollar, sen yine yeşile boya..." Her yer grileşmişken, Sanrı Fanzin'in bu vurgusu niçin?

Sanrı, kendini doğanın parçası olarak görüyor. Doğa, hiçbir zaman teslim olmaz... Esir alındığında dahi bir bakarsınız, uygun bir zaman bulduğunda tekrar isyanına başlar. İsyanın rengi bazı insanlar için nasıl siyah, bazıları için nasıl kırmızı, doğa için de yeşildir. Dünya giderek grileşirken, leş kokuları salarken, doğanın mavisini, yeşilini, kızılını, dengesini, adaletini, yağmurunu, bulutunu, güneşini, ayını, kartalını, serçesini, insanını özlememe olmaz.

İkinci sayının kapağında duvara bir taş atan adam figürü var ve arkasından şu satır geliyor; "Çıkarın maskeleri, bu gece kendi yüzünüzle yatın."

Sanrı Fanzin neye maske diyor? Bu sistemde öfkelenildiğin adaletsizliğe karşı taş atarken yüze takılan maskeye mi yoksa kapitalizmin yarattığı maskeye mi?

Bu sistemin çürümüşlüğünden ve adaletsizliğinden dola-

yı eline ya da cümlelerine taş atanın yüzüne taktığı hiçbir şeye maske demiyoruz; adalet diyoruz. "Çıkarın maskeleri, bu gece kendi yüzünüzle yatın" cümlesindeki maske tanımı ise mimiklerimize, cümlelerimize, bakışlarımıza oturmuş bir maskeden bahsediyor. İnsanların iş yerinde, okulda, evde, sokakta, barda, aşka,.. takmak zorunda bırakıldığı maskelerden bahsediyor. Aslında insanlar kendilerini hiçbir yerde tam olarak var edemiyorlar. Ne kadar öğretilmiş olan maskelerden arınırlarsa, o kadar var oluyorlar.

Genellikle şiirle ya da aralara serpilmiş hikâyelerden oluşmuş olan Sanrı, edebiyatın neresinde duruyor?

Sanrı, edebiyatın bir yerinde durmayı planlamadan çıktı ve çıkıyor. Sanrı daha çok kişisel darbelerin sonuçlarını kaleme alan bireylerden oluşuyor ve bu kişilerin hikâyesini anlatıyor. Kişisel darbeleri ve yarattığı sonuçlardan kurtulma çabalarını da içinde barındırıyor. Dil ve üslup algısını matematiksel bir zemine oturtma çabası yok. Sadece içinden geldiği gibi, bu hayatı ve hayatın duvarlarını anlatmak istiyor. Ve taşlamak...

Fanzinlerde çeşitlilik oldukça fazla. Politik, tribün, edebiyat gibi birçok farklı fanzin var. Sanrı diğer fanzinelere nasıl bakıyor?

Evet, oldukça fazla... Fanzin okuması güçlü bir yapımız var. Çok değişik içerikli fanzinleri takip ediyoruz. Tabi ki politik fanzinleri ve edebiyat fanzinlerini kendimize daha yakın buluyoruz.

Son olarak, Sanrı Fanzin'e ulaşmak isteyenler, fanzini nerelerde bulabilir?

İstanbul'da 26A Kadıköy'den; Mersin'de Sokak Kitap Evi, Kafka Kitap Evi, Cafe 5 Dakika'dan; Tarsus'ta Antik Sahaf ve Kelepir Kitap Evi'nden Sanrı Fanzin'e ulaşabilirler. Ayrıca fanzini Facebook sayfamızdan isteyebilirler.. İletişim için de sanrifanzin@outlook.com ve sanrifanzin@hotmail.com mail adreslerinden bizlere ulaşabilirler.

Kapitalizme Karşı Anarşist Bir Kolektif Belleville Sin Patron

Belleville Sin Patron, bencilliğe, rekabete, kapitalizme karşı örülecek olan paylaşma ve dayanışmaya dayalı bir ekonomik modele ilişkin aylar süren tartışmaların ardından, 2011 yılının Ekim ayında, Atina'da açılmış. Bir kafe olarak işleyen Belleville Sin Patron, çalışanlarının özyönetimi üzerine kurulu bir kolektif.

3 yıldan bu yana, kolektif ilişkilerin örgütlenmeye devam ettiği Belleville Sin Patron çalışanlarıyla yaptığımız röportajı sizlerle paylaşıyoruz.

Meydan: Belleville Sin Patron'un amacı nedir?

Belleville Sin Patron: Biz Belleville Sin Patron'un çalışma ortamında eşitliğin sağlanabileceği yönünde bir örnek teşkil etmesini amaçlıyoruz. Asıl hedefimiz ürün ya da hizmet üretiminde özyönetim modelini deneyimlemek ve bu üretim için bir patrona ihtiyacımız olmadığını diğer insanlara göstermeye çalışmak. Bu model ile biz adaletsizliğin veya sömürünün olmadığı başka bir çalışma organizasyonu deneyimlenebileceğini gösteriyoruz.

Belleville Sin Patron ne anlama geliyor?

Fransızca "güzel şehir" ve İspanyolca "patronsuz" anlamına gelen sözcüklerden oluşuyor. "Sin Patron" Arjantin'de işçiler tarafından özyönetimle işletilen patronsuz fabrikaları niteleyen bir kavram.

Karar alma sürecinizi nasıl işletiyorsunuz?

Tüm kararlarımızı, her iki haftada bir herkesin katıldığı ve herkesin eşit söz hakkı ile görüşlerini özgürce ifade ettiği genel toplantımızda alma yönünde hemfikir olduk. Her kararın alınışında birbirimizi ikna edebilmek ve hemfikir olabilmek için tartışmanın olabildiğince uzamasına olanak tanıyoruz. Ancak ikna sürecinin fazlasıyla işlemesine karşın ortak bir görüşle tartışmayı sonlandırmanın bir yolu olmadığını gördüğümüzde oylamaya başvurabiliriz.

Belleville Sin Patron'da çalışma koşulları nasıldır?

8 saatlik çalışma süremize karşılık, işlerin oldukça yoğun oldu-

ğu sonbahar ve kış döneminde 50 Euro alıyoruz ancak bahar ve yaz döneminde aynı süre için 40 Euro alıyoruz. Bu yevmiye, ekonomik kriz içindeki Yunanistan geneliyle kıyaslandığında oldukça yüksek kalıyor.

Kapitalist üretim-tüketim ilişkilerinin karşısında nasıl bir ekonomik model uyguluyorsunuz? Belleville Sin Patron'un savunduğu ve şimdiden uygulamaya koyduğu modelden biraz bahseder misiniz?

Belleville'in ekonomik modeli; emek ve sermaye arasındaki sosyal ilişkiyi yıkmaya mücadelesine denk düşen, işçilerin özyönetimi üzerine kuruludur. Belleville, herkesin çalışmaya ve kendi yaşamı için neye ihtiyacı varsa onu yapmaya kendinin karar vereceği yaşamdaki adaletin, eşitliğin ve özerkliğin mesajını yaymanın kavgasını verir. Bunun; daha güçlü ve daha görünür olmak için, diğer kolektiflerle birlikte örgütlediğimiz ağ olmaksızın gerçekleştiremeyeceğini biliyoruz. Bu yolla mücadelemiz; kapitalizme bir karşı yapılanma ve karşı üretim mücadelesine dönüşmektedir.

Belleville Sin Patron'un gerçekleştirdiği herhangi bir politik eylem ya da etkinliği var mı?

Belleville genellikle siyasi gündemler ile ilgili ve siyasi grupları ve mücadeleleri desteklemek için dayanışma geceleri ve konserler düzenler. Buna ek olarak Belleville, aynı görüşte olduğumuz siyasi etkinliklere daima açıktır, hatta bu etkinliklerin dışında da elde ettiğimiz gelirin bir kısmını da direnişteki işçilere, grevlere, siyasi tutsaklara dayanışma olarak gönderiyoruz.

Dayanışma ağınız içinde temas halinde olduğunuz kooperatifler ve kolektifler hangileridir?

Atina'daki "Pagkaki" ve Rethymno'daki (Girit'te bir kent) "Halikouti" gibi Yunanistan'ın pek çok şehrinde dayanışma içinde olduğumuz pek çok kooperatif var. İki yıl önce de İstanbul'da 26A Kolektifi ile tanıştığımızı gerçekten çok mutlu olmuştuk.

Bu, birlikte yürümemiz gereken oldukça uzun bir yol ve biz henüz yolun başındayız.